

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

FOURTH SESSION OF THE THIRD LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

TABLE OF CONTENTS.

Volume XXIII (Nos. 1 to 5).

23rd to 25th, 27th and 28th July 1964.

Thursday, 23rd July 1964.

	PAGES
I Obituary Reference to Sri A. K. Hanumantharaya Gounder, Ex-M.L.A.	1
II Questions and Answers	1-27
III Disposal of Notice of a Privilege Matter	27
IV Calling attention to difficulties in securing admission in Colleges	28
V Announcements—	
(1) The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1964	29
(2) Business of the House	102
VI Government Bills—	
The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1964	29
VII Government Resolutions—	
(1) Association of Council Members with Committee on Estimates	29
(2) Association of Council Members with Committee on Public Accounts	29
VIII Non-Official Business—	
(i) Bills—	
(1) The Disclosure of Assets of the Members of the Legislature Bill, 1964	30
(2) The Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 5 of 1964)	30-41
(3) The Hindu Marriage (Madras Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 6 of 1964)	41-54
(ii) Resolutions—	
(1) Renaming State of Madras as Tamilnad	54-101
(2) Inclusion of Tamil as a medium for U.P.S.C. Examinations	101-103
IX Papers laid on the Table of the House	104

Friday, 24th July 1964.

	PAGES
I Questions and Answers	105-138
II Calling attention to increase in fares in the State Transport Buses	139-140
III Government Bills—	
(1) The Madras Public Buildings (Licensing) Bill, 1964 ..	141
(2) The Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 26 of 1964)	141-156
(3) The Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 27 of 1964)	156
(4) The Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1964	157-170
(5) The Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 21 of 1964) ..	170-213
IV Government Motion—	
Change in the order of Business	156
V Papers laid on the table of the House	213

Saturday, 25th July 1964.

I Questions and Answers	215-251
II Calling attention to failure of crops in East Ramanathapuram district	251-252
III Privilege Matter—	
Report of the Committee of Privileges on “TAMIL SEITHI” Case—Presentation	252
IV Government Motion—	
Change in the Order of Business	252
V Government Bills—	
(1) The Travancore-Cochin Lime Shells (Control) Repeal Bill, 1964	253
(2) The Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 21 of 1964)—cont.	253-297
(3) The Madras Hackney Carriage (Amendment) Bill, 1964 ..	297-304
(4) The Madras Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1964 ..	305
(5) The Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms (Amendment) Bill, 1964 ..	306-307
(6) The Madras Maternity Benefit (Repeal) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 20 of 1964)	307-309
(7) The Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 22 of 1964)	309-317
(8) The Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays), Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 23 of 1964)	317-319
VI Announcements—	
(1) The Madras Hackney Carriage (Amendment) Bill, 1964 ..	297
(2) Bills passed by the Legislative Council	319-320
(3) Nomination of Council Members to the Committee on Public Accounts	320
(4) Nomination of Council Members to the Committee on Estimates	320
VII Papers laid on the Table of the House	320

Monday, 27th July 1964.

	PAGES
I Questions and Answers	325-361
II Calling attention to eviction of ryots from Kandamanur, Madurai district.	361-362
III Privilege Matter <i>re</i> difference between answers to main questions and supplementary questions	362-363
IV Announcements—	
(1) The Madras Public Buildings (Licensing) Bill, 1964 ..	363
(2) The Madras Rinderpest (Amendment) Bill, 1964 ..	367
(3) The Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964	381
V Government Bills—	
(1) The Madras Public Buildings (Licensing) Bill, 1964 ..	363-366
(2) The Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Amendment Bill, 1964 ..	366-367
(3) The Madras Rinderpest (Amendment) Bill, 1964 ..	367-379
(4) The Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964	379-381
(5) The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1964	381-390
VI Papers laid on the Table of the House	390

Tuesday, 28th July 1964.

I Questions and Answers	397-451
II Calling attention to non-availability of teachers in former District Board High Schools in North Arcot District	451
III Government Bill—	
The Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 25 of 1964)	452-477
IV Papers laid on the Table of the House	477

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

HOW TO USE THE INDEX.

The Index is arranged alphabetically. The main headings are printed from the margin and the sub-headings are indented from the main headings.

Under every main heading including various names, entries pertaining to proceedings other than Questions are indicated by printing immediately after the subject matter within brackets, e.g., (M) for Motion, (C.A.) for Calling Attention, (R) for Resolution, (St.) for Statement, etc. An entry without any such indication will mean that it pertains to a question. In the case of Bills and Financial Business, the entry will be self-explanatory.

All the Bills are alphabetically arranged under the main heading 'Bill (s)'.

Various bodies like Committees, Councils, Boards, Corporations, etc., are consolidated under the said Main Headings, i.e., 'Committee (s)', 'Council (s)', 'Corporation (s)', etc.

Various Schools, Colleges, Conferences, Ports, Temples and similar other broad subjects are shown in alphabetical order under these very Main Headings.

All the Papers laid on the table of the house are indexed only under the Main heading "Papers laid on the table."

Rulings and Observations from the Chair are indexed under the Main Heading "Chair."

A list of abbreviations used in the Index is given below :—

A.M./Ad. Motion	Adjournment Motion.
Ann.	Announcement.
B.O.H.	Business of the House.
C.A.	Calling Attention to a Matter of Urgent Public Importance.
C.A.St.	Calling Attention Statement.
Consid.	Consideration stage of a Bill. This stage includes—
	(i) Motion to refer to Select/Joint Select Committee.
	(ii) Amendment to refer to Select/Joint Select Committee.
	(iii) Amendment to circulate.
	(iv) Motion to consider as reported by Select/Joint Select Committee.
	(v) Amendment to recommit to Select/Joint Select Committee, etc.
Consid. Cl.	Consideration of clauses of a Bill.
D.E.E.	Demands for Excess Expenditure.
Dis. S.D.	Discussion for Short Duration on an urgent matter of Administration.
D.S.G.	Demands for Supplementary Grants.
G.A.	Governor's Address.
G.D.	General Discussion.
H.A.H. Dis./H.H.D. ..	Half-hour Discussion.
Int.	Introduction stage of a Bill.
L.A.	Legislative Assembly.
L.C.	Legislative Council.
M.	Motion.
P.M.	Privilege Motion.
R/Res.	Resolution.
St.	Statement.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 23rd July 1964

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, Madras, at half-past eight of the Clock Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I. OBITUARY REFERENCE TO SRI A. K. HANUMANTHA RAYA GOUNDER, EX-M.L.A.

MR. SPEAKER: I regret to inform the House about the death, on 1st June 1964, of Sri A. K. Hanumantha Raya Gounder, a Member of the Assembly from 1952-57 representing Vaniambadi Constituency.

I request the hon. Members to stand in silence for two minutes as a mark of expressing our sorrow and showing our respect to the departed soul.

The Members stood in silence for two minute.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Short Notice Question and Question 670-A may be taken up together.

Explosion Incident (Madras City).

* 5 S.N.Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any investigation was made into the causes of the explosion of godown in Madras City on 19th May 1964;

(b) the extent of loss of life and number of persons injured due to the explosion; and

(c) the action to be taken against the owner of the godown?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes.

(b) Twenty-nine persons were injured in the accident (28 men and one woman). Twenty one persons (20 men and one woman) died in the hospital. Six persons have been discharged from the hospital and who are still in the hospital.

(c) A case of 'Fire Accident' was first registered by the Police. This has since been altered and it is proposed to take action under Section 304-A, I.P.C.—causing death by negligence. As the owner of the building had violated the conditions under which a licence was granted to him for storing explosives, he is liable under the Indian Arms Act.

[23rd July 1964

* 670 கேள்வி.—திரு. இராம. அரங்கண்ணல் :

திரு. செ. மாதவன் :

திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர் :

} கனம்

முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா :

(அ) சென்னை கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெருவில் உள்ள ஒரு வீட்டில் மே மாதத்தில் வெடி விபத்து ஏற்பட்டதா?

(ஆ) விபத்துக்கான காரணமென்ன?

(உ) இறந்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

(எ) என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ) A fire accident occurred on 19th May 1964 at premises No. 34, Govindappa Naicken Street in Madras City resulting in an explosion of certain chemicals stored in the building.

(ஆ) The reason for the accident has not yet been determined pending completion of the enquiries by the Inspector of Explosives, Madras.

(உ) 21 persons.

(எ) A case of fire accident was registered in Flower Bazaar Police Station, but later the section has been altered into Section 304-A I.P.C.—causing death by negligence. Investigation in this case has been completed. The case will be charged in consultation with the Inspector of Explosives, Southern Circle, Madras.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஸார், இவ்வளவு பெரிய விபத்து நடந்திருக்கிறது, இதில் எந்த முறையில் விசாரணை நடத்தப்பட்டது என்பதை அறியலாமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த விஷயம் இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் எக்ஸ்ப்ளோசிவ்ஸ் அவர்கள் பொறுப்பில் இருப்பது. அவர்கள் தான் முதலில் இதைப்பற்றி விசாரணை நடத்த முடியும். காரணம் எக்ஸ்ப்ளோசிவ்ஸ் பொருட்களைப்பற்றி அவர்கள் தான் விசாரணை நடத்த முடியும். இது தவிர போலீஸ் கமிஷனர் தனியாக விசாரணை நடத்தி ரிபோர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த இடத்தில் என்னென்ன பொருட்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அவ்விதம் வைக்கப்பட்டிருந்த பொருட்களுக்கெல்லாம் இவர்கள் லைஸன்ஸ் பெற்றிருந்தார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த சம்பவத்தில், 34, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெருவில் வைக்கப்பட்டிருந்தது, ஸால்ட் பீட்டர், பேரியம் நைட்ரேட், அமோனியம் பெளடர், அயர்ன் டஸ்ட், ஸல்ஃபர் போன்றவைகள் எல்லாம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஸால்ட் பீட்டரையும் ஸல்ஃபரையும் சேர்த்து வைக்கக்கூடாது, அவ்விதம் சேர்த்து வைத்திருந்ததற்காக தனியாக நடவடிக்கை

23rd July 1964]

எடுக்கப்போகிறோம், மேலும் இவைகள் ஸ்டோர் பண்ண வேண்டிய இடம் 84, ஸைட்ஸ்ஹாம் ரோடு, வேப்பேரி, என்பது. இதை மீறி வேறு இடத்தில் வைத்திருந்ததற்காவும் தனியாக நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறோம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஸார், இந்த கோடவுன் சொந்தக் காரர் பற்றியும், அவர் வைத்திருந்த பொருட்கள் பற்றியும் இவ்வளவு தகவல் அரசாங்கத்திற்கு கிடைத்திருந்தும், இது வரையிலும் அவர் கைது செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் எக்ஸ்ப்ளோசிவ் சிட்மிருந்து ரிப்போர்ட் வந்தவுடன் சார்ஜ் ஃபைல் செய்யப்படும். அதற்கு முன்னால் போலீஸ் கமிஷனர் விசாரணை செய்து குற்றங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதன்படி 304-எ விதியின்படி சார்ஜ் செய்யப்போகிறோம். ஆர்ம்ஸ் ஆக்டின் படியும் சார்ஜ் செய்யப்போகிறோம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இவ்வளவு உயிர்பலிக்குக் காரண மாயிருந்த இந்த கோடவுன் சொந்தக்காரர் மீது குற்றங்களைப் போட்டு நடவடிக்கை எடுக்க காலதாமதமாவதற்கு காரணம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் எக்ஸ்ப்ளோசிவ் ஸீட்மிருந்து ரிப்போர்ட் வந்தவுடன் சார்ஜ் பைல் நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஆர்ம்ஸ் ஆக்டின் போடும்போது எந்தவிதமான தவறும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். எப்படி எப்படி கெமிக்கல்ஸ் ரி ஆக்ட் பண்ணும் என்பதையெல்லாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பரிசீலனைகளை எல்லாம் பார்த்த பின்னால் தான் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஸார், இன்வெஸ்டிகேஷன் நடப்பதற்கும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைக் கைது செய்வதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது. அரசியல்வாதிகளைக் கூட தகவல் கிடைத்தவுடன் கைது செய்து விட்டு, பிறகு தான் அதிலே இன்வெஸ்டிகேஷன் எல்லாம் கூட செய்யப்படுகிறது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கைது செய்யப்படாமல் ஹெளஸில் இருந்தால் சாட்சியத்தை தடை செய்யவும், சரியான சாட்சியம் கிடைக்காமல் செய்யவும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் உடனே அவரைக் கைது செய்ய நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சார்ஜ்-ஷீட் ஃபைல் செய்தவுடனே அரெஸ்ட் செய்யவேண்டும். சார்ஜ்-ஷீட் ஃபைல் செய்ய ரிப்போர்ட் வரவேண்டும் இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் எக்ஸ்ப்ளோசிவ்ஸ் அவர்களிடமிருந்து. அவர் எங்கும் ஓடிப் போய்விடமாட்டார். அதைப் பற்றி பயப்படவேண்டாம்.

[23rd July 1964]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: இவ்வளவு கொடுமையான விபத்து ஏற்பட்ட பிறகு இப்படி மக்கள் அதிகமாக வாழுகிற நெருக்கடியான இடங்களில் இத்தகைய வெடி மருந்துகள் வைக்கப் படக்கூடாது, நகருக்கு வெளியே வைக்கப்படவேண்டும் என்ற காரணத்தினால், வேறு யாராவது இந்த மாதிரி வெடி மருந்து வைத்திருக்கிறார்களா என்று அரசு கண்டறிந்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த விபத்து ஏற்பட்டவுடனே என்னுடைய சகா அமைச்சர்—ஹெல்த் மினிஸ்டர்—தன்னுடைய அறையில் அதிகாரிகளை அழைத்து 25---5--1964-ம் தேதியிலும், 30---5--1964-ம் தேதியிலும் ஆலோசனை செய்து எந்தெந்த இடங்களில் இந்த மாதிரி இருக்கிறது என்று அவர்கள் கண்டுபிடிக்க பரிசோதனை செய்ய உத்திரவிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விதமாக பல இடங்களும் பரிசோதனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த விபத்திலே சிக்கி இறந்த குடும்பங்களுக்கு நிவாரணம் ஏதேனும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி அளிக்கப்பட்டிருந்தால் எவ்வளவு, எப்போது அளிக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: நிவாரணம் கோர வேண்டியது யாரிடம் என்றால் யார் தவறாக வைத்திருந்தார்களோ அவரிடம் கோரவேண்டும். அந்த முறையில் அவர்கள் கோருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இந்த விபத்திலே 21 பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். இரண்டு மாத காலம் ஆகியும், இன்னும் இரண்டு பேர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் இருப்பதாக அமைச்சர் விவரம் கொடுத்தார்கள். நிவாரணம் கோரி சொந்தக்காரர்கள் மீது சினில் தாவா போடவேண்டுமென்று அரசாங்கம் தன் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு இருந்தால் அதைத் தட்டிக் கழிக்காது. தனியார் செய்கிற தவறுகள் எல்லாவற்றினாலும் ஏற்படுகிற விபத்துக்கும் சர்க்கார் பொறுப்பு ஏற்று சர்க்கார் நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்படுத்தி விட்டால் தனியார் எத்தனை கஷ்டம் உண்டாக்க வேண்டும் என்றாலும் உண்டாக்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் சர்க்கார் தான் நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டும். இதிலே பொறுப்பு யார் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். வைத்திய வசதிக்கு உதவ வேண்டும், பணம் இல்லை, வசதி இல்லை என்றால் சர்க்கார் அனுதாபத்துடன் கவனிக்கும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இதிலே அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு மறைமுகமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் சில இலாகா அதிகாரிகள் அஜாக்கிரதையாக இருந்ததால் தான் அது விபத்தில் முடிந்திருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்களுக்கு என்ன

23rd July 1964]

சலுகை கொடுக்க முடியுமோ கொடுக்கலாம் என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். அப்படியானால், அவர்கள் தாவா போடுவதற்கு ஸ்டாம்பு ட்யூட்டியிலிருந்து, கோர்ட் கட்டணங்களிலிருந்து விதி விலக்கு செய்ய உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது சிவில் ப்ரோசீஜர் கோடினால் கவர்ன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு பணம் போட்டு தாவா போடுவதற்கு வசதி இல்லை என்று தெரிந்தால் 'இன்ஃபார்மா பாப்பரிஸ்' சூட் போடலாம்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : சில நகராட்சிகளில் குடியிறுப்புப் பிராந்தியங்களில் வெடி மருந்து தயாரிக்கும் இடங்களையும், சேகரித்து வைக்கும் கோடவுன்களையும் அமைத்திருக்கிறார்கள். இனிமேலாவது அந்த முறையில் நகர எல்லைக்குள் இருக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்திரவு பிறப்பிக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போதே அந்த விதமான உத்திரவு இருக்கிறது. அதாவது லைசென்ஸ் பெற்றுத் தான் அவர்கள் இந்தவிதமான எக்ஸ்ப்ளோசிவ்ஸ் வாங்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. லைசென்ஸ் கொடுக்கிற போது அவர்கள் குடியிறுப்பு பகுதிகளில் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற விதிகளும் இருக்கின்றன. விதிகளை இன்னும் கடுமையாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : ஒருவர் வெடி மருந்து போன்ற ஆபத்தான பொருள்களை ஒரு இடத்தில் ஸ்டோர் செய்ய லைசென்ஸ் வாங்கும் போது, அந்த இடத்திலே தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா, ஆபத்து இல்லாமல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்ய சட்டத்தில் ப்ரோவிஷன் இருக்கிறதா? அப்படியானால் இது சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அந்த மாதிரி இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்யப் பட்டதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் எக்ஸ்ப்ளோசிவ்ஸ் அவர்களுடைய பல கடமைகளில் முக்கியமான ஒன்று ஸ்டோர் செய்கிற இடத்தில் சரியான பாதுகாப்புடன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா, குறித்த இடத்தில் தான் வைத்திருக்கிறார்களா என்று பார்ப்பது ஆகும்.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Will the Government frame rules for the purpose of allowing these merchants to store explosives in a particular area. as is being done to-day in the case of the location of industrial areas?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது சாதாரணமாக செய்யப்படுகிறது. உதாரணமாக சாத்தூர், சிவகாசி முதலிய இடங்களில் போய் பார்த்தால் வெடி மருந்து வைக்க ஊருக்கு வெளியில் தனியாக இடம் ஒதுக்கி, அந்த இடத்தில் தான் வைக்க வேண்டும் என்று விதி செய்திருக்கிறார்கள். நகரப் புறங்களில், மக்கள் வசிக்கின்ற இடங்களில் வைக்கக்கூடாது என்று விதிகளும்

[23rd July 1964

இருக்கின்றன. இங்கே தவறாக வைத்திருக்கிறார்கள். லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிற கட்டடம் வேறு, அவர்கள் வைத்திருந்த கட்டடம் வேறு. அதனால் தான் தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். நஞ்சண்ட ராவ்: இது போல இருக்கிற கட்டடங்களுக்கு ஸ்பைர் இன்ஷ்யூரன்ஸ் இருக்கலாம் அல்லவா? ஸ்பைர் இன்ஷ்யூரன்ஸ் இருந்தால் அதிலிருந்து பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு காம்பென்சேஷன் கொடுக்கலாம் அல்லவா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: யார் வெடி மருந்து வைத்து நஷ்டப்பட்டார்களோ, அவருக்குப் போய்ச் சேர்ந்து விடும். தேர்ட் பார்ட்டி லயபிலிட்டி, யார் இதற்கு பொறுப்பாக இருக்கிறார்களோ, அவரிடமிருந்து கேட்கவேண்டும்.

திரு. சி. பொன்னுசாமி: இது போன்ற குடவுன்களை மத்திய சர்க்கார் அதிகாரிகள்தான் சென்று பார்ப்பதா? மாநில சர்க்கார் அதிகாரிகளும் சென்று பார்ப்பது உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் எகஸ்ப்ளோஸிவ்ஸ் மத்திய சர்க்கார் அதிகாரி.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: லைசென்ஸ்தார்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க, அவர்பேரில் சார்ஜ்-ஷீட் கொடுக்க அதிக தாமதம் இருந்தாலும் போலீசார் கேஸ் டயரி எழுதியிருப்பார்களல்லவா? கேஸ் டயரியில் எந்த செக்ஷன் பிரகாரம் என்டர் செய்திருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இப்போதுதான் சொன்னேன், 304-எ பிரிவில் சார்ஜ் செய்திருக்கிறார்கள் என்று.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: ஸார், இந்த மாதிரி அபாயகரமான பொருள்களை நகர எல்லையில் இனி வைக்காமல் இருக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இது குறித்து என்னுடைய சக அமைச்சர்—பப்ளிக் ஹெல்த் அமைச்சர்—அதிகாரிகளுடன் கலந்து ஆலோசித்திருக்கிறார். அது சம்பந்தமாக என்ன முடிவு ஏற்படுகிறதோ அதைச் செய்ய முடியும்.

The Hon. Health Minister convened a meeting on 4th June 1964 of officials of various departments and trade representatives to discuss the steps to be taken to prevent the recurrence of such accidents.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் ஏற்படாமல் தடுக்க முன்னெச்சரிக்கையாக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவிருக்கிறது என்று அறியலாமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அதுதான் இப்போது சொன்னேன். அதிகாரிகள் எல்லோரையும் கலந்து கூட்டம் போட்டு விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். விதிகள் ஏதாவது புதிதாக அவசியமானால் செய்யப்படும்.

23rd July 1964]

திரு. முனு ஆதி : இந்த கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெருவில் ஏற்பட்ட விபத்திலே அந்த லைசென்ஸ்தாருடைய லைசென்ஸை ரத்து செய்ய உத்தேசம் உண்டா? காரணமற்றவர்கள் இந்த மாதிரிச் செய்யாமல் ஒரு எச்சரிக்கையாக இருக்கும் முறையில் இந்த லைசென்ஸை ரத்து செய்ய உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மத்திய சர்க்கார் சட்டப் படி என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்வார்கள். எக்ஸ்ப்ளோஸிவ்ஸ் லைசென்ஸ கொடுப்பதும், மறுப்பதும் அவர்கள் பொறுப்பு.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த விபத்து சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம் ராஜ்ய சர்க்கார் ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் விவரம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நாம் அனுப்பவில்லை. இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் எக்ஸ்ப்ளோசிவ்ஸ் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Questions Nos. 644, 648, 649, 653, 655, 656, 657, 665, 666 and 670 are postponed at the request of the Hon. Minister for Works as he has gone to receive the repatriates coming from Burma.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, before going to the next question, I would request that a half-hour debate may be allowed on this question, as we have still further points to make.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have taken half an hour for this question. I have given all possible information that I had. If any further information is required, I am not in a position to give it, since all details had been given unreservedly by me in this House.

MR. SPEAKER : I waited for one minute whether any hon. Member would rise to put any question. Nobody rose. That shows the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has exhausted all his ammunition.

Arrest of Corporation Councillor

* 641 Q.—**SRI T. P. ALAGAMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Information be pleased to state whether it is a fact that Sri S. M. Krishnan, Councillor, Corporation of Madras who was arrested on 21st April 1964 was assaulted by the Jail authorities on 22nd April 1964?

கனம் திரு. கோ. புவராகன் : இல்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இது சம்பந்தமாக புகார் செய்யப் பட்டு 'ஐ.ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ்' விசாரணை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. கோ. புவராகன் : புகார் வந்து 'ஐ.ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ்' விசாரணை நடத்தியிருக்கிறார்.

[23rd July 1964]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : 'இல்லை' என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அடிப்பட்ட கவுன்சிலர் அந்த அதிகாரிகளின்மீது வழக்கு தொடர்வதற்கு, அதற்காக டாக்டர் சர்டிபிகேட் முதலிய எல்லாவற்றையும் வைத்திருக்கிறார். ஆகையினால், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் இல்லை என்று பதில் சொன்னார்கள்.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : அவரை 22-ம் தேதி 'அரெஸ்ட்' செய்தார்கள். 25-ம் தேதி விடுதலை செய்தார்கள். 6-ம் தேதி அன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இது சம்பந்தப்பட்ட நான்கு, ஐந்து பேர்களுடைய பெடிஷனோடு, அவர்களுடைய கோரிக்கையையும் அனுப்பி வைத்தார்கள். அதற்கு மேலே விசாரணைக்கு 8-ம் தேதி வரும்படியாக அவர்கள் கோரப்பட்டார்கள். 8-ம் தேதி ஒருவருமே வரவில்லை. திரும்பவும் அடிஷனல் ஐ.ஜி. அவர்களை போன்மூலம் காண்டாக்ட் செய்ததிலே இரண்டு பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். திரு. கிருஷ்ணன், திரு. துளசிங்கம் இரண்டு பேர்களும் ஸ்டேட்மெண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்டேட்மெண்டுகளின் பேரில் ஐ.ஜி. ஒரு முடிவுக்கு வந்து, இது உண்மையில்தான், அவ்வாறு நடக்கவில்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த உறுப்பினர் தாக்கப்பட்ட நேரத்தில் நான் சிறைச்சாலையில் இருந்தேன். அப்பொழுதே இந்தப் புகார் வந்தது. இது சம்பந்தமாக விசாரணை நடந்த பொழுது, சிறைச்சாலை அடிஷனல் சூபரிண்டெண்டெண்டு அவர்களும், மற்றவர்களும் விசாரணை செய்யப்பட்டார்களா? அவர்கள் என்ன விவரங்கள் சொன்னார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : இந்தப் புகாரில் என்னென்ன காரணங்கள் கூறப்பட்டனவோ, அது சம்பந்தப்பட்டவர்களெல்லாம் விசாரிக்கப்பட்டார்கள். அந்த விசாரணையிலிருந்து நான் வைத்திருக்கிற, எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற விவரங்களிலிருந்து சொன்னது, அவ்வாறு ஒன்றும் நடைபெறவில்லை என்பதுதான்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இது மிகவும் முக்கியமான சம்பவம். சிறைச்சாலையில் கைதிகளை அடிக்கக்கூடாது என்பது ஒன்று. இரண்டாவது ரிமாண்டு கைதிகளை அடிப்பது மிகவும் மட்டரகம். இது முக்கியமான பிரச்சனையாக இருப்பதால், ஒரு 'ஜூடிஷியல் என்குயரி' வைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தயாராக இருப்பார்களா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : இதை விசாரிப்பதற்கு 'ஜூடிஷியல் என்குயரி' ஒன்றும் அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, 'ஐ.ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ்' அவர்கள் விசாரணை செய்ததாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சில அதிகாரிகள்

23rd July 1964]

அதிகாரிகளை மட்டுமே விசாரித்து ஐ.ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் இந்த முடிவுக்கு வந்தார்களா? மற்றவர்களையும், அந்தக் கட்சியைக் கண்டவர்களையும் விசாரித்து அதன் பேரில் ஐ.ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்களா என்பதை அறியலாமா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : எல்லோருக்கும் அழைப்புக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் வரவில்லை, இரண்டு பேர்கள்தான் வந்தார்கள். அவர்கள் சொன்னதை வைத்துக்கொண்டு, சம்பந்தப்பட்ட சிறைச்சாலை அதிகாரிகளை வைத்து, விசாரணை செய்து, இவ்வாறு ஒன்றும் நடைபெறவில்லை என்று ஐ.ஜி. ரிபோர்ட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சிறைச்சாலைக் கைதிகளை சாதாரண மாக நடத்துவதற்குப் பதிலாக, இப்படி பிரம்பினால் அடிக்கிற காட்சி தினந்தோறும் நடைபெற்றுவருகிறது. இதை

MR. SPEAKER : We are now concerned with a particular case.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I saw the particular incident.

MR. SPEAKER : The hon. Member may please give notice of another question.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I was very near the block.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட கேள்வியில்

SRI K. A. MATHIALAGAN : I want to correct it please.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN. Then all right.

SRI K. A. MATHIALAGAN : It happened near my block.

MR. SPEAKER : We are concerned with a particular incident. There is no meaning in going on making general allegations. If the hon. Member wants anything about this particular case, he can ask but not on other matters.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Daily they used to beat.

MR. SPEAKER : The Hon. Member may please resume his seat.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : ஐ.ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் அழைப்பு அனுப்பியிருந்தார்கள், வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இரண்டு கவுன்சிலர்களை திரு. எஸ். எம். கிருஷ்ணன், திரு. துளசிங்கம் என்பவர்களை வரச்சொல்லி ஐ.ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் விசாரணை நடத்தினார்கள். அந்த விசாரணையில் இரண்டு மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் வாக்குமூலம் கொடுத்ததை

[23rd July 1964]

அமைச்சர் அவர்கள் பார்வையிட்டார்களா? இதுவரையில் பார்வையிடாமல் இருந்தால், அவர்களை பார்வையிட தயாராக இருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : அவர்கள் எல்லோரும் கொடுத்த ஸ்டேட்மென்டை நான் பார்வையிட்டேன். அதற்குப் பிறகு ஐ.ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் அவர்களுடைய குறிப்பில் 'இவர்கள் வேண்டுமென்றே கற்பனையாக அடிஷனல் சூபரண்டெண்டு பேரில் இவ்வாறு சொல்லுகிறார்கள் என்று எழுதி இம்மாதிரி நடந்ததாகத் தெரியவில்லை, மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அவசியமில்லை என்று அரசாங்கத்திற்கு ரிபோர்ட்டு எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : Both the question and answer relate to a document which is not before the House. The hon. Member is asking about a particular document. The Speaker does not know anything about it. Nobody knows about it.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I want to make a submission Sir. This is a very important matter. So I would request the Hon. Speaker to call for the file and examine the records, viz., the statement given by the complainants and the method by which the Inspector-General of Prisons enquired. The file may be called for by the Hon. Speaker and the matter may be examined in the presence of the acting Leader of the House and the Leader of the Opposition.

MR. SPEAKER : Is there any rule under which the Speaker can call for any file of Government? I don't think there is any such rule.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Now the matter has not been placed before the House. The Hon. Minister has referred to an enquiry and report by the Inspector-General of Prisons. When he has made a reference, the House is entitled to know it.

MR. SPEAKER : It must come under proper procedure. Under what authority is the hon. Member entitled to know the contents of the document?

SRI M. KALYANASUNDARAM : Whatever is referred to by Hon. Ministers in this House, the House is entitled to know all the particulars. So, I would suggest that the Hon. Speaker may call for the papers and examine the matter.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not think the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram, with all his experience as a legislator is right. If an Hon. Minister 'quotes' (I repeat the word 'quote') from any document, the whole document should be placed before the House. But if an Hon. Minister refers to something, it should not be placed before the House. There is no such rule to place the same on the table of the House.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Rama Arangannal has also made reference to a statement.

23rd July 1964]

SRI M. KALYANASUNDARAM : When we are, on this question if a particular reference is made to any papers pertaining to any department, the Hon. Speaker can demand that it should be produced before the House. The Hon. Minister must be prepared to produce it. Otherwise he should not refer to it. That is the procedure.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I want to know the authority for his proposition which the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has enunciated. There are definite rules of procedure for all legislatures. There are rules of procedure which we have adopted from the House of Commons. The rule is, if I 'quote' any portion from any document, the document may contain portions which are favourable to the other side. Therefore I am bound to place the whole document before the House. If I say that I have received information from the report of some Government Officers, then it is not the practice in any Parliament to call for placing of that document as a document of the House.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையில் ஈடுபட்டிருக்கிற திரு. எஸ். எம். கிருஷ்ணன் அவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள் என்றும், தாக்கப்படும்பொழுது மற்றொரு மாநகர ஆட்சி மன்ற உறுப்பினர் திரு. துளசிங்கம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்றும் தான் ஐ.ஜி. அப் பரிசன்ஸ் அவர்களிடம் புகார் செய்திருந்தேன். அதன் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் இருவரையும் அனுப்பி வைக்கும்படி சொல்லியதன் பேரில் அவர்கள் இருவரையும் அனுப்பி வைத்தேன். அதற்குப் பிறகு விசாரணை நடந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்ற விவரம் என்னிடம் வரவில்லை. இந்த மன்றத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவ்வாறு தாக்கப்படவில்லை என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அவற்றின் முழு விவரங்களையும் அறிய வேண்டிய நிலைமையில் இந்தப் பிரச்சனை இருக்கிறது. ஆகவே ½ மணி நேரம் இதைப் பற்றி விவாதத்திற்கு ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கோறுகிறேன். அப்பொழுது இந்த விவரங்களை வைத்து முழு நிலைமையையும் அறிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே, ½ மணி நேர விவாதத்திற்கு ஒதுக்கக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது சம்பந்தமாக மேலும் என்னென்ன விவரங்கள் வேண்டுமோ அவைகளைக் கேள்வி மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம். இப்பொழுது சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிற அறிக்கையிலே இந்த விதமான சம்பவம் ஏற்படவில்லை என்று இருக்கிறது. அது சரியல்ல என்று சொல்லுவதற்கு நம்முடைய 'ரூல்ஸ் ஆப் ப்ரொசீஜரில்' எந்தவிதமான இடமும் கிடையாது. விவாதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் சர்க்கார் கொடுக்கிற தகவலை வைத்து அதற்கு மேற் கொண்டு என்ன விவரம் வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் இருந்தால் தான் விவாதத்திற்கு இடம் இருக்கும்.

[23rd July 1964

சர்க்கார் தகவல்படி இந்த விதமான சம்பவம் ஏற்படவில்லை என்று சொல்லுகிறோம். மேற்கொண்டு விவாதத்திற்கு என்ன இடம் இருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஒரு புறத்தில் இது நடந்தது என்று சொல்லுவார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் இது நடக்கவில்லை என்று சொல்லுவார்கள். திருப்பி திருப்பி மீண்டும் நடந்தது, நடக்கவில்லை என்று பேசுவதற்கு விவாதம் தேவையில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

9.00
a.m.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இந்த விஷயத்திலே தக்க விசாரணையை நடத்தி, தக்க தீர்ப்புக் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தில் நாங்கள் இருந்துகொண்டு இருந்தோம். இப்பொழுது அப்படி நடக்கவில்லை என்று தெரிவதால், மேற்கொண்டு என்ன முயற்சிகள் எடுக்கலாம் என்பதைக் கண்டறிய, மீண்டும் ஒரு விசாரணை நடத்தி தக்க தீர்ப்புக் கூறுவதற்கு இதிலே இடமிருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பிரச்சனையை நன்கு விவாதிக்க ஒரு அரை மணி நேர விவாதத்திற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Has the party gone to the Court of Law? Has the party got the complaint, medical certificate and other documents? If the party is not satisfied with the police investigation, then he can go to a Court of Law. Therefore, I want to know whether the party has gone to Court of Law.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போனதாகத் தெரியவில்லை. நான் சமர்ப்பிக்க விரும்புவது என்ன வென்றால், அமைச்சர் அவர்களே நீதிபதியாக இருந்து, இரண்டு பார்ட்டிகளையும் கூப்பிட்டு விசாரித்தாலும், அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister is telling that the enquiry is made by the Police Officers. According to him, no such occurrence took place. According to the councillor, he was assaulted. If he has got the complaint, medical certificate, etc., the proper procedure according to the law of the country is that he should go to the Court of law. Has he gone to the Court?

SRI M. KALYANASUNDARAM: This has not happened outside. We cannot expect every person to know the rules and procedures. If I was there, from inside the jail itself, I would have addressed the Court and dragged the concerned officer. Probably in this case, the party might have been ignorant.

MR. SPEAKER: Under the circumstances, I do not think he is ignorant.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இந்த சம்பவம் சிறையிலே நடந்ததினால் இங்கு கேள்வி போடமுடிகிறது. வெளியிலே நடந்தால் சட்டசபையில் கேள்விபோட முடியாது. ஊரிலே இரண்டு பேர்கள் அடித்துக்கொண்டால், அதற்கு சட்டசபையில் கேள்வி போடமுடியாது. சிறையிலே நடந்தது உண்மையா என்று விசாரிக்கப்பட்டது. சர்க்கார் தரப்பிலே இன்ஸ்பெக்டர்

23rd July 1964]

ஜனரல் ஆப் பிரிசன்ஸ் விசாரணை செய்து ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் அந்தவிதமான சம்பவம் நடக்கவில்லையென்று தெரிவித்தார். அது தவறு என்று சொன்னால் கோர்ட்டுதான் அதைத் தீர்மானம் செய்யவேண்டுமே தவிர, கனம் சபாநாயகர் அவர்களோ அல்லது நாங்களோ தீர்மானம் செய்யமுடியாது. மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் இருப்பதால் அதை ஏதாவது வேறு ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றால், கோர்ட்டு மூலமாகத்தான் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் பிரிசன்ஸ் விசாரணை செய்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இதை விசாரிக்கவேண்டுமென்று நான்தான் புகார் செய்தேன். அந்த விசாரணையின் முடிவு என்னவாயிற்று என்று எனக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை; விசாரிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இம்மாதிரியான ஒரு சம்பவம் நடக்கவில்லையென்று இங்கே தான் அமைச்சரவர்களால் கூறப்படுகிறது. இதற்கு மேல்தான் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். தக்க பதில் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் நாங்கள் இருந்தோம். மேற்கொண்டு விசாரணை செய்வதற்கும் நிலைமைகளை நன்கு ஆராய்வதற்கும் அரை மணிநேர விவாதத்திற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The matter should go to the Court. What is the use in wasting the time of the House over it.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தப் பிரச்சனையைப்போல் இது மாதிரி சிறைச்சாலைகளில் பல சம்பவங்கள் ஏற்பட்டு மற்றவர்களுக்கும் அபாயம் ஏற்படுவதினால் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்ன யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கனம் சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்களே ஆளுங்கட்சித் தலைவரையும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரையும் அழைத்து வைத்து ஒரு விசாரணை நடத்தலாம். சிறைச்சாலைகளில் யாரை வேண்டுமானாலும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் அடிக்கலாம் என்ற நிலைமை இருப்பதினாலே திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்ன யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு இது சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜுகளை வரவழைத்து, மேற்கொண்டு விசாரணைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : If the hon. Member gives me that power, I will be too glad to possess it. Of course it is an additional power to the Speaker of which I will be proud.

SRI M. KALYANASUNDARAM : This is a very serious matter concerning Jail Administration. Irrespective of . . .

(Some hon. Members were murmuring)

MR. SPEAKER : There should not be any murmuring or any speech, unless the matter comes under the rules of procedure.

[23rd July 1964]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Irrespective of what the complainant does or does not, it is the responsibility of the Government to enquire when serious allegations are made against the Officers of the Government. In this case, the Inspector-General of Prisons has enquired into the matter and the Government are satisfied with it. But the House cannot accept such a procedure. Further the Inspector-General of Police happens to be the head of the Department and he may not like to let down his own Department. Any other Officer of other Department like R.D.O. could have conducted the enquiry and submitted a report. In this case, the Government have failed to enquire into the details. The party is a Councillor representative of the people holding a responsible position.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I wish to make a submission. We cannot completely change the law of the land. First of all, a complaint is made and is enquired into according to the procedures laid down in laws. If the party is not satisfied with the procedure is to go to the Criminal Court which is open to every citizen of this country. Based on the findings of the Court, the Government will take action against the Officers who are responsible. Therefore, by-passing of appropriate actions and enquiries will make the administration completely impossible to carry on. We have some procedures to enquire into matters and the procedure has been followed. If the party is not satisfied, it is open to anybody to follow the law of the land, viz., to go to the Criminal Court. The hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram's suggestion completely distorts the procedure that is available in the country.

MR. SPEAKER : The hon. Leader of the Opposition may speak to the Leader of the House, if necessary, about this matter and take some steps available under the departmental rules.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I am willing for that.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு

* 642 கேள்வி.—**திரு. சி. ம. அம்பிகாபதி :** கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

“குடும்பக்கட்டுப்பாடு ஆபரேஷன் செய்துகொண்ட தந்தையர்கள்” அவசியமேற்பட்டால் மறுபடி ஆபரேஷன் மூலம் ஆண்மை அடைய முடியும் என்ற கோதனைகளை அரசாங்கம் செய்து பார்த்து வெற்றி கண்டார்களா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இம் மாநில அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்ட தந்தையர்கள், மீண்டும் அறுவை சிகிச்சை செய்துக்கொள்வதன் மூலம் மறுபடியும் ஆண்மையைப் பெறலாம். எனினும், அத்தகைய அறுவை சிகிச்சை எவருக்கும் நடத்தப்பட

23rd July 1964]

வில்லை. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு அறுவை சிகிச்சை செய்துக் கொண்ட தந்தையர்கள் இவ்வாறு மீண்டும் அறுவை செய்து கொள்வதற்கு முன் வராததே இதற்குக் காரணம்.

திரு. மா. இராசாங்கம்: குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஆபரேஷன் செய்வதினால் “இம்போடன்ட்” ஆகிவிடுகிறார்கள் என்ற பிதி மக்களிடம் பரவலாக இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: அதற்குத்தான் நான் இப்பொழுது பதிலளித்தேன்.

திரு. ம. கமலநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இருபது நாட்களுக்கு முன் சேலம் தலைமை மருத்துவ மனையில் அறுவை சிகிச்சை செய்துக் கொண்டவர் உடனடியாக இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தி அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படி அவர் இறந்ததற்குக் காரணம் என்ன என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: சார், நான் பத்திரிகையில் அதைப் பார்த்தேன். அறுவை சிகிச்சையால் இறந்தாரா அல்லது வேறு காரணத்தினால் என்பதுபற்றி தகவல் என்னிடம் இல்லை.

Small-pox.

* 643 Q.—PULAVAR K. GOVINDAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that small-pox is prevalent in an epidemic form on a large scale in Cheyyar taluk, North Arcot district and whether in one village of UKKAM Perumpakkam alone, there were as many as eight deaths, during the month; and

(b) if so, the particulars thereof and the action taken by the Government in this regard?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: (அ) செய்யாறு வட்டத்தில் பெரியம்மை கொள்ளை நோயாகப் பரவவில்லை. ஆனாலும், உக்கம்பெரும்பாக்கம் கிராமத்தில் சிலருக்குப் பெரியம்மை கண்டது.

(இ) பெரியம்மை பத்து பேருக்குக் கண்டது. அதில் ஐந்து பேர் இறந்துவிட்டதாகத் தெரியவருகிறது. இந்நோயினை கட்டுப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. ம. கமலநாதன்: தலைவர் அவர்களே, பெரியம்மையால் இறந்துபோவது போலவே, அதைத் தடைசெய்வதற்கு என்று வாக்கினைஷன் செய்து கொண்டவர்களும் இறந்துவிட்டார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: அந்தத் தகவல் என்னிடம் வரவில்லை.

[23rd July 1964

விறகு பற்றாக்குறை

* 645 கேள்வி.—திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நம் மாநிலத்தில் விறகுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறதா?

(இ) ஆமெனில், அதைப்போக்க அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?

கனம் திரு. ந. நல்ல சேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்:

(அ) இல்லை.

(இ) வினா எழ இடம் இல்லை.

Cancer

* 646 Q.—SRI V. S. S. MANI: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) what is the incidence of Cancer Cervix and Cancer body uterus in the Erskine Hospital, Madurai;

(b) whether any Radium was supplied to that hospital for treatment; if not the reasons therefor;

(c) the ratio of incidence of Cancer Cervix cases in Madurai Hospital when compared to Madras Maternity Hospital, Egmore for Radium treatment; and

(d) the measures taken so far to, supply Radium to Madurai Hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:

(a) The incidence of cancer cervix and cancer body uterus ranges from 4.22 to 4.74 per cent and from 0.02 to 0.08 per cent respectively.

(b) Radium needles supplied to the hospital in 1956 are being used for treatment of cancer. For want of radium tubes, they have not been supplied to the institution for treatment of Cancer cervix.

(c) The ratio is about 2:5.

(d) The question of purchasing radium tubes was examined and given up as it involved considerable expenditure. The Government have decided that old and broken radium needles of 392.83 mgms. should be got repaired and remade by the Chemical Service Company, London. The needles are being despatched to the firm.

Degree course in Nursing

* 647 Q.—SRI K. A. MATHIALAGAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Government are in receipt of a resolution from the Government Nurses' Association urging for the starting of degree courses in Nursing leading to B.Sc. and M.Sc. qualifications; and

23rd July 1964]

(b) if so, the action taken thereon?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : (அ) இது சம்பந்தமாக ஒரு தீர்மானம் மருத்துவத் துறை டைரக்டருக்கு வந்துள்ளது.

(இ) அது பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

மூலிகைப் பண்ணை

* 650 கேள்வி—திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) குற்றாலம், கொடைக்கானல், ஏற்காடு முதலிய இடங்களில் உள்ளதுபோல கொல்லிமலையில் ஒரு மூலிகை கூட்டுப்பண்ணை அமைக்க அனுமதி வழங்க உத்தேசமுண்டா?

(இ) தனியார்களுக்கு மூலிகைப் பண்ணை அமைக்க அனுமதி வழங்க உத்தேசமுண்டா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : (அ) & (இ) இல்லை.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : தலைவர் அவர்களே, கொல்லிமலை பகுதிகளில் மூலிகைகள் கிடைக்கின்றன என்று புலவர்கள்கூட, எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கு ஒரு பண்ணையை நல்ல முறையிலே அமைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : சார், அதைக் குற்றாலத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். ஆகவே, மற்ற இடங்களில் வைக்கலாமா என்பதைப் பற்றி ஆராய சந்தர்ப்பம் இல்லை.

கிராமக் குடிதண்ணீர்த் திட்டம்

* 651 கேள்வி.—திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் ஸ்தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நம் மாநிலத்தில் கிராமங்களில் ஏற்படும் தொத்து நோய்களைத் தடுப்பதற்கு ஐந்து மைல் சுற்றளவில் உள்ள பல கிராமங்களை இணைத்து ஒரே இடத்தில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர்த் திட்டத்தை உருவாக்கி விநியோகம் செய்யும் திட்டம் ஒன்றை அரசாங்கம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுமா?

(இ) மதுரை ஜில்லா, நிலக்கோட்டை தாலுகா, பாலமேடு பிரிக்காவில் மேலே கூறிய இணைப்புத் திட்டம் வேண்டுமென்று சோழவந்தான் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. இடமிருந்து அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கடிதம் வந்ததா?

(உ) அதன்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : (அ) அத்தகைய திட்டம் எதுவும் அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இல்லை.

[23rd July 1964

(இ)—(உ) : குடிநீர் வழங்கல் துப்புரவு தேசிய (கிராமத்) திட்டத்தின் கீழ் பாலமேடு கிராமத்தில் மேல்நிலைத் தொட்டிகளை அமைக்கலாம் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 1963 ஏப்ரலில் முறையீடு செய்துகொண்டார். இத்திட்டத்தின் கீழ்ப் புதிய வேலைத் திட்டம் எதுவும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாததால், இந்தக் கிராமத்தில் மேல் நிலைத் தொட்டிகளை அமைக்கும் வேலைத்திட்டம் கிராமப் பணிகள் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது என்று கனம் அங்கத்தினருக்கு 1964 ஜனவரியில் பதில் கொடுக்கப்பட்டது.

சினிமாப்பட தணிக்கை

* 652 கேள்வி.—திரு. மா. இராசாங்கம் : கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

தமிழ் சினிமாப் படங்கள் தணிக்கை செய்யப்படவேண்டிய விதிமுறைகளைப் பற்றி தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திடம் தணிக்கை குழு கலந்து ஆலோசித்ததா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இல்லை.

திரு. மா. இராசாங்கம் : சார், தமிழ்ப் பட தணிக்கையாளர்கள் சிங்கார காட்சி பொருத்தமட்டில் இந்தியப் பட தணிக்கையாளர்களை விட கண்டிப்பாக நடக்கிறார்களே, அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தனிப்பட்ட காரணம் எதுவும் இல்லை.

பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி

* 654 கேள்வி.—திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன் : கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சிதம்பரத்தில் பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி ஒன்று திறக்கப்பட்டு இருக்கிறதா?

(இ) ஆமெனில், தனியார் கட்டிடத்திலா அல்லது அரசாங்க கட்டிடத்திலா? வாடகை என்ன?

(உ) தற்சமயம் தங்கி இருக்கும் பிச்சைக்காரர்கள் எத்தனை பேர்?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELUM :

(a) Yes.

(b) The Beggar Home is located in a private building on a rent of Rs. 200 per month subject to the certificate of reasonableness of rent being furnished by the Executive Engineer, Public Works Department.

(c) Four.

23rd July 1964]

காலரா (திண்டிவனம் தாலுகா)

* 658 கேள்வி.—திரு. ஆ. தங்கவேலு : கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) திண்டிவனம் வட்டம் மைலதைச் சுற்றியுள்ள ஆலக் கிராமம், வீரே முதலிய சிற்றூர்களில் காலரா கண்டு அநேகர் இறந்தது உண்மையா?

(இ) மைலம் பங்குனி உத்திர திருவிழாவில் லட்சக்கணக்கான மக்கள் கூடுவதால் காலராவால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று கருதி சப்-கலெக்டரும், மாவட்ட கலெக்டரும் மேற்படி திருவிழா நடைபெறக்கூடாது என்று உத்திரவிட்டது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

(உ) மேற்படி கோவில் சாமியார் அரசாங்கத்தை அனுகி மேற்படி உத்தரவை ரத்து செய்து உற்சவம் நடைபெற அனுமதி வாங்கப்பட்டது உண்மையா?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID :

(a) No.

(b) Considering the then prevalent Cholera infection in the Mailam Panchayat Union area, the District Health Officer, South Arcot had requested the Tahsildar, and Taluk Magistrate (Executive), Tindivanam to ban the festival. But since there were no cases of Cholera from 15th March 1964 near about the festival area and the Commissioner, Panchayat Union Council and the temple trustee agreed to provide the necessary arrangements, the District Health Officer, South Arcot addressed the Tahsildar, and Taluk Magistrate (Executive), Tindivanam, to cancel the orders banning the festival.

(c) The temple trustee addressed the District Health Officer in this regard.

State Transport

* 659 Q.—SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that Sri R.S. Veerappa Chettiar, M.L.A. has brought to the notice of the Government during November, 1963 for the stoppage of the Madras-Coimbatore, Krishnagiri-Madurai State Transport buses at Karimangalam for the convenience of the public; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :

(a) Yes.

(b) The suggestion is not acceptable.

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : சார், கரிமங்கலம் கிராமம் ஒரு முக்கியமான வியாபார ஸ்தலம், மேஜர் பஞ்சாயத்தாக இருக்கிறது. அது கிருஷ்ணகிரி, தர்மபுரி முதலிய இடங்களிலிருந்து

[23rd July 1964]

15 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே ஸ்டேட் பஸ்ஸுகளை அங்கே நிறுத்த மறுபரிசீலனை செய்து ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மோட்டார் வாகன விதிகளின் படி எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் 25 மைலுக்கு ஒரு இடத்தில்தான் நிறுத்தலாம். அந்த முறைப்படி சென்னையிலிருந்து கோவைக்குப் போகும் வழியில் 25 மைல்கள் கணக்கிடப் பட்டு எவ்வளவு இடங்களில் நிறுத்த முடியுமோ, அவ்வளவு இடங்களில் நிறுத்துகிறோம்.

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : பல இடங்களில் 10, 15 மைல் தூரத்தில் கூட நிறுத்துகிறார்கள். ஆற்காட்டிலிருந்து வேலூருக்கு 13 மைல்தான். அங்கே நிறுத்தப்படுகிறது. அந்த மாதிரி சலுகை இங்கேயும் தர சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மொத்தத்தில் எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறதோ அதை 25-ஆல் வகுத்து எவ்வளவு இடத்தில் நிறுத்தலாமோ அவ்வளவு இடங்களில் நிறுத்துகிறோம். 10, 15 மைலில் நிறுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால், அடுத்த ஸ்டாப் 25, 40 மைலில்தான் இருக்கும். அந்த இடம் அவ்வளவு முக்கியத்துவம் ஆனதும் இல்லை, எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்ஸை அங்கே நிறுத்தவும் எங்களுக்கு வசதி இல்லை.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, will the Government come forward to waive the rules so that the importance of the places may be taken into consideration and buses may be stopped at those places?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If we waive the rules, the express buses will become ordinary buses.

* 660 கேள்வி.—திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னைப் பல்கலைக் கழக பொருளாதார ஆராய்ச்சிப் பகுதி மாணவர்களின் பயிற்சிக்காக சென்னை நகர பஸ் போக்குவரத்துக் கணக்குகளைப் பார்க்க அனுமதி கோரப்பட்டதா?

(ஆ) ஆமென்றால், அனுமதி தரப்பட்டதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) A request to consult the State Transport records in connection with a research project was received.

(b) The particulars required were furnished in answer to a questionnaire.

* 661 கேள்வி.—திரு. செ. மாதவன் : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கும் பதிலளிப்பாரா—

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1964-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் அரசாங்க பஸ் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்ததன் காரணங்கள் யாவை?

23rd July 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : On the night of 28th April 1964 at about 9 p.m. a bus of Kanyakumari Branch of the Madras State Transport Department and a private lorry were involved in an accident near Sucheendram. The Sub-Inspector of Police, Sucheendram who made an investigation arrested the driver of the State Transport bus. The driver was kept in the lock up in the Police station until he was released on bail a few hours later. The driver had alleged that he was ill-treated by the Sub-Inspector while he was in the Police station. Because of the driver's allegations the workers of the Kanyakumari Branch went on strike from 9 a.m. on 29—4—1964. The services were resumed in the early morning of 1st May 1964.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தத் தொழிலாளர் கூறிய புகார் பற்றி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இல்-டீர்ட் செய்தது பற்றி விசாரிக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதுபற்றி விசாரிக்கப் பட்டது, அவர் ஒன்றும் இல்-டீர்ட் செய்யவில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : சார், விசாரணை செய்கையில், சம்பந்தப்பட்ட டிரைவரையும் அவரோடு இருந்த கண்டக்டரையும் விசாரித்தார்களா? அடித்த காயங்கள் இருந்ததன் காரணங்களை விசாரணை செய்பவர்கள் பரிசீலனை செய்தார்களா?

கனம் திரு. ஆர். கவங்கட்டராமன் : விசாரணை செய்த அதி காரிகள் என்னென்ன செய்தார்கள் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. விசாரணை செய்ததில் தவறு இருந்தால், நான் முதல் கேள்வியில் சொன்னது போல், கோர்ட்டிலே தாவா கொடுக்கலாம்.

திரு. இரா. பொன்னப்ப நாடார் : எத்தனை மணி நேரம் அந்த டிரைவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைக்கப்பட்டிருந்தார் என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதைப்பற்றி இரண்டு கருத்து சொன்னார்கள். சிலர், நான்கு மணி நேரம் வைத்திருந்ததாகச் சொன்னார்கள். சிலர், இரண்டு, இரண்டரை மணி நேரம் வைத்திருந்ததாகச் சொன்னார்கள். இரு சாராரும் மணி பார்க்க வில்லை என்பது தான் தெரிந்தது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்தப் பிரச்சனையிலும், 'கோர்ட்டுக்குப் போகலாம்' என்று அமைச்சர் அவர்கள் வக்கில் யோசனை மாதிரி கூறுகிறார்கள். ஜெயில் கஸ்டடி என்றால் அது வேறு விஷயம். போலீஸ் கஸ்டடியில் இருக்கிறபோது, போலீசின் ரீதியுடன் 'டார்ச்சர் கம்ப்ளெயின்ட்' செய்தால், அந்த கம்ப்ளெயின்டை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டை வைத்து விசாரிக்க அரசாங்கம் உத்தரவிடவேண்டும் என்பது விதி. அப்படியிருக்க, அந்த விதியின்படி இதில் ஏன் அம்மாதிரியான நடவடிக்கை எடுக்கப் படவில்லை?

[23rd July 1964]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அந்த டிரைவர் உடனே சொல்லவில்லை. அவர் 'பெயில்' இல் வெளியில் போனபிறகு, அவருடைய யூனியனுக்குப் போய், 'அரெஸ்ட் பண்ணி வைத்து விட்டார்கள், துன்பப்படுத்தி விட்டார்கள்' என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது கூடச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள். 'ஏன் அப்படி ஸ்ட்ரைக் செய்யவேண்டும்?' என்ற தற்கு, 'டிரைவரைத் துன்பப்படுத்தினார்கள்' என்று சொன்னார்கள். 'ஏன் விசாரணைக்கு விடக்கூடாது?' என்று இம்மாதிரி கேள்வி கேட்பதால் போலீஸ் மீது அர்த்தமில்லாத குற்றச்சாட்டுக்கள் அடிக்கடி சுமத்தப்படுவதற்கு கூட சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும் போது, 'தாவா இருந்தால் கோர்ட்டுக்குப் போங்கள், கோர்ட்டுக்குப் போங்கள்' என்று சொல்கிறார்கள். நியாயத்தை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனாலும், கோர்ட்டுக்குப் போகும்படி சொல்லிவிடுகிறார்கள். காலங்கடந்து கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது என்பதை உணர்ந்து, இதில் மறு பரிசீலனை செய்ய அமைச்சர் வழிவகை செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is merely a suggestion.

திரு. செ. மாதவன்: அரசாங்க சிப்பந்திகளைக் கைது செய்ய வேண்டுமென்றால், ஆங்காங்குள்ள பெரிய அதிகாரிக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். பஸ் டிரைவர், கண்டக்டர்கள் அரசாங்கச் சிப்பந்திகளாகக் கருதப்படுகிறார்களா? அப்படித் கருதப்படுகிறார்கள் என்றால் முன் எச்சரிக்கை கொடுக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அரசாங்க சிப்பந்திகள் கைது செய்யப்படுவதற்கு முன்னால் கன்ஸல்ட் செய்யப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. யாராக இருந்தாலும் சட்டப்படி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ அதன்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். In the discharge of duties in their official capacity. ஏதாவது செய்வதாக இருந்தால்தான், ப்ராசிக்யூஷன் செய்வதற்கு முன் அரசாங்க சாங்ஷன் வாங்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. சாதாரண petty offences, nuisance offences போன்றவற்றிற்கெல்லாம் மேலதிகாரியின் உத்தரவு வாங்குவதில்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் அதிகாரிகள் அல்லது சிறை அதிகாரிகள் எப்போதுமே தவறு செய்யமாட்டார்கள். அவர்கள் செய்வது சரியாகவே இருக்கும் என்று இந்த அரசு கருதுகிறதா? அவர்கள் தவறு செய்வதற்கு இடமில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: போலீஸ் அதிகாரிகளும் சிறை அதிகாரிகளும் எப்போதுமே தவறு செய்கிறார்கள் என்று இந்த சர்க்கார் கருதவில்லை. தவறு செய்யலாம். தவறு செய்யாமலும் இருக்கலாம். செய்தாரா, செய்யவில்லையா என்று முடிவு

23rd July 1964]

செய்வதற்கு முன்னால் சாதாரணமாக ப்ரிலிமினெரி இன்வெஸ்டிகேஷன் நாம் செய்கிறோம். அந்த ப்ரிலிமினெரி இன்வெஸ்டிகேஷனுக்குப் பிறகு தான் தவறு செய்தார்கள், தவறு செய்யவில்லை என்ற முடிவுக்கு வருகிறோம். அதனால்தான் சொன்னேன், அதில் திருப்தி இல்லையென்றால் நமக்குச் சட்டப்படி இருக்கும் விதிப்படி நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இது சம்பந்தப்பட்ட தகராறை விசாரித்தவர் யாராகிலும் பெரிய அதிகாரியா? அல்லது ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர், தானே விசாரித்துக் கொண்டாரா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதை சம்பந்தப்பட்ட ஜில்லா அதிகாரி விசாரித்தார்.

சுற்றுலா மாளிகை (திருச்சிராப்பள்ளி)

* 662 கேள்வி—திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் செய்தித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

திருச்சியில் குறைந்த வருமானக்காரர்களுக்காகக் கட்டப் பட்டுள்ள சுற்றுலா மாளிகையை விஸ்தரிக்கும் உத்தேசமுண்டா? எப்போது?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : இல்லை, ஸ்யா.

சுற்றுலா

* 663 கேள்வி—திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் செய்தித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) டீரிஸத்தை ஊக்குவிக்க தென்பிராந்திய டீரிஸ்ட் அட்வைசரி கமிட்டியில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் என்ன?

(இ) அவைகள் எப்போது அமுலாக்கப்படும்?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் (அ) & (இ) : தென் பிராந்திய சீர் பயண ஆலோசனைக் குழுவின் நடவடிக்கை விவரங்கள் இப்பொழுதுதான் இந்தத் துறைக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன. அவைகள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன.

விடுதிகள் கட்டுதல்

* 664 கேள்வி.—திரு. எம். எஸ். மணி : கனம் செய்தித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

திருச்சி, திருவண்ணாமலை, ஒகெனேக்கல், கன்னியாகுமரி ஆகிய இடங்களில் மத்திய சர்க்கார் உதவியில் தங்கும் விடுதிகள் கட்டும் திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : திருச்சியில் ஏற்கனவே சுற்றுலா மாளிகை மத்திய அரசாங்க நிதி உதவியுடன் கட்டப்பட்டுள்ளது. சுற்றுப் பயணங்களுக்கு அது பயன்பட்டு வருகின்றது.

[23rd July 1964

திருவண்ணாமலை, ஒகெனேக்கல், கன்னியாகுமரி ஆகியவைகளில் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் மாநில அரசாங்க நிதிபைக் கொண்டே சுற்றுலா மாளிகைகள் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டது. தேசிய நெருக்கடி நிலைமை காரணமாக இந்த வேலை ஒத்திப் போடப்பட்டுள்ளது.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தேசிய நெருக்கடி நிலைமை காரணமாக சில இடங்களில் சுற்றுலா மாளிகைகள் கட்டும் வேலை ஒத்திப் போடப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நேற்றையதினம் மராட்டிலாகா அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது, தேசிய நெருக்கடி நிலைமை காரணமாக ஒத்திப்போடப்பட்ட பல கட்டிடங்களைக் கட்டி முடிப்பது பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டம் எப்பொழுது நிறைவேற்றப்படும்?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : எது அவசரமாகக் கவனிக்கப் படவேண்டுமோ அதற்கெல்லாம் கவனம் காட்டப்படுகிறது. அவசியம் என்று கருதுகிறபோது, நிதி இடம் தருகிறபோது, இது கவனிக்கப்படும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகக் கட்டிடம்

* 667 கேள்வி—**திரு. சி. சிவசுப்ரமணியன் :** கனம் ஸ்தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சிதம்பரம் தாலுகா, குமராட்சி பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் அலுவலகம் கட்ட வேண்டியதன் அவசியம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : (அ) & (இ) குமராட்சி பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலுக்கு அலுவலகக் கட்டிடங்கள் கட்ட வேண்டிய தேவை குறித்து எதுவும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஆயினும், தேசிய நெருக்கடியை உத்தேசித்து புதுக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தடை படிப்படியாக நீக்கப்பட்டு வருகிறது. 1964-65-ல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இரண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களுக்கு அலுவலகக் கட்டிடங்கள் கட்ட அனுமதி வழங்குவதென உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : இந்த மாநிலத்தில் இன்னும் எத்தனை பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படாமல் இருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட வேண்டும்.

23rd July 1964]

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலிலிருந்து, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் இரண்டு கூட்டுமன்றக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு உத்தேசம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், ஒரு வருஷம் ஆகியும் இன்னும் உத்தரவு கிடைக்கவில்லை. கலெக்டரவர்கள் சிபார்சு செய்து அனுப்பிய கட்டடங்களுையாவது உடனடியாகக் கட்ட அரசினர் உத்தர விடுவார்களா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : ஒவ்வொரு டெவலப்மென்ட் டிஸ்ட்ரிக்குக்கும் ஒரு கட்டடம் வீதம் கட்டவேண்டுமென்ற உத்தேசத்தில், எந்த பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அவசரமாகவும் அவசியமாகவும் கட்டடம் தேவையாக இருக்கிறதோ, அதைக் குறிப்பிடும்படி கலெக்டரைக் கோரியிருக்கிறோம். தகவல் வந்தவுடனே அனுமதி வழங்கப்படும்.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : ஜில்லா அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில் கலெக்டரைக் கேட்டபோது, ஏழு மாதங்களுக்கு முன்பு அவர் சிபார்சு செய்து அனுப்பிவிட்டதாகவும், அரசினரின் ஆணையை எதிர்பார்த்திருப்பதாகவும் கூறினார்கள். அதுபோல் அனுப்பியிருந்தால், அதன் மீது உடனடியாக உத்தரவிட அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : அம்மாதிரி தகவல் இல்லை. தாமதம் இருந்தால் கவனிக்கலாம்.

கூட்டுறவு சாகுபடி

* 668 கேள்வி.—**திரு. சி. ம. அம்பிகாபதி :** கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சர்க்கார் புறம்போக்குகள், அளம்புறம்போக்கு நிலங்கள் கடற்கரை ஓரப்பகுதிகளில் நாகை, திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காக்களில் உள்ள நிலங்கள் ஆகிய இவைகளில் கூட்டுறவுச் சாகுபடி செய்ய அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி : சர்க்கரை மன்றாடியார்: தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் திருத்துறைப்பூண்டி அல்லது நாகப்பட்டினம் தாலுகாவில் எந்த வகையான கூட்டுறவுப் பண்ணைச் சங்கங்களையும் அமைக்கும் உத்தேசம் தற்போது இல்லை. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அத்தகைய பண்ணைகள் வெற்றிகரமாக செயல்படக்கூடிய சந்தர்ப்பம் உள்ள இடங்களில் பண்ணைச் சங்கங்களை அமைப்பதுபற்றி கூட்டுறவுத் துறை ஆலோசிக்கும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : திருத்துறைப்பூண்டி, நாகப்பட்டினம் தாலுகாக்களில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்கள் சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலையில் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களில் கூட்டுறவு சாகுபடிப் பண்ணை அமைத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க அரசாங்கம் மீண்டும் ஆலோசிக்குமா?

[23rd July 1964]

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அம்மாதிரி நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால், ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், இப்பொழுது அங்கிருக்கும் நிலங்களுள்ளும் களர் நிலங்களாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலங்கள்தான் சுமார் மூவாயிரம் ஏக்கர் அங்கு இருக்கின்றன.

திரு. ம. கமலநாதன் : கூட்டுறவு சாகுபடி முறை வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறதா? எங்கெங்கு வெற்றிகரமாக நடைபெறுகின்றது? எங்கெங்கு வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : இப்பொழுது என்னிடம் அந்தத் தகவல் இல்லை. வெற்றிகரமாக நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அவாவும் கூட.

அரிசன நல இலாகா ஆசிரியர்கள்

* 669 கேள்வி.—திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன் : கனம் ஸ்தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளியில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு கல்வி விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளாக (Education Extension Officers) உத்தியோக உயர்வு கொடுப்பது போல் நம் மாநிலத்தில் அரிசன நல இலாகாவில் ஆசிரியர்களாக வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்க உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : தற்போதுள்ள விதிகளின்படி, பொது விதிகளைச் சேர்ந்த அட்டவணையில் நிர்ணயித்துள்ள குறைந்த அளவு பொதுக் கல்வி பெற்றிருக்கும் அரிஜன நலப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், கல்வி வளர்ச்சி அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்படலாம். காலியாகும் இடங்களுக்கு ஏற்ப அத்தகைய ஆசிரியர்களின் விண்ணப்பங்கள் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : அரிசன நல இலாகாவின் நடத்தும் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கும் ஆசிரியர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதுபோல், அரிசன நல இலாகா மூலமாக நடத்தப்படும் கம்யூனிடி சென்டர்களில் வேலை பார்க்கும் சோஷியல் ஓர்கர்களுக்கும் எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர் பதவி உயர்வு கொடுக்க ஏதாவது தடை இருக்கிறதா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : தனியாகக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. கொளந்தைசாமி கவுண்டர் : மலைஜாதி மக்களுக்காகப் பள்ளிக்கூடம், பஞ்சாயத்து ஆபீஸ் முதலியவை கட்டுவதுபற்றி ஒன்றரை வருஷமாக நானும் சட்டசபையில் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். கலெக்டரையும் கேட்டிருக்கிறேன். தாசில்தாரிடம் எழுதிக் கொடுத்தால், தாசில்தார் வந்து பார்க்கிற வழியாகத் தெரியவில்லை. தாசில்தார் ஆபீசுக்குப் போனால் ஒன்றுமே தெரிய

23rd July 1964]

வில்லை. மலைஜாதியினர் வசிக்கும் இடத்தில் பஞ்சாயத்துக் கட்டடம், பள்ளிக்கூடக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யுமா? புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்தில் வசதி படைத்த ஒருவர் ஒட்டிக்கொண்டு விடமாட்டேன் என்கிறார். ஆகவே, கலெக்டர், தாலித்தாருக்கு உடனடியாக உத்தரவு அனுப்ப அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தனியாக எழுதியனுப்பினால், சிறந்த முறையில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி, அதைக் கவனிக்க முயற்சி செய்யப்படும்.

கனம் சபாநாயகர்: கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III. DISPOSAL OF NOTICE OF A PRIVILEGE MATTER.

SRI K. A. MATHIALAGAN: On a point of order, Sir, I have given notice of a Privilege matter. 9-30 a.m.

MR. SPEAKER: I have disallowed it in my Chamber itself. It is not at all a point of order.

SRI K. A. MATHIALAGAN: The Privilege matter has got precedence over Rule 41. The decision has not been communicated to me.

MR. SPEAKER: I have already announced my decision.

SRI K. A. MATHIALAGAN: With great respect, I submit to the Chair that Privilege matters cannot be disallowed in the Chamber itself.

MR. SPEAKER: The hon. Member can write to me about it. I will look into it. First of all, I must convince myself that it is a matter to be raised as a Privilege matter. I am not convinced.

SRI V. KRISHNAMOORTHY: The hon. Members of this House are entitled to know the details of the matter and then only the Hon. Speaker is permitted to disallow it.

MR. SPEAKER: The hon. Member is not entitled to know it. He should know the rules first.

SRI V. KRISHNAMOORTHY: I know the rules.

MR. SPEAKER: Rule 185 of the Madras Assembly Rules clearly states that a member may, with the consent of the Speaker, raise a question involving a breach of privilege either of a member or of the House. The words used are "with the consent of the Speaker". The Speaker 'may' or 'may not' give his consent. I request the hon. Member to read the rules.

[23rd July 1964]

IV. CALLING ATTENTION TO DIFFICULTIES IN SECURING ADMISSION IN COLLEGES.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் கல்வி ஆண்டில் கல்லூரிப் புதுமுக வகுப்பிலும், பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி., வகுப்புகளிலும் சேர்ந்து படிக்கக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்காமையால் மாணாக்கர் அடையும் இடுக்கணநிலை பற்றிய அவசரப் பொதுமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தை, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The strength of classes in colleges and the sanction of additional strength in them are decided by the University of Madras.

In view of the greater demand for admission in 1964-65, the University has sanctioned an increase of over 6,000 seats in the Pre-University Course classes in all the colleges in this State by permitting additional batches in P.U.C., increasing five more seats in each existing batch and granting affiliation to new P.U.C. Colleges.

The Government also anticipated greater rush for admission in P.U.C. and, to meet the rush, have opened four new P.U.C. Colleges this year under their management with University affiliation. The other new P.U.C. Colleges opened this year are under private management and they number six.

The exact total number of seats permitted in the P.U.C. including the seats in the newly opened ten colleges, is 32,173 as against 26,123 during 1963-64.

The number of students who have qualified for admission to the P.U.C. this year is about 69,000 including the candidates who passed the S.S.L.C. Examination in October 1963. Not all the 69,000 who have passed the S.S.L.C. Examination would be seeking admission to colleges. These students constitute a reservoir from which streams of technical and professional training as well as employment in ministerial posts under Government and private establishments have to be fed. In all, about 16,000 would be absorbed in Polytechnics, Training Schools, Industrial Training centres and Commercial Courses. The extent to which S.S.L.C. candidates are absorbed in employment under all managements cannot be estimated correctly, but the number may run into several thousands. So, the provision of 32,173 seats in P.U.C. cannot be considered inadequate. This provision is fairly adequate to meet the demand for admission to colleges from such candidates, as may be able to benefit by Higher education. If candidates with low marks or, are not otherwise fit, are not successful in getting admission to the P.U.C. in any college, it does not justify the inference that there is denial of admission.

As regards B.A. and B.Sc. courses, no difficulty has been experienced and the University has granted permission to the colleges to admit, according to conditions, the students who sought admission provided they are eligible for such courses. The total number of seats permitted is 5,845 in B.A.; 7,710 in B.Sc. and 980 in B.Com.

23rd July 1964]

V. ANNOUNCEMENTS.

MADRAS GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT) BILL, 1964

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1964.

With the consent of the House, two minutes are allowed for moving for leave to introduce a Government Bill and for the moving of two Government Resolutions, because to-day is a non-official day.

VI. GOVERNMENT BILL.

MADRAS GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT) BILL, 1964.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1964. ”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1964. ”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

VII. GOVERNMENT RESOLUTIONS.

(1) ASSOCIATION OF COUNCIL MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON ESTATES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five members of the Council to associate with the Committee on Estimates of this House for the year 1964-65 and communicate to this House the names of the Members so nominated. ”

The Resolution was put and carried.

(2) ASSOCIATION OF COUNCIL MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five members of the Council to associate with the Committee on Public Accounts of this House for the year 1964-65 and communicate to this House the names of the Members so nominated. ”

The Resolution was put and carried.

[23rd July 1964]

VIII. NON-OFFICIAL BUSINESS—(i) BILLS.

(1) DISCLOSURE OF ASSETS OF THE MEMBERS OF THE LEGISLATURE BILL 1964.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

“ That leave be granted for the introduction of the Disclosure of the Assets of the Members of the Legislature Bill, 1964. ”

The motion was duly seconded.

MR. SPEAKER : Does the Hon. Minister want to say anything?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is only introduction of a Bill. According to the convention, Government will not oppose the introduction of any Bill.

The motion was put and carried.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS INDUSTRIAL ESTABLISHMENTS (NATIONAL AND FESTIVAL HOLIDAYS) AMENDMENT BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 5 OF 1964).

PULAVAR K. GOVINDAN : Sir, I move—

“ That the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 5 of 1964) be taken into consideration. ”

The motion was duly seconded.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1964, (L.A. Bill No. 5 of 1964) be taken into consideration. ”

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொங்கல் விழாவைத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள உரிமையோடு கூடிய விடுமுறை நாளாக ஆக்கவேண்டுமென்று செய்கிற இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கோருகிற நேரத்தில் சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் விழாக்கள் பல இருக்கின்றன என்று சொன்னாலும் பொங்கல் விழா தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது என்பது இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒன்றாகும். இந்த விழா எந்தவிதமான இனச் சிறப்பும் உடைய உடையதும் அன்று. எந்தவிதமான இனச் சிறப்பும் உடைய தன்று. எல்லா மதத்தினராலும், எல்லா இனத்தவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய விழா ஆகும். அதுமட்டுமல்லாமல், பொங்கல் விழா, தமிழ் நாட்டுக்கே உரிய, தமிழர் பண்பாட்டுக்கே உரிய ஒரு பெரிய விழாவாகும். இதைச் சங்கராந்தி என்ற பெயரால் வேறு வகையாகக் கொண்டாடுகிற முறை இருந்தாலும் அந்த விழாவின்

23rd July 1964]

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

அடிப்படைத் தத்துவத்தை எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இது தொழிலாளர்கள் கொண்டாட வேண்டிய ஒரு விழா என்பது நன்றாகத் தெரியும். தமிழகத்தில் சிறப்புடைய தொழில் அன்றும் இன்றும் உழவுத் தொழில்தான். அந்த உழவுத் தொழிலில் வெற்றி கண்ட மக்கள் கொண்டாடுகிற விழாதான் இந்தப் பொங்கல் விழா என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். ஆவணி, புரட்டாசியில் கார்காலம் தொடங்க, பெய்த மழையைக் கொண்டு உழவன் நிலத்தை உழுது, மார்கழி, தை மாதத்தில் பயன் காண்கிறான். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் தான் பெரும்பயன் பெற்றதை மகிழ்ச்சியோடு கொண்டாடும் நாள்தான் பொங்கல் விழாவாகும். பழைய காலத்தில் பண்ட மாற்று முறை இருந்த நேரத்தில், நெல்லைக் கொடுத்துத்தான் மற்றப் பொருள்களை வாங்க வேண்டும்; மற்றப் பொருள்களைக் கொடுத்துத்தான் நெல்லை வாங்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்தது. அதன் காரணமாக உழவர்கள் மட்டுமல்லாமல் மற்றத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களும் அந்த நாளை மகிழ்ச்சிக்குரிய விழாவாகக் கொண்டாடி வந்திருக்கிறார்கள். இந்த விழா பண்டைநாளில் இந்திர விழா என்றும் கொண்டாடப்பட்டு வந்தது. பொங்கல் என்பது மேகம் என்பதையும் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாகும். பொங்கல் நான் மேகம் அளிக்கின்ற பயனைப் பெறுகின்ற நாளாதலால், இந்திரன் மேகத்திற்குத் தலைவன் என்ற முறையிலே இந்திர விழாவாகப் பழைய காலத்திலே கொண்டாடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்த நாளை இன்றைய தினம் விடுமுறை நாளாகப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் அது தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம், ஊதியம் தருகிற உரிமையோடு கூடிய நாளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று சொன்னால் இல்லை. தொழிலாளர்களுக்கு விடுமுறை அளிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம் 1958-ல் வந்தபோது அதிலே விடுமுறை நாளாக தேசிய விழாக்களுக்கு என்று இரண்டு நாட்களையும், மற்ற பண்டிகைகளுக்காக ஐந்து நாட்களும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டன. ஆனால் அந்த ஐந்து நாட்களும் இன்னின்று விழாக்களுக்குத்தான் என்று சொல்லவில்லை. அந்த ஐந்து நாட்களிலே அந்தத் தொழில் நிறுவனத்தினரும் தொழிலாளரும் ஒப்புக்கொண்டால் மே முதல் நாளைப் பண்டிகை விடுமுறை நாட்களில் ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் பண்டிகை நாட்களாக மிஞ்சுவது நான்கு நாட்கள்தான். அந்த நான்கு நாட்களையும் எந்த விழாக்களுக்காக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைப்பற்றி அந்தத் தொழில் நிறுவனத்தினரும் தொழிலாளரும் கலந்து எந்த விழாக்களுக்கு விடுமுறை விட வேண்டுமென்று முடிவு செய்கிறார்களோ அந்த விழாக்களுக்குத்தான் விடுமுறை என்ற நிலை சட்டப்படி இருக்கிறது. ஆகவே, பொங்கலுக்கென்று தனியாக இடம் இல்லை. அடுத்து, 1962-ல் அந்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டு தேசிய விழாக்களுக்கு விடுமுறை நாட்களில் எண்ணிக்கை இரண்டிலிருந்து மூன்றாக உயர்த்தப்பட்டு காந்தியாரூடைய நினைவுநாளாக ஒரு நாள் விடுமுறை விடவேண்டுமென்பதை இந்த மன்றத்திலே நமது மதிப்புக்குரிய முதலமைச்சர்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

[23rd July 1964]

அவர்கள் நிறைவேற்றினார்கள். அதோடு தொழில் நிறுவனத்தினர் மொத்தம் ஏழு நாட்களை, எட்டு நாட்களாக உயர்த்துவதையே முதலில் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை; ஆகவே, மேலும் ஒரு நாள் சேர்த்து மொத்தம் 9 நாட்களாக ஆக்குவதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; அதனை நியாயம் என்று தானும் ஏற்றுக் கொண்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே, தேசிய விடுமுறை நாட்கள் 3 எனவும், பண்டிகை நாட்கள் 5 எனவும் முடிவு செய்யப்பட்டு அந்த ஐந்து நாட்களிலேதான் மே முதல் நாளுக்கும் விடுமுறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமையில் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த தேசிய விழா நாட்கள் இந்த மூன்றோடு நின்று விடாது வருகிற ஆண்டுகளில் கூடுகிற நிலைமை கூட இருக்கிறது. இப்போது குழந்தைகள் தினம் கொண்டாடுகிற வழக்கம் இருந்து வருகிறது; ஜனநாயக சோஷலிச வாரம் கொண்டாடும் சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை மனதில் வைத்துப் பார்க்கும்போது ஆளும் கட்சியினர் மேலும் தேசிய விடுமுறை நாட்களை அதிகப்படுத்துவதற்கு சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் அதிசயப்படுவதற்கில்லை. அப்படி ஒரு நிலைமை வந்தால், தொழில் நிறுவனத்தினர் விடுமுறை நாட்களை அதிகப்படுத்துவதை ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலையில் பண்டிகை நாட்கள்தான் மேலும் குறைவ வேண்டிய நிலை ஏற்படும். மேலும் இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தாள்கு நாட்களிலும் அகில இந்திய விழாக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும் என்ற நிலையில் பொங்கலுக்கு விடுமுறை இல்லாது போகும் நிலை உண்டாகவும் கூடும். பொங்கலுக்கு அரசாங்க விடுமுறை அளித்து சிறப்பை அளிக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான் நான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தக் கருத்தை இந்த மன்றத்திலே இருப்பவர்கள் யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இதை ஒருமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டு, பொங்கலுக்கு அந்தச் சிறப்பை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் இருப்பவர்கள் அனைவரையும் உங்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழிலாளர்களுக்கு தேசிய திருவிழா விடுமுறைகள் அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காகக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற திருத்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன். புலவர் கோவிந்தன் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதா அவசியமற்றது. தொழிலாளர்களுக்கு ஏழு நாட்கள் விடுமுறை கொடுக்கவேண்டுமென்ற சட்டம் முதலிலேயே நிறைவேற்றப்பட்டு, பிறகு அது எட்டு நாட்களாக உயர்த்தப்பட்டு காந்தி மகாநுடைய நினைவு நாளாக ஒரு நாள் தேசிய விடுமுறையில் சேர்க்கப்பட்டது. புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும்போது பொங்கலுக்கு என்று தனியாக ஒரு நாள் விடுமுறை விடவேண்டுமென்று பேசினார்கள். தமிழகத்தில் தொழிலாளர்களாக வேலை செய்கிறார்கள் என்றால், தமிழர்கள் மாத்திரந்தான் வேலை செய்கிறார்கள் என்ற குறுகிய மனப்பான்மை

23rd July 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

இருப்பதன் காரணமாகத்தான் பொங்கலுக்கு விடுமுறை வேண்டுமென்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். தொழிலாளர்களில் தமிழர்கள் மட்டுமல்லாது கிறிஸ்தவர்களும், முஸ்லிம்களும், மற்றும் பலதரப்பட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி ஒரு இடத்திலே பொங்கலுக்கு மாத்திரம் விடுமுறை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், கிறிஸ்தவர்கள் டிசம்பர் மாதம் 25ம் தேதியை விடுமுறையாக விடவேண்டுமென்று கேட்பார்கள். அப்படி ஒவ்வொரு மதத்தினரும் கேட்டுக்கொண்டே போனால் என்ன நிலைமை உருவாகும் என்பதைச் சித்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். தேசியம் என்று சொன்னால் தமிழ் நாட்டை மட்டுமே வைத்துக் கொண்டு குறுகிய நோக்குடன் பார்க்கிறார்கள். தேசியம் என்று சொன்னால் அது இந்த பாரத நாட்டிலுள்ள எல்லோருக்கும் உரிய நாளாக இருக்கவேண்டும். அதே போன்று இன்றைக்குப் பண்டிகை நாள் குறைந்து விட்டது என்று சொல்வது தவறு. மொத்த விடுமுறை நாட்கள் ஏழு நாட்களாக இருந்தது. பின்னர் எட்டு நாட்களாக உயர்த்தப்பட்டது. அதிலே ஐந்து நாட்கள் பண்டிகை நாட்கள்; மூன்று நாட்கள் தேசிய விடுமுறை நாட்கள்.

ஆனால் இந்த ஐந்து நாட்களுக்குள்ளே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், யார் எந்த மதத்தின் அடிப்படையில் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எந்தெந்த மதத்தினர் எந்தெந்த பண்டிகைகளுக்கு தங்களுக்கு விடுமுறை வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறார்களோ அவர்கள் அந்த நாட்களை விடுமுறை நாட்களாக கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஒரு தொழிற்சாலையில் இருந்தவ மதத்தினர் அதிகமாக ஈடுபட்டிருந்தால் அவர்கள் எங்களுக்கு டிசம்பர் மாதம் 25-ம் தேதி விடுமுறை வேண்டுமென்று தொழிற்சங்கம் மூலம் எழுதிக் கேட்டால் அந்த நாளில் விடுமுறை கொடுத்து விடுகிறார்கள். தமிழர்கள் அதிகமாக வேலை செய்யும் இடங்களில் எங்களுக்கு பொங்கலுக்கு லீவ் வேண்டுமென்று கேட்டால் அன்று விடுமுறை கொடுத்து விடுகிறார்கள். இன்றும் அது நடைமுறையில் இருக்கிறது. ஆக, தமிழர்கள் அதிகமாக இருக்கும் இடங்களில் பொங்கலுக்கு விடுமுறை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது குறிப்பிட்டு பொங்கலுக்கு விடுமுறை கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் சட்டம் செய்தால் மற்ற மதத்தினருக்கு இடைஞ்சல் செய்யுமளவிற்கு நாம் செய்து விடுவோம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எந்த ஒரு காரணத்திற்காக கொடுத்தாலும் அவரவர்களுக்கு பிரியப்பட்ட நாட்களில் விடுமுறை கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்கெனவே சட்டம் செய்திருப்பதால் மறுமுறையும் இந்தச் சட்டத்திற்கு அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அமென்ட்மென்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

‘ For the words “ On any other day ”, the words “ on one of the three days immediately before or after the day on which he so works ” shall be substituted. ’

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

[23rd July 1964]

மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு அல்லது முன்பு உடனடி கொடுத்து விடவேண்டுமென்பது திருத்தம். திங்கள் கிழமை விடுமுறை என்றால் அதற்கு மூன்று நாட்கள் முன்னதாக என்றால் வியாழக் கிழமை அன்று சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. சாதாரணமாக 7-ம் தேதி சம்பள நாளாக வைத்து என்னென்ன நாட்களுக்கு விடுமுறை கொடுக்கவேண்டுமென்று பார்த்து ஏற்பாடு செய்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாரச் சம்பளம் வாங்குவதற்கு முன்பு அவ்வாரத்தில் படிச் செலவிற்காக தொழில் அதிபர்கள்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் இப்போது பேசுகிற பேச்சுக்கும் சபை முன் வந்திருக்கும் மசோதாவிற்கும் சம்பந்தமேயில்லை. வேறு மசோதாபற்றி அவர்கள் பேசுகிறார்கள். நான் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாபற்றி அல்ல.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : தொழிலாளர்களைக் கலந்து ஆலோசிக் காமல், தொழிலாளர்களின் நிலையைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ளாமல் ஏதோ சொல்லிவிட்டோம், ஏதோ செய்து விட்டோம் என்ற காரணத்திற்காக எதையும் கொண்டு வர முடியாது என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அகில இந்திய ரீதியில் நடக்கும் விடுமுறை நாட்கள் சட்டத்தின் அடிப்படையில் இதைக்கொண்டு வருவது சரியல்ல. நாஷனல் பெஸ்டிவல் ஹாலிடேஸ் ஆக்ட் அகில இந்திய ரீதியில் உள்ள சட்டம். அதை இங்கு நிறைவேற்றி யிருக்கிறோம். அச்சட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத் தையும் செய்யவேண்டுமே அல்லது அதற்கு முரண்பாடாகவிருக் கும் சட்டத்தைச் செய்வது சரி அல்ல என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதா அவசியமற்ற மசோதா என்று சொல்லி இதை ஏற்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

*** திரு. சா. கணேசன் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, பொங்கல் திருநாள் என்பது சிலர் எண்ணுகிறதைப் போல ஜாதி, மத அல்லது வேறுவிதமான கொள்கை அடிப்படையில் அமைந்த ஒன்றல்ல என்பதை நாம் முதலில் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். பொங்கல் திருநாள் போன்ற திருநாள் பிராபல்யமாக வழங்கப் பட்டாலும் கூட அது தமிழர் திருநாள் மட்டும் அல்ல, விவசாயி களுக்குரிய ஒரு சிறந்த, புனிதமான நாள் என்று கணிக்கப் படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு மட்டுமல்ல. அது விவசாயத் திரு நாளே தவிர விவசாயித் திருநாள்கூட அல்ல. விஞ்ஞான ரீதியாக வும், தத்துவ ரீதியாகவும் நாம் கணித்துப் பார்க்கிறபோது சூரியன் காய்கிறது, கடல் நீர் ஆவியாக மாறுகிறது, மேகமாகத் திரிகிறது, மழையாகப் பொழிகிறது, அருவியாகக் குதிக்கிறது, ஆறுகளாக ஓடுகிறது, கால்களாகப் பொசிகிறது. இதன் மூலம் நிலம் செழித் திறது. சூரியனிடமிருந்துதான் நிலத்திற்கு வேண்டிய போஷாக்குகள் எல்லாம் கிடைக்கின்றன. இத்தியாதி காரணங்

23rd July 1964]

[திரு. சா. கணேசன்]

கனால் உழவன் தன் பணியை முடித்த பிறகு—இது பற்றி பேசிக் கொண்டே போகலாம், ஆனால் இப்போது நான் அதுபற்றி தொட்டு விட்டுச் செல்கிறேன்—தனக்கு பேருதவியாக இருந்த சூரியனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறான். சூரியன் பல சமயத்தினரால் ஏற்றுக்கொள்கிற கடவுளாக இருக்கலாம். இயற்கை நீதியை வைத்துப் பார்த்தால் சூரியன் எல்லாவற்றையும் ஆகர்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிற ஈர்ப்பு மையம் என்பது விஞ்ஞான ரீதியாக நிரூபிக்கப்பட்டதொன்று. அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் கோடஸ்வரகையிருந்தாலும் முற்றத்தில்தான் பொங்கல் வைப்பது வழக்கம். அதேபோன்று இரண்டாம் நாள் மாட்டுப் பொங்கல் என்று சொல்லப்படும். மனிதனைப் போல் மாடும் உழைத்து பங்காளியாக நின்று பாடுபட்ட பேர் உண்மையை உணருகிறான் மனிதன். தமிழன் என்று கூட சொல்லவில்லை. மனிதன் அழுத்துகிறான், மாடு இழுக்கிறது, நிலம் பிளக்கிறது, நெல் விளைகிறது. பிறகு மனிதன் அறுக்கிறான், மாடு சுமக்கிறது, பின் மனிதன் அடிக்கிறான், மாடு மிதிக்கிறது, ஆக மனிதனும் மாடும் உழைத்து விளைந்ததின் மேற் பகுதியான தான்யத்தை மனிதனும், கீழ் பகுதியான வைக்கோலை மாடும் பிரித்துக் கொள்ளும் அற்புத முறையைக் காண்கிறோம். பருத்தியை எடுத்துக் கொண்டால் பஞ்சு மனிதனுக்கு, விதை அவற்றிற்கு. எண்ணை வித்துக்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் எண்ணை மனிதனுக்கு, அதில் இருந்து கிடைக்கும் பின்னணுக்கு அவைகளுக்கு. இப்படிக் கணித்துத்தான் திருநாளை நடத்துகிறோமே அல்லாது திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் சொன்னது போல் இதில் இந்து, முஸ்லிம் என்று பிரிப்பது நியாயமும் அல்ல, சரியும் அல்ல. பிழையான ஒரு வாதமுமாகும் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்நிலையில் இது மனித வார்க்கக்கிற்கே புனிதமான ஒரு திருநாளாகும். யார் யார் உணவு கொள்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் புனிதமான ஒரு திருநாளாகும் இது. திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் சொல்கிற போது, தமிழர்கள் மட்டும்தான் இருக்கிறார்கள், கிருஸ்தவர்கள் இல்லையா, இஸ்லாமியர் இல்லையா என்று கேட்டார்கள். தமிழர் என்பது மொழி அடிப்படையில் பிறந்தது. கிருஸ்தவர்கள், இஸ்லாமியர்கள் என்பது மத அடிப்படையில் பிறந்தது. ஆகவே தமிழர்கள் என்று கூறும்போது கிருஸ்தவர்கள் வேறு, இஸ்லாமியர் வேறு என்று சொல்வது புரியாத ஒரு புதிர். தமிழ்நாட்டில் இந்துக்கள் மட்டும்தான் பொங்கல் திருநாள் கொண்டாடுகிறார்கள் என்பது சரியல்ல. தீபாவளி முழுக்க முழுக்க இந்து புராண அடிப்படையில் அமைந்த ஒரு பெருநாள். தக்துவம் சிறப்பாக இருக்கும். அதுபற்றி யாரும் குறை கூறவில்லை. கிருஸ்தவர்கள் இஸ்லாமியர் அகத்தத்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அந்நிலையில் தீபாவளி போன்ற நாட்கள் பொது விடுமுறை நாட்களாக இருக்குமாணல். ஹதி சமய அடிப்படையில் இஸ்லாமல் முழுக்க முழுக்க விஞ்ஞான ரீதியில் இருக்கும், முழுக்க முழுக்க பாட்டாளி மக்களின், உழைப்பாளிகளின் நன்றி உணர்வைக் காட்டுவதாக அமைந்திருக்கும். இந்தக் கிருநாளை விடுமுறை

[திரு. சா. கணேசன்]

[23rd July 1964]

யாகக் கொள்ளக் கூடாது என்று மறுப்பது நியாயமல்ல. பொங்கல் திருநாளை ஒரு விடுமுறைநாளாகக் கொள்வது எல்லா வகையிலும் பொருத்தமுள்ளதாகவும், பெருமையுடையதாகவும் இருக்கும் என்று மட்டும் கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

10-00
a.m.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் கனம் கணேசன் அவர்கள் பொங்கல் விழாவைப்பற்றிய பெருமைகளைச் சொன்னார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களும் பொங்கல் விழாவினுடைய பெருமையைப்பற்றி ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள், ஏற்றுக்கொள் கொள்வார்கள். ஆனால் இருக்கிற பிரச்சனை என்னவென்றால், தொழிலாளிக்கு சம்பளத்தோடு விடுமுறை கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான். அதுதான் இதில் முக்கியமான பிரச்சனை. அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து பதில் சொல்வார்கள், “இப்போது இருக்கின்ற சட்டத்திலேயே மூன்று நாட்கள் கட்டாயமாக விடுமுறையாக விடப்படவேண்டும் என்றும், அதாவது ஜனவரி 26-ம் தேதி குடியரசு தினமாகவும், ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி சுதந்திர தினமாகவும், அக்டோபர் இரண்டாம் தேதி காந்திஜி பிறந்த தினமாகவும் கொண்டாடப்படவேண்டும் என்று. இந்த மூன்று நாட்களுக்கும் சம்பளத்தோடு தொழில் நிறுவனங்கள் விடுமுறை கொடுத்தாக வேண்டும். அதற்கு மேல் ஐந்து தினங்கள் தொழிலாளிகளும், மகலாளிகளும் ஒத்துக்கொள்ளுகின்ற முறையில் பண்டிகைக்காகவோ, அல்லது அரசியல் காரணம் என்ற முறையில் மே தினத்திற்காகவோ பொங்கல் நாளுக்காகவோ விடுமுறை விடலாம் என்று சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது” என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள். இருக்கிற ஐந்து நாட்களில் இதையும் பங்கு போட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்றால், அதற்கு அரசாங்கத்தின் உதவி தேவையில்லை. முன்னால் தொழிற் சாலைகளில் எல்லாம் எழு நாட்களாகத்தான் இருந்தது, இப்போது தான் எட்டு நாட்களாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் காங்கிரஸுக்கு மரியாதை செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், காந்தியியினுடைய பிறந்த நாளை தேசிய விடுமுறை நாளாக விட வேண்டும் என்று தொழிலாளர்கள் ஆலோசனை சபாநாயக சிபாரிசு செய்தது. அகற்கு முன்னாலேயே அரசாங்கம் இதை நாகை கொண்டு வரவில்லை, நாங்கள் சிபாரிசு செய்ததின் அடிப்படையில் தான் அரசாங்கம் பின்னால் ஒத்துக்கொண்டது. அந்த முறையில் இப்போது மூன்று நாட்கள் தேசிய விடுமுறை நாட்களாகவும் ஐந்து நாட்கள் தாங்களாகவே முடிவு எடுத்து விடுமுறைநாளை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் ஆக எட்டு நாட்கள் இருக்கின்றன. ரொக்கம் எட்டு நாட்கள் என்றிருப்பது போதாது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதனால்தான் இந்தத் திருத்த மசோதாவிற்கு முக்கியத்துவம் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கம் தங்களுடைய ஊழியர்களுக்கு கொடுப்பது போன்ற விடுமுறை நாட்கள் தனியார் கூறையிலும் இருக்கவேண்டும். தொழிற்சாலைகளில் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிக்கு போதுமான

23rd July 1964]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அளவுக்கு விடுமுறை வசதி இருக்கவேண்டும். விடுமுறை கேட்பது என்பது சோம்பேறித்தனமாக விட்டில் இருப்பதற்காக அல்ல. தான் இழந்த சக்தியை மீண்டும் பெற்று, மீண்டும் உற்பத்தியில் ஈடுபடுவதற்கு தொழிலாளி தயாராக இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் விடுமுறை என்று கொடுத்திருக்கிறோம். விடுமுறை நாட்களில் எல்லாம் உழைக்கக் கூடிய மக்கள் உல்லாசத்தோடு இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுவதற்கில்லை. வீட்டில் போனவுடனேயே குடும்பங்களில் இருக்கின்ற பல தொல்லைகள் வந்துவிடுகின்றன. அந்த முறையில்தான் நம்முடைய நாட்டில் அமைப்பு இருக்கிறது. அதிலும் தினசரி சம்பளம் என்ற அடிப்படையில் நடத்தப்படும் தொழில் நிறுவனங்களில் ஞாயிற்றுக் கிழமைக்கும் சம்பளம் கிடை யாது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் இப்போது எட்டு நாட்கள் என்றிருப்பதை குறைந்தது 12 நாட்கள் என்றாவது ஆக்க வேண்டும். இப்போது வந்திருக்கின்ற மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்வதின் மூலம் இப்போது ஐந்து பண்டிகை நாட்கள் என்றிருப்பதை மாற்றாமல், மூன்று தேசிய விடுமுறைகள் என்றிருப்பதை நான்கு விடுமுறை தினங்கள் என்று மாற்றி, மொத்தம் 9 நாட்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்த மசோதாவை இப்போது எதிர்கட்சியினர் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும், அரசாங்கமே இதற்கென்று தனியாக திருத்த மசோதா கொண்டு வந்து பொங்கல் விழாவை தேசிய விடுமுறை நாளாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, பொங்கல் திருநாளை தேசிய விடுமுறை நாளாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மசோதாவை ஆதரித்துச் சில கருத்துகளை கூற விரும்புகிறேன். இதற்கான காரணங்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் தெளிவுபடக் கூறியிருக்கிறார்கள். தேசிய விடுமுறை நாளாக பொங்கல் திருநாளை ஆக்குவதின் மூலமாக, தமிழ்நாட்டுக்கு ஒரு சிறப்பு ஏற்படுகிறது. சம்பளத்தோடு இப்போது எட்டு நாட்கள் விடுமுறையாக கொடுப்பதற்கு விதிகள் இருக்கின்றன என்றாலும், அரசியல் காரணத்தை ஒட்டி, நாட்டினுடைய அரசியல் அமைப்பை ஒட்டி நாட்டிலுள்ள சிறப்பை ஒட்டி இதைத் தேசிய விடுமுறை நாளாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அண்ணல் காந்தியார் பிறந்த நாளை நாம் தேசிய விடுமுறையாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதே போன்று பொங்கல் திருநாளையும், தேசிய விடுமுறையாக ஏற்றுக்கொள்வதின் மூலம், தமிழகத்தின் தனிச் சிறப்புக்கு தமிழகத்தின் அரசுக்கு, மதிப்பு ஏற்படுகிறது. இது குறித்து, ஜாதி, இனம் என்றெல்லாம் வருவதற்கே இடமில்லை, இங்கு மட்டும் இது கொண்டாடப்படுவதில்லை, பொதுவாக எல்லா இடங்களிலுமே கொண்டாடப்படுகிற விழா இது. தொன்று தொட்டே நமது நாட்டில் இது கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது என்பதை நமது

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd July 1964]

பண்டை இலக்கியங்களிலிருந்தும் மற்றவைகளிலிருந்தும், இந்த விழா, விடுமுறை நாளாக கொண்டாடப்படவேண்டிய நாள் ஒன்று என்பது புலப்படுகிறது. “ஹார்வெஸ்ட் ஃபெஸ்டிவெல்” என்று மேல் நாடுகளிலும், மற்ற நாடுகளிலும் இந்த நாளைக் கொண்டாடுகிறார்கள். இந்த அரசைப் பொருத்தவரையில் இதற்கு தனிச் சிறப்பு கொடுக்கின்ற வகையில் இது தேசிய விடுமுறை நாளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதன் மூலமாக இரண்டு பலன்கள் கிடைக்கின்றன. ஒன்று தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளில் ஒன்றாக இருக்கின்ற அவர்களுடைய விடுமுறை நாட்களை அதிகப்படுத்துகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதே நேரத்தில் இந்த நாளுக்கு விடுமுறை கொடுப்பதின் மூலமாக, தமிழகத்திற்கு தனிச்சிறப்பை ஏற்படுத்துகின்ற பயனும் கிடைக்கிறது. இந்த முறையில், இப்போது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவை ஏற்று பொங்கல் நாளை தேசிய விடுமுறை நாளாக ஆக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதில் கொள்கை, குறிக்கோள் பேசுங்கள் வருவதற்கு நியாய மில்லை. அகவே இதைத் தள்ளிவிடுவதற்கு எந்தவிதமான காரணமும் இல்லை. அதற்கான அவசியமும் இல்லை. எதிர்க்கட்சி களுக்கும் ஐனநாயக அடிப்படையில் மதிப்பு கொடுக்கிறோம் என்கிற முறையில், இதை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலமாக நல்லதொரு நிலைமையை உருவாக்குவதற்கு இது பயனுள்ளதாக இருக்கும். இதில் யாருக்கும் எந்த விதமான கருத்துவேறு பாட்டுக்கும் இடமிருக்கத் தேவையில்லை. இப்போது பொங்கல் திருநாளை, பண்டிகை விடுமுறையின் கீழ் அனுபவித்துக் கொள்வதற்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அதாவது “டீபாஸ்டோ” முறையில் இருப்பதை “டிஸ்டோ” முறையில் கொண்டு வந்துவிட்டால் சிறப்பாக அமையக்கூடும். இதில் அரசியல் காரணங்கள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துக் கொள்வதற்கு தேவையில்லை. நமது நாட்டின் பாடுக்க வாடிக்கத்தை ஓட்டி, நமது நாட்டின் நாகரீகத்தை ஓட்டி, இதில் தனிச்சிறப்பு இருக்கிறது என்கிற முறையில் பொங்கல் திருநாளை தேசிய விடுமுறை நாளாக அக்கவேண்டும் என்று கோருகிற இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. அர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இருக்கின்ற சட்டத்தின்படி மூன்று நாட்கள் கட்டாயமான விடுமுறை நாட்கள், ஐந்து நாட்கள் கொபிலாளர்கள் விரும்பினால், மாணஸ்மென்டோடு ஒத்துக் கொண்டு விடுமுறையாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற முறையில் இருந்து வருகிறது. ஐந்து நாட்கள் விடுமுறை எடுத்துக் கொள்வதில், தாங்கள் விரும்பும் நாளை விடுமுறையாக தரவேண்டும் என்று சொல்லலாம். அப்படியில்லை என்றால் அது விஷயமாக இன்ஸ்பெக்டரிடத்தில் சொன்னால், அவர் இதில்

23rd July 1964] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

தலையிட்டு தீர்ப்பு சொல்லி இந்த நாளை சேர்க்க வேண்டும் அல்லது சேர்க்கவேண்டாம் என்று சொல்லுவார்கள். இன்றைய நிலைமையில் லேபர் கமிஷனரிடத்திலிருந்து வந்திருக்கின்ற ரிப்போர்ட்டை பார்க்கும்போது, பொங்கல் நாளுக்கென்று கேட்டு விடுமுறை மறுக்கப்பட்டதாக ஒரு கேஸ் கூட கிடையாது என்பதை என்னால் நிச்சயமாக சொல்லமுடியும். ஆனால் பொங்கல் திருநாளை இப்போது சட்டத்தில் சேர்த்து, அதாவது இப்போது “டிஃபாக்டோ” வாக இருப்பதை “டிஜுரே” யாக மாற்ற வேண்டும் என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டதுபோல் ஆக்கவேண்டுமென்றால், இந்த மசோதா தேவையில்லை. அப்படி செய்யவேண்டுமென்றால், இன்றைக்கு பண்டிகைகளுக்கு ஐந்து நாட்கள் என்றிருப்பதை நான்கு நாட்கள் என்று குறைத்துக்கொண்டால் செய்யலாம், செய்யவும் முடியும். இப்போதுள்ள முறைப்படி மொத்தம் எட்டு நாட்கள் பண்டிகை விடுமுறையும், தேசிய விடுமுறையுமாக கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்குள்ளேயே பண்டிகை நாட்களை குறைத்து தேசிய விடுமுறை நாட்களில் சேர்க்கவேண்டுமென்றால் அது வேறு விஷயம். ஆனால் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் இப்போது இருக்கின்ற எட்டு நாட்களை ஒன்பது நாட்களாக உயர்த்தவேண்டும் என்பது. அதாவது இப்போது தேசிய விடுமுறை நாட்கள் மூன்று என்று இருப்பதை நான்கு என்று ஆக்கவேண்டும். ஐந்து பண்டிகை விடுமுறை நாட்கள் அப்படியே இருக்கவேண்டும், அப்படிப் பார்க்கும்போது, இப்போது எட்டு என்றிருப்பதை ஒன்பதாக ஆக்கவேண்டும் என்பதுதான் திரு. புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய மசோதாவின் நோக்கம். அதைத்தான் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் சொன்னார்கள். . . (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நான் 12 நாட்கள் வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன் . . .) எத்தனை நாட்கள் வேண்டுமென்றாலும் கேட்கலாம். . . 29 நாட்கள் காஷ்வல் வீங் வேண்டுமென்று கேட்கலாம், 11 மாதத்திற்கு ஒரு மாதம் வீங் வேண்டுமென்று கேட்கலாம். . . (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அதைக் கொடுப்பதற்கு நீங்கள் வழிகாட்டியாக இருந்தால் என்ன. . .) நான் வழிகாட்டியாக இருந்ததால்தான் இந்த மசோதா வந்தது. இப்போது இருக்கின்ற பிரச்சனை இப்போது இருக்கின்ற எட்டு நாட்களை ஒன்பது நாட்களாக ஆக்கவேண்டும் என்பது. அவ்விதம் உயர்த்தவேண்டும் என்று நினைப்பார்களே யானால் இப்போது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கின்ற சம்பிரதாயப்படி, இதைப்பற்றி முக்கூட்டு கமிட்டியில் சொல்லவேண்டும். அதில் முதலாளிகள், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள், சர்க்கார் பிரதிநிதிகள் இவர்கள் எல்லோரும் இருப்பார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுத்தால், அதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அதே போலத்தான் 7 நாள் என்று இருந்ததை 8 நாள் ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னபோது அந்த விதமான முக்கூட்டு

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [23rd July 1964]

கமிட்டியின் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நாம் செய்தோம். அந்த விதமாக முக்கூட்டுக் கமிட்டியில் 8 நாள் என்று இருப்பது 9 நாள் ஆகவேண்டும் என்று தீர்ப்பு செய்யவில்லை. எட்டு நாள் என்று இருப்பதை 8 நாள் என்றே வைத்துக்கொண்டு, 5 நாள் என்பதை 4 நாளாக பண்டிகை நாட்களைக் குறைக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவதில் அர்த்தம் இல்லை. யாராவது கேட்டு கொடுப்பதற்கு மறுக்கப்பட்டிருந்தால்தான், எங்களுக்கு மறுத்தார்கள் ஆகையால் கட்டாயமாக்கவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டும். அப்படி எங்கும் யாரும் மறுக்கவில்லை. அந்த முறையில் மறுத்ததாக எந்த விதமான புகாரும் வரவில்லை. அப்படி மறுத்தாலும் கூட, சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது, இன்ஸ்பெக்டர் பார்த்து விட வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தத் தொழில் அதிபர் எதிர்த்தாலும் விடவேண்டும். ஆகையால் இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை.

ஒன்பது நாளாக உயர்த்தவேண்டுமென்றால், அதற்கு வழிகள் இருக்கின்றன, அந்த வழிகளைக் கடைபிடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன்.

*புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற ஒருவர் மறுக்க, எதிர் கட்சியிலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள, அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற தொனியில் பேசி முடித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசும்போது இந்தத் திருத்த மசோதாவின் நோக்கம் இருக்கிற விடுமுறை நாளை 9 ஆக உயர்த்துவதாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த நோக்கத்தில் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படவில்லை என்று இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திருவாளர் கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல தொழிலாளர்களுக்கு விடுமுறை நாட்களை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பது நோக்கமாக இருந்தாலும், அத்தகைய கோரிக்கையை வைத்தால் அது மறுக்கப் பட்டுவிடும் என்ற காரணத்தினால், இருக்கிற 5 நாட்களிலேயே ஒரு நாள் அப்படிப்பட்ட கட்டாய விடுமுறை நாளாக ஆக்கவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் விடுமுறை நாள் கேட்டு மறுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய வேண்டுகோள் எல்லாம் கேட்டுப் பெறுகிற விடுமுறையாக இது இருக்கக் கூடாது. உரிமை பெற்ற விடுமுறையாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான். எந்த வகையில் 9 நாள் ஆக ஆக்கவேண்டும் என்று இந்த மசோதா இருக்கிறது என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

“Provided that Pongal shall be one of the five festival holidays” என்றுதான் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆக, 5 க்கு மேல் தனியாக ஒரு நாள் என்ற கருத்திலே இது வரவில்லை என்ற கருத்தை ஏற்றுவது, அப்படி இல்லை என்று சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ள சங்கடமில்லை என்று ஏற்று இதைச் சட்டமாக ஆக்கித் தருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

23rd July 1964]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இன்றைக்கு 8 நாள் 8 நாள் ஆக இருக்கவேண்டும் என்றால் இந்த மசோதாவிற்கு அவசியம் இல்லை. இப்போது இருக்கிற விதிப்படி, சட்டப்படி பொங்கலுக்கு விடுமுறை வேண்டும் என்று கேட்டால் கொடுக்க வேண்டும். கேட்டு கொடுப்பதற்கு மறுத்ததாக எந்தவித புகாரும் வரவில்லை. ஆகையால் இந்தச் சட்டத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்தந்த ல்தாபனத்தல் இருக்கிற வர்கள் நேரடியாகப் பேசித் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய வஷ்யம் இது. ஆகையால் இதற்கு அவசியம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1964 (L.A. Bill No. 5 of 1964) be taken into consideration.”

The motion was put and lost.

(3) The Hindu Marriage (Madras Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 6 of 1964).

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

“That the Hindu Marriage (Madras Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 6 of 1964) be taken into consideration.”

The motion was duly seconded.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Hindu Marriage (Madras Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 6 of 1964) be taken into consideration.”

* திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, முதலிலேயே எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினரால் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதா என்ற நிலை வந்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனுடைய அடிப்படைக் காரணங்களை அமைச்சரும் அரசாங்கமும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று முதலிலேயே கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய மசோதாவை ஏற்காவிட்டாலும், நான் விசாரித்த வரையில் இப்படிப்பட்ட மசோதாக்கள் வரும்போது அந்தக் கருத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டால் அரசாங்கமே பரிசீலனை செய்து அந்தச் சட்டத்தை மீண்டும் கொண்டுவருவது முறை என்று தெரிகிறது. அந்த முறையையும் அமைச்சர் யோசிக்க வேண்டுமென்று முதலிலேயே நான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்து மதச் சட்டம் 1955-ம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் சில கருத்துக்கள் நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு 1949-ம் ஆண்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. 1955-ம் ஆண்டு, பாராளுமன்றத்தில் செய்யப்பட்ட மத்திய சட்டத்தில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாக நம்முடைய சென்னை உயர் நீதி மன்றம் 2, 3 தீர்ப்புகளில் சுட்டிக் காண்பித்திருக்கிறது. இந்தக் குறைபாடுகளை

[திரு. செ. மாதவன்]

[23rd July 1964]

மற்ற மாநில உயர் நீதி மன்றங்களும் இந்திய தலைமை நீதி மன்றமும் சுட்டிக் காண்பித்ததா, பிரபலித்ததா என்று இது வரையில் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் நம்முடைய சென்னை உயர் நீதி மன்றம் மூன்று தீர்ப்புகளால் சுட்டிக் காண்பித்திருக்கிறது. அதன் விளைவு, பொதுவாக வழக்கு மன்றங்களுக்குச் செல்லுவதில் சில கஷ்டங்களைத் தருகிற சில குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாகத்தான் இந்த மசோதாவை நான் தயாரித்து இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். இதிலே மூன்று பிரச்சனைகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. முதல் பிரச்சனை 1955-ம் ஆண்டு மத்திய சட்டத்திலே உள்ள 11-வது பிரிவைப் பொறுத்த அளவுக்கானது. அந்தப் பிரிவிலே எந்தெந்தத் திருமணங்கள் வாய்ட் மேரேஜஸ், அப்-இனிஷ்யோ வாய்ட் மேரேஜெஸ் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. வாய்ட்பின் மேரேஜெஸுக்கும், வாய்ட் திருமணங்களுக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது என்று சட்ட அமைச்சருக்குத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். 11-வது பிரிவைப் பொறுத்த அளவுக்கு வாய்ட் மேரேஜெஸ் பற்றிய பிரிவு ஆகும். அதன் விளைவு என்ன என்றால் திருமணம் செய்தவுடனே, அந்த நிமிஷத்திலேயே அந்தத் திருமணம் சட்ட பூர்வமாகச் செல்லாத நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. கோர்ட்டுக்கே செல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் மத்திய சட்டத்திலே ஏதோ காரணத்தைக்கொண்டு கோர்ட்டுக்குச் சென்று இந்தத் திருமணம் செல்லாது என்று டிக்ளரேஷன் பெறவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஜூடிஷ்யல் வ்யூ, இது போன்ற அப்-இனிஷ்யோ வாய்ட் திருமணங்களை இக்ளேர் செய்து விடலாம் என்பது. நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்று டிக்ளரேஷன் பெற வேண்டியதில்லை என்பது ஜூடிஷ்யல் வ்யூ. அப்படி இருந்த போதிலும் கூட, இரண்டாவது திருமணத்திற்கு ஈடுபட்ட நபர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று டிக்ளரேஷன் பெறலாம் என்ற வாய்ப்பை மத்தியச் சட்டம் கொடுத்திருக்கிறது. இதனுடைய விளைவு என்ன என்றால், 11-வது பிரிவிலே உள்ள வார்த்தைகளைப் படித்துப் பார்த்ததில் அதிலே சில டெக்னிக்கல் டிஃபிகல்ட்டிஸ் வரும் என்று நான் கருதுகிறேன். நம் உயர் நீதி மன்றமும் அந்த முறையில் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரிவிலே "Any marriage solemnised after the commencement of the Act shall be null and void" என்று இந்த முதல் பகுதியில் எந்தெந்த திருமணங்கள் வாய்ட் என்று டிக்ளேர் செய்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது பகுதி "And may on petition presented by either party thereto" என்பதில் எய்தர் பார்ட்டி தேர்டு என்ற வார்த்தை ஆட்சேபணைக்கு உரிய வார்த்தை என்று கருதுகிறேன். இந்த வார்த்தைகள் இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால் அதனுடைய விளைவு முதல் மனைவியோ அல்லது பல மனைவிகளோ இருந்தால்கூட இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் எந்தத் திருமணம் செல்லாது என்று ஏற்படுகிறதோ அந்தத் திருமணத்திற்கு யார் யார் பார்ட்டிகளோ அவர்கள்தான் கோர்ட்டுக்குச் சென்று மனு தாக்கல் செய்யலாம் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. ஆனால், இந்தச் சட்டத்தினுடைய மூல நோக்கம் என்னவென்றால், இரண்டாவது திருமணம் செல்லாது.

23rd July 1964] [திரு. செ. மாதவன்]

அப்படிச் செல்லாத நிலை ஏற்பட்டால், அதனால் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்களுக்கு நீதி மன்றத்திற்குச் செல்ல பரிகாரம் இருக்க வேண்டும். இது தான் பாராளுமன்றத்தின் நோக்கம், மத்திய சட்டத்தின் நோக்கம். இந்த நோக்கம் இந்தப் பிரிவின் கீழே நிறைவேற்றப்படவில்லை. இந்தப் பிரிவின் கீழே முதல் மனைவி நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று மனுச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. நமது உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பிலே ஒரு 'ஆப்ஸெர்வேஷன்' இருக்கிறது. அந்த 'ஆப்ஸெர்வேஷன்' என்ன என்பதை படிக்க விரும்புகிறேன்.

His wife is not left remedyless முதல் மனைவிக்கு பரிகாரம் இல்லை என்று கூறுவது தவறு. எப்படி. என்றால் "She can file a suit under the ordinary law for a declaration that the marriage of her husband with second wife is illegal and void under Act XXV of 1955." முதல் மனைவிக்கு அந்த உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், அவள் சிவில் கோர்ட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். காமன் லாஸின் கீழே சிவில் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும். இந்த 11-வது பிரிவின் கீழ் மனு தாக்கல் செய்ய முடியாது. அதே தீர்ப்பில் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி குறிப்பிட்டிருக்கிறார் "She must pursue the costly remedy of filing a suit under the ordinary law என்று சிவில் கோர்ட்டில் சாதாரணமாக சூட் போடுவது என்றால், அதிலுள்ள கஷ்ட நஷ்டங்களை நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள். அந்தக் 'காஸ்டிவ் ரெமிடிக்கு' ஏன் செல்ல வேண்டும்? இந்த 11-வது பிரிவின் கீழே அந்த முதல் மனைவிக்கு அந்த உரிமையைக் கொடுக்கக்கூடாதா? இதுதான் என்னுடைய பிரச்சனை. இந்தப் பிரச்சனையை அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதிலே ஒரு கேள்வியைக் கிளப்பலாம். எதற்காக முதல் மனைவிக்கு இந்த உரிமையைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கலாம். இதைப்பற்றி நானும் யோசித்துப் பார்த்தேன். என்னை சொல்லக்கூடிய பதில் எல்லாம், இந்த 'டெக்லரேஷன்' வாங்கிய தேதியிலிருந்து இரண்டாவது மனைவி 'லீகல் ஸ்டேடஸை' இழக்கிறாள். அது ஒரு காரணம். இரண்டாவது காரணம், அந்த டெக்லரேஷன் டேட்டுக்குப் பின்னாலே பிறக்கக் கூடிய குழந்தைகள் 'இல்லெஜிட்மேட்' ஆகிறார்கள். 'லெஜிட்மேட்' என்ற உரிமை கொடுக்கப்படமாட்டாது என்பதை இரண்டாவது காரணமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மூன்றாவது, இந்த முதல் மனைவிக்கு உள்ள 'செண்டிமெண்டல் பீலிங்'. இந்த சட்டம் வந்ததற்குக் காரணம் இரண்டாவது காரணம் கூடாது. முதல் மனைவியை எங்கேயோ தனிக்கவிட்டு விட்டு, இரண்டாவது திருமணத்தைச் செய்துகொண்டு ஒருவர் வாழ்வதற்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதுதான் நம்முடைய சிட்டத்தினுடைய உள்நோக்கம். அந்த நோக்கம் பறிக்கப்படுகிறது. அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முதல் மனைவிக்கு அந்த உரிமையைக் கொடுக்கவேண்டும். இந்த 11-வது பிரிவைப் பொறுத்த அளவிற்கு என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். அதைக் கொண்டு வருவதற்குத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[23rd July 1964]

அடுத்து, இன்னொரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை 11-ஏ என்ற பிரிவாகச் சேர்க்கவேண்டும் என்றுதான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். பொதுவாக இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், என்னுடைய திருத்தத்தில் சில 'பார்மல் அமெண்டுமெண்ட்ஸ்' தேவைப்பட்டாலும், அவைகளைக் கொண்டுவருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைக் காரணம் காட்டி இந்த மசோதாவைத் தள்ளி விடக்கூடாது என்பதுதான். 11-ஏ பிரிவு ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையை நமக்கு நினைவுபடுத்திற்று. மத்திய சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வந்தது 1955-ம் ஆண்டில். ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு 1949-ம் ஆண்டில் இந்தக் கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது திருமணம் செய்யக்கூடாது என்று 'Hindu Prevention of Bigamy and Divorce Act, 1949' -ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1949-ம் ஆண்டிலிருந்தே இரண்டாவது திருமணம் செய்யக்கூடாது என்று நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு இருக்கிறது. இந்த 11-வது பிரிவு செல்லாத திருமணங்களுக்கு மனுக் கொடுப்பதற்கு இருக்கிறது. ஆனால், 1955-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னாலே உள்ள திருமணங்களுக்குத்தான் அது பயன்படுகிறது. ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு 1949-ம் ஆண்டிலிருந்து 1955-ம் ஆண்டு வரைக்கும், 6 ஆண்டுகளாக இப்படிப்பட்ட செல்லாத திருமணங்கள் இருக்கலாம். 'வாய்டு மாரியேஜஸ்' இருக்கின்றன. என்னுடைய ஒரு அனுபவத்தில் பார்த்தேன். ஒரு திருமண சம்பந்தமான வாக்கில் பார்த்த பொழுது இந்த நிலை என்ன என்பது பரிசீலிக்கப்பட்டது. 1955-ம் ஆண்டு மத்திய சர்க்கார் சட்டத்தில் இந்த 1949-ம் ஆண்டு நம்முடைய சட்டம் 'ரிபீல்' செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி "ரிபீல்" செய்யப்பட்ட காரணத்தினால், இடைக்காலத்திலே 6 ஆண்டுகளாக ஏற்பட்ட திருமணங்களுடைய கதி என்ன? அதிலே செல்லாத திருமணங்கள் இருக்கின்றன. அந்த செல்லாத திருமணங்களுடைய பார்டிகள், அந்த நபர்கள், கணவன், மனைவி யினுடைய கதி என்ன? இதை சிவில் கோர்ட்டு ஆராய்ந்தது. என்ன முடிவுக்கு வருவது என்று சிவில் கோர்ட்டிற்குப் புரியவில்லை. ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். 11-ஏ என்ற திருத்தத்தின்மூலம் இந்த 6 ஆண்டுகளாகச் செய்யப் பட்ட திருமணங்கள் 'வாய்டு' என்று 1955-ம் ஆண்டு சட்டத்தில் அக்கப்பட்டிருந்தால், அந்த நபர்களுக்கு இந்த 1955-ம் ஆண்டு சட்டத்தில் 11-வது பிரிவிலே மனுச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். ஆகவே 11-ஏ என்ற பிரிவை இதில் சேர்க்கவேண்டுமென்று நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.

என்னுடைய மூன்றாவது திருத்தம் 16-வது பிரிவைப் பொறுத்த அளவுக்கு இருக்கிறது. 16-வது பிரிவு மிக முக்கியமான பிரிவு. இது எகோ தவறுதலாக மத்திய சர்க்காருடைய சட்டம் கொண்டு வந்தபொழுது ஏற்பட்டுவிட்டது. அதை நிச்சயமாக கிருக்க வேண்டுமென்று நான் சட்ட அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்

23rd July 1964]

[திரு. செ. மாதவன்]

கொள்கிறேன். நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் பாராளுமன்ற விவாதத்தில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கியதிலே அவர்களும் பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பேச்சுக்களையெல்லாம் நான் படித்துப் பாடித்தேன். அவர்கள் ஏதாவது இதைப்பற்றி வாதம் செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தேன். மற்ற அங்கத்தினர்கள்கூட இந்தப் பிரிவிலே ஏற்படக்கூடிய 'அனாமலி' என்ன என்பதை புரிந்து கொண்டார்களா என்று என்னாலே இந்த பாராளுமன்ற 'பிரொஸீடியஸ்'-லிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

பதிரைவது பிரிவு, 11-வது பிரிவின்படி 'வாய்டு மாரியேஜஸ்' ஆகிவிட்டால், அவர்களுக்குப் பிறக்கக்கூடிய குழந்தைகளின் நிலையைப் பற்றியதாகும். அந்த நிலை எப்படியிருக்கிறது என்றால், 11-வது பிரிவின்கீழ் எந்தத் திருமணமாவது செல்லாது என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால், அந்தத் திருமணத்தினுடைய கணவன், மனைவி கோர்ட்டுக்குச் சென்று 11-வது பிரிவிலே ஒரு மனுப்போட்டு 'நல் அண்டு வாய்டு டெக்லரேஷன்' வாங்கிவிட்டிருந்தால்தான், அதற்கு முன்னாலே அவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகள் 'லெஜிடிமேட்' ஆக்கப்படுகிறார்கள். இதிலுள்ள அனாமலி என்ன இருக்கிறது என்றால், அவர்கள் இறுதிவரை கணவன், மனைவியாக சந்தோஷமாக வாழ்ந்துவிட்டு இறந்துவிட்டால், அவர்களுடைய குழந்தைகள் என்ன ஆகிறது என்றால், இன்றைக்கு இருக்கிற 11-வது பிரிவின்படி அந்தக் குழந்தைகள் 'லெஜிடிமேட்' ஆகாது. அவர்கள் சண்டை போட்டுக்கொண்டு கோர்ட்டுக்குச் சென்றால், அவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகள் 'லெஜிடிமேட்' ஆகின்றன. அவர்கள் சந்தோஷமாக வாழ்ந்துவிட்டு இறந்தால், அவர்களுடைய குழந்தைகள் 'இல்லெஜிடிமேட்' ஆகின்றன. இது தான் 'அனாமலி' என்று நம்முடைய உயர்நீதி மன்றம் கூறுகிறது.

"It is obvious that obtaining of a decree of nullity is a pre-requisite to the grant of legitimacy of children under Section 16 of the Act is anomalous and could work a great deal of hardship in some cases. என்று நம்முடைய உயர்நீதி மன்றம் கூறியிருக்கிறது. ஆகவே தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

இந்த 'அனாமலி' ஏற்பட்டது. இந்தத் தவறு எப்படி ஏற்பட்டது என்பதையும் நான் ஆராய்ந்து பார்க்கேன். நம்முடைய 'ஸ்திரீஸ் மாரியேஜ் ஆக்ட்', மக்கிய சர்க்கார் சட்டம் இங்கிலாந்திலுள்ள சட்டத்தை பின்பற்றி 'மராபிட்' செய்யப்பட்டது. இங்கிலாந்து சட்டத்தின் 9-வது பிரிவை அப்படியே பின்பற்றி இருக்கிறார்கள். "Section 9 of the English Matrimonial Causes Act, 1950-ஐ அப்படியே பின்பற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பிரிவு 'வாய்டு பிள் மாரியேஜ்'-க்காக போடப்பட்ட பிரிவு. 'வாய்டு மாரியேஜஸ்'-க்காக போடப்பட்ட பிரிவு அல்ல. நம்முடைய பாராளுமன்றம் 'வாய்டு மாரியேஜஸ்'-க்காக இந்தப் பிரிவை நீட்டியிருக்கிறார்கள். 'எக்ஸ்டென்டு' செய்திருக்கிறார்கள். அகையால் தான் இந்தத் தவறு ஏற்பட்டது. 'வாய்டு பிள் மாரியேஜஸ்' என்றால் நிச்சயம்

[திரு. செ. மாதவன்]

[23rd July 1964]

‘டெக்லரேஷன்’ பெறவேண்டும். ஆனால் ‘வாய்டு மாரியேஜ்’ என்றால் ‘டெக்லரேஷன்’ பெறத் தேவையில்லை. இது ‘ஜூடிஷியல் விசூ’. ஆனால், பெறலாம் ‘மே’ என்று போட்டிருக்கிறார்கள்.

Section 9 of the English Matrimonial Causes Act, 1950 “ஐப் பின்பற்றிய ஒரே காரணத்தினால் இந்த வார்த்தைகள் 16-வது பிரிவிலே சேர்க்கப்பட்டன என்று தான் கருதுகிறேன். இந்த 16-வது பிரிவில் ‘Where a decree of nullity is granted’ என்ற இருக்கிறது. அப்பொழுது கோர்ட்டுக்குச் செல்லவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. கோர்ட்டுக்குச் சென்று 11-வது பிரிவின் கீழும், 12-வது பிரிவின் கீழும் இந்தத் திருமணம் தவறு, செல்லாது என்று ஒரு ‘டெக்லரேஷன்’ வாங்கினால் செக்ஷன் 16 செல்லும் என்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது இங்கிலீஷ் பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறது. இது இங்கிலீஷ் பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றிய காரணத்தினால் ஏற்பட்ட சிறு தவறு. இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய விருப்பமாகும். என்னுடைய குறிக்கோள் என்னவென்றால், அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்றாலும் சரி, செல்லாவிட்டாலும் சரி, இரண்டாவது திருமணத்தின் மூலமாக பிறந்த குழந்தைகள் லெஜிட்மேட்டாக ஆக்கப்படவேண்டும், அதன் மூலமாக இந்த அமைவி தீர்க்கப்படவேண்டும் என்பதுதான். இதை உயர்நீதி மன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு சட்டிக்காட்டியிருக்கிறது.

“What has been said above is sufficient to indicate the necessity for suitable amendment of Section 16 of the Act” 16-வது பிரிவுக்கு திருத்தம் செய்யப்படவேண்டுமென்பதை உயர்நீதி மன்றம் சட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. 75, லாஸிக்லியில் இந்த கேஸ் ரிப்போர்ட்டாக இருக்கிறது. சட்டம் ஏற்படுத்தா விட்டாலுங்கூட இந்தக் கொள்கைகளை யெல்லாம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி ஹிந்து லா திருமணங்களைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கும் ஐ-ரீஸ்டிக்ஷன் இருக்கிறது. இந்த மன்றத்திற்கும் ஐ-ரீஸ்டிக்ஷன் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரலாம். ஆனால் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது, இந்தக் கொள்கை பொதுவாக இந்திய நாடு பொழுது, இந்தக் கொள்கை பொதுவாக இந்திய நாடு மூழுவதிலும் இருப்பதினால் மத்திய சர்க்காரின் கருத்தைக் கேட்டுக் கொள்வது நல்லதென்று சொல்வார்கள். நமது சட்ட மன்றத்திற்குள்ள உரிமையை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அப்படிச் செய்ய விரும்பாவிட்டால் இந்தத் திருத்தங்களை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்வதற்காகவாவது அமைச்சரவர்கள் முயற்சிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கும் எங்களுடைய கழகத்தைச் சார்ந்த திரு. மாதவன் அவர்கள் இதிலே டைக்கிங் நுணுக்கங்களுையெல்லாம் சபை முன்பு எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் ஒரு சமூகாய சீர்திருத்தச் சட்டமாகும். இதனால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள், நிவாரணம்

23rd July 1964] [திரு வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அளிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் பெண்பாலர்தான். பெண்களுடைய நலனுக்காகத்தான் இந்த மசோதா இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு காரணத்திற்காகவல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாகரிகம் வளர வளர இத்தகைய சட்டங்களும் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றன. பழங்காலத்தில் ஒருவர் பல மனைவிகளை மணக்கலாமென்று சட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆனால் பெண்கள் சமுதாயம் இதனை எதிர்த்துப் போராடிய பிறகு ஒருவருக்கு ஒருத்திதான் என்ற சட்டத்தை நம்முடைய நாட்டிலே இப்பொழுது பின்பற்றி வருகிறோம். 1955-ஆம் ஆண்டிலே இந்து விவாகச் சட்டத்தை நமது பாராளுமன்றம் இயற்றியிருக்கிறது. இரு தரத்தைத் தடை செய்யவேண்டும். ஒரு நபர் ஏற்கெனவே திருமணமாகியிருந்து அவர் ஒரு மனைவியோடு வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற சமயத்தில் அவர்களுக்குள்ளே ஏற்படுகின்ற மனச் சங்கடங்கள் காரணமாகவும், அந்த மனைவி பிடிக்கவில்லை, வேறு ஒரு இளம் மனைவி தேவையென்ற நப்பாசைக் காரணமாகவும் முன்பிருக்கிற மனைவியை மறைத்துவைத்துவிட்டு புதிய மாப்பிள்ளையாக வந்து புதிய திருமணம் செய்துகொள்கிறார்கள். இது சமுதாயத்தில் ஏற்படுகிற ஒரு குறைபாடு. இதை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று தான் பாராளுமன்றத்திலே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நமது சட்டசபையிலுங்கூட 1949-வது ஆண்டில் மதராஸ் பிரிவென்ஷன் ஆப் பிகமி ஆக்ட் என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சட்டம் என்று போட்டுவிட்டால் எல்லோரும் அதன்படி நடப்பார்கள் என்ற நியதியல்ல. சில இடங்களிலே தவறுகள் ஏற்படலாம். ஒரு ஆள் ஒரு மனைவியை மணந்துவிட்டு அல்லது இரண்டு மனைவிகளை மணந்துகொண்டு விட்டு, மூன்றாவது தடவை மணக்க விரும்புகிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். என்ன காரணத்திற்காக அவர் அவ்வாறு செய்கிறார் என்று பார்த்தால் பணத்தின் காரணமாக அப்படிச் செய்யலாம்.

MR. SPEAKER: Effect of the marriage may be left to the concerned parties.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஒன்று ஆசையின் காரணமாக இருக்கலாம், அல்லது பணத்தின் காரணமாக இருக்கலாம்.

MR. SPEAKER: The hon. Member need not dilate on that point.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: பெண்களுக்கு இழைக்கப்படுகிற கொடுமைகளை ஒழிப்பதற்குத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. இப்படி இரண்டாவது மூன்றாவது திருமணங்கள் செய்துகொள்வது முதல் மனைவிக்கு இழைக்கின்ற துரோகம் ஆகும். முதல் மனைவியை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு ஒரு ஆண் இன்னொரு மனைவியோடு திருமணம் செய்துகொள்கிறார் என்றால், அந்த முதல் மனைவிக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [23rd July 1964]

பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தின்படி இந்தத் திருமணம் சம்பந்தமாக வரும் வழக்குகளை விசாரிக்கவேண்டிய பொறுப்பை ஜலலா ந்தப்பங்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிகச் செலவிலாமல் ஒரு பெட்டிஷன் போட்டால் அதை விசாரிக்கலாம். டைவோர்ஸ் பெட்டிஷனே அல்லது ரெஸ்டிடியூஷன் ஆப் காஞ்சுகல் ரைட்ஸ் எனபதற்கோ மனுப்போடலாம். 10 ரூபாய் கட்டணம் செலுத்தி மனுப்போட்டால் போதும். அவ்வாறு பத்து ரூபாய் கட்டணத்தில் நியாயம் வழங்க வேண்டும் எனபதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு சட்டம் அது. இரண்டாம் தரம் மணம் செய்துகொள்கிறார் என்றால், ஆணை இருந்தாலும் சரி, பெண்ணை இருந்தாலும் சரி, முதல் திருமணத்தை மறைத்து விட்டு முதல் மனைவிக்குத் துரோகம் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் செய்கிறார்கள். அப்படி இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து செய்கிற ஒரு காரியத்திற்கு அவர்களே எப்படி மனுப் போடுவார்கள்? ஒரு லட்ச ரூபாய் கிடைக்குமென்று இருந்தால் முதல் மனைவியை மறைத்து வைத்துவிட்டு இரண்டாவது மனைவியை ஒருவன் கட்டிக்கொள்கிறான் என்றால், கணவன் எப்படி அந்த லட்ச ரூபாயை இழப்பதற்கு முன்வருவான்? இரண்டாவது மனைவியும் எப்படி நாங்கள் இரண்டு பேரும் முதல் மனைவியிருக்கும்பொழுதே கல்யாணம் செய்துகொண்டோமென்று சொல்ல முன்வருவான்? ஆகவே, இந்த உரிமை யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும். இரண்டு பேரும் சேர்ந்து சூழ்ச்சி செய்து அந்தத் திருமணம் நடப்பதால், இரண்டாவது திருமணத்தை செய்து கொள்கிறவருக்கு இந்த உரிமையைக் கொடுப்பதில் நியாயமில்லை. இதை உயர்நீதிமன்றம் நன்கு கட்டிக் காட்டி இந்த உரிமையை பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. இரண்டாவது திருமணம் செய்வதினாலே பயன் அடைகிற பார்ட்டி ஒருபொழுதும் கோர்ட்டிக்குப் போக மாட்டார்கள். ஆகவே தான் திரு. மாதவன் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு சிறந்த திருத்தம் ஆகும். திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்களே, எதிர்க்கட்சிகள் எதைக் கொடுத்தாலும் அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம் என்ற மனப் பான்மையில் இதை எடுத்துக்கொள்ளாமல், அரசாங்கத் தரப்பிலே கூட நாங்கள் இம்மாதிரி ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதாக இருக்கிறோம், நீங்கள் இதை வற்புறுத்தவேண்டாமென்று சொன்னாலும், அதை நாங்கள் போற்றுவோம். அரசாங்கத் தரப்பிலே இதைப் பரிசீலனை செய்து ஒரு திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டும். அதற்கு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹிந்து மேரிஜ் சட்டத்தில் உள்ள 16-வது பிரிவுக்கு ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கல்யாணம் நடைபெறுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அது சட்டப்படி நடந்தாலும் அல்லது வேறுவிதமாக நடந்தாலும், ஒரு ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து திருமணத்தை நடத்திக் கொள்கிறார்கள். சட்டத்தின் வாயிலாக அது செல்லாமல் இருக்

23rd July 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கலாம்; சமுதாயம் அதை அங்கீகரிக்காமல் இருக்கலாம். வேறு ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களைக் காதல் புரிந்து திருமணம் செய்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்குப் பிறக்கிற குழந்தைகளை சட்டத்தின் எல்லைக்குட்பட்டு நடைபெறுகிற திருமணத்தின் வாயிலாகப் பிறக்கும் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டியது சமுதாயத்தின் கடமையாகும். அது அரசாங்கத்தின் கடமையும் ஆகும். ஒரு தகப்பனோ அல்லது தாயோ தவறு செய்தால் அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் அந்தத் தண்டனையை அனுபவிக்க வேண்டுமென்றால் அது நாகரிகம் வளர்ந்த ஒரு சமுதாயத்தில் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத ஒரு கொள்கையாகும். ஆகையினால்தான் தவறு செய்கின்றவர்களைத் தண்டிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இருதர மண சட்டத்தை மீறி செய்திருந்தால் இண்டியன் பீனல் கோட்படி வழக்குப் போடலாம். பெட்டிஷன் போட்டு டைவார்ஸ் செய்யலாம். ஆனால் பிறக்கின்ற குழந்தைகள் என்ன ஆவது? அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின், சமுதாயத்தின் பொறுப்பு அல்லவா? திருமணம் சட்ட பூர்வமாக நடக்காமல் இருக்கலாம். முறைப்படி நடக்காமல் இருக்கலாம். ஒவ்வொரு இடத்தில் ஒவ்வொரு மனைவியாக பல பெண்களை மணந்து ராஜாக்களைப்போல் இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. திருமணம் சட்டப் பூர்வமானதாக இல்லாமலும் சம்பிரதாயப்படி இல்லாமலும் சமூகத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்படாததாகவும் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட குற்றங்களைத் தாய் தந்தையர்கள் செய்தார்கள் என்பதற்காக பிறக்கின்ற குழந்தைகளைத் தண்டிக்க முடியாது. அவைகள் பிறக்கும்போதே கிரிமினல் மைன்டோடு பிறக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட மேரேஜுகள் வாய்ந், அப் இனிஷியோ என்று தீர்ப்புகள் கொடுத்த பிறகு பிறக்கின்ற குழந்தைகளைத் தண்டிக்காமல் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு சமுதாயத்திலே அந்தஸ்து கொடுத்து தகப்பனின் சொத்துக்கு வாரிசுகளாக ஆக்க வேண்டும் என்று நண்பர் மாதவன் கூறுகிறார்கள். ஆகவேதான் இந்தப் பதினோராவது, 16-வது செக்ஷன்களைத் திருத்த வேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைப் பாராளுமன்றத்திலே செய்யலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். பாராளுமன்றத்திலே செய்வது என்றால் அதற்குப் பல முறைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் நமக்கு இருக்கக்கூடிய தகராறுகளைத் தீர்க்க தக்க திருத்தங்கள் செய்ய இந்த மாமன்றத்திற்கு நிறைய அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகையினால் பாராளுமன்ற சட்டத்திற்கு ஒரு அமெண்டிங் சட்டத்தை இந்த மாமன்றத்திலே ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் மக்களுக்கும் அரசாங்கம் நல்ல பெயர் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்களுடைய நோக்கங்களை மிகவும் வரவேற்கிறேன். அவர் இந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் மிக்க தேவையானது என்று காட்ட

பெருமுயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு நான் ஆதரவு கொடுக்க முடியவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் வரவேண்டிய ஃபோரம் பெரும்பாலும் பார்லி மெண்டிஸ்தான். இங்கே கொண்டு வருவது அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக இப்பொழுது இந்துச் சட்டத்தையே கோடிஃபை பண்ண வேண்டும். எல்லா இடங்களுக்கும் அது ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். தனித்தனியாக இருக்கக் கூடாது என்று எடுக்கப்படுகிற முயற்சியை எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அகில இந்தியாவுக்கும் இந்துச் சட்டம் ஒரே மாதிரியாக செய்ய வேண்டும் என்பது பார்லி மெண்டின் நோக்கம். அதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்கள் மெயின் சட்டத்துக்குச் செய்ய வேண்டியவை. அதை சென்னை மாகாணத்துக்கு மட்டும் என்று செய்து கொள்ளாமல் வேற்றுமைக்கு இடம் கொடுக்காமல் அகில இந்தியாவுக்கும் ஒன்றாக இருக்கும் வகையில் பாராளுமன்றத்தில் திருத்தலாம். நோக்கங்கள் நல்லவைதான். ஆனால் சென்னை ஹைகோர்ட்டிலே லாகுவவை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அது அகில இந்திய சட்டத்திலே உள்ள லாக்குவை. மெட்ராசுக்கு மாத்திரம் இருக்கும் ஓட்டை இல்லை. பாராளுமன்றத்திலும் திரு. மாதவன் கட்சியைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பூரண அவகாசம் இருக்கிறது. இவைகள் நியாயமான திருத்தம் என்பதனால் இதில் ஆளும் கட்சி ஆளாத கட்சி என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பாராளுமன்றத்திலேயே கண்டிப்பாக நிறைவேற்றம் நடக்கும். அவர்கள் கோருகிற 11, 11(ஏ), 16 ஆகிய மூன்று செக்ஷன்களும் திருத்தப்படலாம்.

இன்னொன்று, 49-ல் பிகமி என்பது சட்ட விரோதம் என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். பின்னால் 55-ல் மத்திய சட்டம் வந்த பொழுது இந்த சட்டம் ரிபீல் ஆகிவிட்டது. இதற்கிடையே இந்த 6 வருஷ காலத்தில் நடந்து இருக்கக் கூடிய அபன்ஸ்கள் என்ன ஆவது என்று கேட்டார்கள். இவ்வளவு நாட்களில் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்து இருக்க மாட்டார்கள். 100-க்கு 95 பேர் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பார்கள். திரு. மாதவன் அவர்களுடைய நோக்கம் நல்லதுதான். ஆனால் சென்ட்ரல்ஸ்ட் ஆக்ட் ஆக இருப்பது நல்லது. விட்டுப் போன கேஸ்கள் இருக்கலாம். அதற்கு என்ன செய்வது என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரே சென்ட்ரல் ஆக்டாக இருப்பதுதான் நல்லது. ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் ஏற்றபடி ஆளுக்கு ஒன்றாகச் செய்து கொண்டு போவது என்பதனால் சட்டத்தின் ஆப்ஜக்ட் ஃப்ரஸ்ட்ரேட் ஆகிவிடும். ஆகவே அந்த முறையில் பாராளுமன்றத்திலேயே திருத்தம் செய்யலாம் என்று சொல்லி இதற்கு நான் ஆதரவு கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு உரையை முடிக்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதன் முதலிலே கனம் மாதவன் அவர்கள் இவ்வளவு கருத்தாக இந்தச் சட்டத்தை அலசிப்பார்த்து, கொண்டு

23rd July 1964]

[கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

வந்திருக்கக்கூடிய பல திருத்தங்களும் எந்த முறையில் அமைந்திருக்கின்றன என்று விளக்குகிறேன். அதற்குப் பிறகு சர்க்காருடைய நிலைமை என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

முதலிலே அவர்களுடைய பில்லிலே கிளாஸ் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டால் 1949-ம் வருஷத்திய சட்டப்படி மறு விவாகம் செய்து கொண்ட தம்பதி ஒருவருக்கு அப்பொழுது கொடுக்கப்பட்ட உரிமை கோர்ட்டுக்குச் சென்று “நல்லிடி” வாங்கலாம் என்பது. பிறகு 1955-வது வருஷ சட்டப்படி, அந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு, நல்லிடி பெட்டிஷன் மூலமாக வாங்கலாம் என்பது நாம் செய்திருப்பது. திரு. மாதவன் அவர்கள் கோருகிறார்கள். 1955-ம் ஆண்டில் இருக்கும் சட்ட உரிமை 1949-ல் இருந்து ஏற்பட்ட திருமணங்களுக்கு, தம்பதிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது Have I understood you correctly,

Madhavan?

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, 1949-ம் ஆண்டில் இருந்து 1955 வரைக்கும் பல வாய்ப்பு மாரிஜஸ் இருக்கின்றன அந்த சட்டம் ரிபீல் ஆகி விட்டதால் அதன் விளைவாக இடையில் 6 ஆண்டுகளில் நடந்த.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is the second point which you have raised. May I speak in English, because it is a legal question. The first point is that the marriages solemnised before the commencement of the 1955 Act, which could be set aside as nullity under the 1949 Act is without remedy. So far as the remedy is concerned, Sri V. Sankaran has explained that between 1949 and 1955, if there was sufficient time to take recourse to the remedies available, and if they did not take recourse to such remedies that are available, it would be presumed that they did not want any remedy. That is another point and it is a valid point. In spite of the repeal of 1949 Act, under Section 6 of the General Clauses Act any rights which have accrued before repeal are always to be found even now. That is what I want to clearly point out to Sri S. Madhavan. I shall read Section 6 of the General Clauses Act—

“Effect of repeal : 6 Where this Act, or any (Central Act) or Regulation made after the commencement of this Act, repeals any enactment hitherto made or hereafter to be made, then, unless a different intention appears, the repeal shall not—

(c) affect any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under any enactment so repealed;”

Therefore, my submission is that the rights that existed in the 1949 Act are preserved in the Hindu Marriages Act. Therefore, it is not necessary to amend this law and provide remedy which is already there. I trust that I have made myself clear. The point here is whether the people who had the right under the 1949 Act to make the marriage declared void can continue to have their right in spite of the repeal of 1949 Act and Hindu Marriages Act 1945. They are governed by the General Clauses Act, Section 6

(L.A. BILL NO. 6 OF 1964)

[Sri R. Venkataraman]

[23rd July 1964]

which provides notwithstanding repeal any rights obligation which have already accrued can still be agitated. Then they will to agitate according to the procedures laid down in the original Act.

SRI S. MADHAVAN : Is there any provision in 1949 Act for declaring marriages void?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is only by suit. That is what the High Court has also held in the case of Lakshmi-ammal versus Ramaswamy. The rights already existed in the 1945 Act could have been agitated between 1949 and 1955. Now, even after the repeal, any rights, obligation or liability acquired, accrued or incurred between the years 1949 and 1955, it is still open by virtue of Section 6 of the General Clauses Act. It can be agitated and got remedied by way of suit. Therefore, my submission is that it is neither necessary to amend it nor would it be right to amend a particular section of the Hindu Marriages Act.

So far as amendment to Section 16 is concerned, it has got to be separated into two folds. Void marriages come under Section 11 and voidable marriages come under Section 12. So far as marriages which are voidable under Section 12 is concerned, one must get a declaration that the marriage is void, otherwise law presumes not only marriages valid, but also children born out of that marriage valid. The legal presumption is that they are valid and legitimate. So far as Section 16, which deals with section 11, viz., void marriages are concerned, there is a valid point which Sri S. Madhavan has made. Because if we say that the marriage is *ab initio* void, there is no declaration that the children are legitimate. The children born out of such a union will be deemed to be legitimate. My respectful submission is that it not only affects Madras but the whole of India. The matter relating to marriages throughout the country should be raised in the Parliament and not here. The hon. Member belongs to a party, which has got its representatives in the Parliament. Easily they can agitate there. It is not possible for the State to do it. We have to get the concurrence of the Government of India and the question will have to be examined. Therefore, I submit that the proper forum for raising the point about the void marriages is the Parliament and therefore, I request the hon. Member to see the usefulness of bringing it in the Parliament and not in this House. If anything has to be done by this Government, we will certainly write to the Government of India and point out that during the discussions in the Madras Legislature, this lacuna has been brought out and it may be taken note of by the Government of India and they may do something to rectify the lacuna.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : With regard to the *ab initio* marriages, there is provision in the Criminal Procedure Code for maintenance.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : Maintenance is quite different.

(L.A. BILL NO. 6 OF 1964)

23rd July 1964]

MR. SPEAKER : The hon Lady Member is asking whether the Hon. Minister would clarify the position. The hon. Member Sri V. Krishnamoorthy is not the Minister. Therefore, I request the hon. Member to resume his seat.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I am afraid the hon. Member, Sri Madhavan, has not looked into Section 16 of the Hindu Marriage Act. It arises in a different context altogether. The context there is that unless by a suit it was declared legitimate, it would be deemed to be illegitimate and in the case of void marriages, no suit may be laid and parties may continue to live as spouses in spite of the fact that it is a void marriage. But what is to happen to the children of those parties whose marriage has been declared void when they claim the property of their fathers or the persons concerned? Also another agnate or cognate of those parties will come and say that these are illegitimate children and they are not entitled to property rights except maintenance. My view is that they are entitled to a share in the property. They are not merely asking for some maintenance rights. Therefore, there is a lacuna, as they have combined sections 11 and 12 which are two sections. Section 11 deals with the void marriage and section 12 deals with the voidable marriages. So this is a matter which may be taken up with the Government of India.

SRI S. MADHAVAN : Sir, the Hon. Minister has not answered my first point. Under section 11, who are the parties who can file a petition?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Parties are spouses. That is what the 1949 Act says. We cannot, by a subsequent legislation, enlarge the scope of an Act which has been repealed. The spouses there only means husband and wife and nobody else.

SRI S. MADHAVAN : Sir, the Hon. Minister has not read Section 11. I have moved an amendment to Section 11. It refers only to the 1955 Act and not to the 1949 Act. Who are the parties who can file the petition?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The 1955 Act provides that the second wife or the next spouse can file a petition. If we look at section 11, we will find that either party, that is husband or wife, may present a petition. Section 11 says—

‘ Any marriage solemnized after the commencement of this Act shall be null and void and may, on a petition presented by either party thereto, be so declared by a decree of nullity if it contravenes. . . ’

So, according to this provision, husband or wife can file it. What the hon. Member wants is that the first wife should file it. As I said, this is a matter in which the Government of India has laid down a policy for the whole of India and we cannot by any legislation think of changing the structure of the Hindu Marriage Act.

[23rd July 1964]

SRI S. MADHAVAN : Mr. Speaker, Sir, will the Hon. Minister give an assurance that he will take up this matter with the Central Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no such assurance. All that I can say is that in a discussion which arose in the Legislative Assembly of Madras, a lacuna to a part of Section 16 of the Act—the only point which I accept—has been brought to our notice and the Government of India may examine this matter and let us know their position.

SRI S. MADHAVAN : Sir, in view of what the Hon. Minister has stated just now, I beg leave of the House to withdraw the motion.

The motion was by leave withdrawn.

(ii) RESOLUTIONS.

(1) AMENDMENT OF THE CONSTITUTION OF INDIA FOR REMAINING THE STATE OF MADRAS AS TAMILNAD.—*cont.*

11-00
a. m.

MR. SPEAKER : The next item is the Resolution regarding Amendment of the Constitution of India for re-naming the State of Madras. This resolution was taken up for consideration on 24th January 1964 and the hon. Member, Sri Dakshinamoorthy Gounder stopped his speech half-way. Now if he wants to say anything more, he can continue his speech.

* திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, தமிழ் கூறும் நல் உலகத்துக்கு தமிழ் நாடு என்று பெயரிட்டு அழைக்க வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் திரு. இராம அரங்கண்ணல் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தைப்பற்றி நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

இருந்தாலும்கூட அதைத் தொடர்ந்து சில கருத்துக்களை இன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நாடு என்ற சொல் இலக்கிய வழக்கிலோ பேச்சு வழக்கிலோ பல்வகையாக உபயோகத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை சில ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக் காட்டி அன்று இந்தச் சபை முன்னே சொல்லியிருக்கிறேன்.

சாதாரணமாக நாடு என்ற சொல் சிறிய நிலப் பரப்புக்கும், அதே சமயத்தில் ஒரு பெரிய நிலப் பரப்புக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பல இலக்கியங்களில் பார்க்கிறோம். பேச்சு வழக்கிலும் பார்க்கிறோம் என்றாலும்கூட இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதன் நோக்கம் என்ன? என்ன உணர்ச்சியோடு இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் ஆலோசித்துப் பார்த்தோமானால் இந்தத் தீர்மானத்தை இப்போது கொண்டு வரவேண்டிய

23rd July 1964] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

அவசியம் இல்லை என்று அன்றும் வலியுறுத்தி இருக்கிறேன், இன்றும் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் இந்தத் தீர்மானம் ஒரு பிரிவினை உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் உருவாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரிவினை உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் இந்த மாமன்றத்தின் முன்பு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உரை முடியும். ஆகவேதான் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம்.

முன்னொரு சமயத்தில் கனம் அங்கத்தினர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் என்னைப்பற்றிப் பேசுகின்ற போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு என் மேல் ஒருவித தனி உரிமை உண்டு என்று முன்னேற்றக் கழகத்தின் தோற்றுவாயே என்னுடைய ஊர்தான். கூறினார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். காரணம் திராவிட ஈரோடு; ஈரோடிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிறந்தது என்பதை நான் அறிவேன். அந்த ஒரு வகையில் அவர்களுக்கும் என் மேல் ஒரு உரிமை உண்டு. எனக்கும் அவர்கள் மேல் ஒரு உரிமை உண்டு. அதை மறுக்கவில்லை. இருந்தாலும் கூட அன்று நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு இருந்ததையே இன்றும் தொடர்ந்து விடாப்பிடியாக பிடித்துக்கொண்டு இருப்போம் என்று சொல்வது நாட்டு நலனுக்கு உகந்ததாக இருக்க முடியாது என்பதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அன்று எங்கள் ஊர் பெரியார் அவர்கள், ராஜாஜி அவர்கள் இடத்தில் ஏற்பட்ட மனத்தாங்கலின் காரணமாக திராவிட உணர்ச்சியை, மொழி உணர்ச்சியை, பிரிவினை உணர்ச்சியை தூண்டிவிடும் வகையில் திராவிட கழகத்தை துவக்கினார்கள். அன்றைய தினம் அவர் எந்த உணர்ச்சியோடு அந்தக் கழகத்தை துவக்கியிருந்தாலும்கூட இன்றைய தினம் அவர் முழுமையாக தேசிய ஒருமை பாட்டு உணர்ச்சியோடு தொண்டாற்றி வருகிறார். அவரோடு சிஷ்ய பாவத்தில் அமைந்த இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்னமும் பிரிவினை உணர்ச்சியை வைத்து செயல்பட்டு வருவது, குரு சிஷ்ய பாவத்திற்கே நல்லதாக அமையவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திருவாசகத்திலே ஒரு எடுத்துக்காட்டு உண்டு. அதை அப்படியே நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். உடம்பு என்று ஒன்று உண்டு. அது தான் பற்றியது நல்லதோ, கெட்டதோ கடைசிவரை விடாது. காலத்திற்கும், உலக இயல்புக்கும், தற்கால சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்ற வாறு தங்கள் கருத்தைத் திருத்திக் கொள்வது அறிவுடைமையாகுமே அல்லாது முன்னர் எப்போதோ இயக்கம் ஆரம்பித்தபோது இருந்த கருத்தையே இன்னும் உடம்புப் பிடியாக வைத்துக் கொண்டிருப்பது நாட்டின் நலனுக்கு உகந்தது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“கொடியும் பேதையும்

கொண்டது விடாது”

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [23rd July 1964]

என்று திருவாசகத்தில் வருகிறது. நான் பேதை என்று சொல்ல முன் வரவில்லை. உடம்புப் போக்கு தயவு செய்து வேண்டாம். தமிழகத்திற்குத் தமிழ் நாடு என்று இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாகத்தான் அழைக்கவேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. தமிழ் என்ற ஒன்று என்று மக்கள் வாயிலே நின்று ஒலித்ததோ, அந்த மக்கள் எந்த நிலப்பரப்பிலே குடியிருந்தார்களோ அந்த நிலப் பரப்புக்குத் தமிழ் நாடு என்ற பெயர் முன்பே வந்துவிட்டது.

“என்றுமுள தென் தமிழ்
இயம்பி இசை கொண்டான்”

என்று சொல்வதற்கு ஏற்ப தமிழ் என்றுமே இருந்தது என்ற நிலைமையில் நோக்குவோமானால் ‘தமிழ் நாடு’ என்ற பெயர் என்றுமே இருந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே, அதற்கு ஒரு புதிய தீர்மானத்தை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமில்லை. ஏற்கெனவே உள்ள ஒன்றுக்கு சட்டசபையிலே தீர்மானம் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் என்ன? அதற்கு ஒரு காரணம் அரசியல் காரணமாகத்தான் இருக்க முடியும். அது என்ன அரசியல் காரணம்? ஆளுகின்ற கட்சி இந்த நிலப் பரப்பினுடைய பெயரை, மொழியை, இந்த நிலப் பரப்பினுடைய மக்களை, அவர்களுடைய பண்பாட்டை உதாசினம் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்ற, இல்லாத நிலைமையை எடுத்துக் காட்டி விளம்பரப்படுத்துவதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே தமிழ் நாடு சட்டசபை என்று இருக்கிறது. அரசாங்கத் தமிழ் எடுகளில் “தமிழ் நாடு” என்றே பொறிக்கப்படுகிறது.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: அதைச் சட்டமாக்குவதிலே என்ன தவறு? அதை எதிர்ப்பானேன்?

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்: என்னுடைய பெயர் ‘தக்ஷிணாமூர்த்தி’ என்று எழுதி ஒட்டிக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? என்னுடைய பெயரை உடலிலே ஒட்டிப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது போன்று இதற்கென்று தனியாக ஒரு தீர்மானம் அவசியமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய உறுதியான கருத்து.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: கனம் தக்ஷிணாமூர்த்தி அவர்களைக் கருப்பையா என்று சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்வார்களா?

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்: அதன்றியும் நாடு என்ற சொல்லுக்கு வேறு அடிப்படையில் பொருள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நாம் கொஞ்சம் ஆராய்ச்சி செய்தால் பரவாயில்லை என்று நினைக்கிறேன். முக்கியமாக திருக்குறளிலேதான் நாடு என்ற தனி அத்தியாயம் காணப்படுகிறது. அந்த ‘நாடு’ என்ற அத்தியாயம் தொடங்குவதற்கு முன்பாக புரிமேலழர் தோற்றுவாயாக “இனி”, அவ்வரசனாலும்

23rd July 1964] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

அமைச்சனாலும் கொண்டுக்கப்படுவதாய், ஏனைய அரசன் முதலிய நாடு என்ற சொல்லானது ஒரு அரசனை அல்லது அரசைக் கூறுகின்றார் என்று கூறுகின்றார். பரிமேலழகர் கூறுவதன்படி அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பின்னாய் நாடு ஓரதிகாரத் கொண்டு, அதனை ஆளுகின்ற அரசனுடைய ஆக்கைக்கு உட்பட்ட நிலப்பரப்பு என்ற நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகையினாலே நாடு என்ற பெயரை இன்றைக்கு நோக்கும்போது தம்முடைய பாரதியார் சொல்வதுபோல்

‘பேரிமய வெற்புமுதற் பெண்குமரி யீரகும்

ஆரிய நாடென்றே யறி’

என்கின்ற ஒரு கூற்றுக்கு இணங்க நாடு என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் காணவேண்டும்.

“வடாது பணிபடு இமையத்தின் வடக்கும்,

தெனாது உருகெழு குமரியின் தெற்கும்,

குணக்கும், குடக்கும் தொன்று முதிர் பௌவம்”

என்பதற்கேற்ப, இமயமலையிலிருந்து தெற்கே குமரிமுனைவரை, மேல் கடலிலிருந்து கீழ் கடல் வரை பரந்து கிடக்கும் பாரத தேவியைப் பாராட்டுவோம் என்று கூறுமாப்போலே, இந்தப் பெரிய நிலப் பரப்பை ‘நாடு’ என்று அழைப்பது சாலப் பொருந்தும் என்பது என்னுடைய உறுதியான கருத்து. அதன்றியும் இதே பாரதியார், ‘பாரத தேவியின் திருத்தசாங்கம்’ என்ற தலைப்பிலே கிளியைப் பெயர் கேட்டு விடை சொல்லுகின்ற வகையிலே ‘பாரதமா தேவியெனப்பாடு’ என்று கூறுகின்றார். அதற்கு மேலே அவளுடைய நாடு எது என்று கேட்டு அதற்குப் பதிலாக

“பேரிமய வெற்புமுதற் பெண்குமரி யீரகும்

ஆரிய நாடென்றே யறி”

என்று இந்த நாட்டினுடைய பரப்பளவை, எல்லையைக் கூறுகின்றார். இதனைச் சற்றுக் கூர்ந்து ஆராய வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு மேல் அந்தப் பாரத தேவியினுடைய ஆறு எது, அந்த ஆற்றினுடைய பெயரைச் சொல் கிளியே என்று கேட்கிறார். அதற்குப் பதில் சொல்லும் முகத்தான்

“தான் போம்வழியெல்லாந் தன்மமொடு பொன் விளைக்கும்
வான் போந்த கங்கையென வாழ்த்து”

என்று கங்கை நதிதான் இந்த நாட்டினுடைய நதி என்று கூறுகின்றார். அவ்வாறு அறுதியிட்டு இந்த நாட்டினுடைய, பாரத நாட்டினுடைய அரும்பெரும் செல்வம் என்று கங்கை நதியைக் கூறுவதை நாம்—குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்—கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [23rd July 1964]

கிறேன். நான் 'பார்ட்டி பேஸிஸில்' பேசவில்லை. உண்மையான நிலைமையைச் சொல்கிறேன். அதற்கு மேல் பாராதியார் சொல்கிறார்

“முப்பது கோடி முகமுடைய யாளுயிர்
மொய்ம்புற வொன்றுடையான்—இவள்

செப்பு மொழிபதி னெட்டுடையான், எனிற்
சிந்தனை யொன்றுடையான்”.

இது உணர்ச்சி பூர்வமான நம்முடைய நாட்டு நிலைமை. வடக்கே இமயமலை; தெற்கே குமரிமுனை; மேற்கே மேல்கடல்; கிழக்கில் கீழ்கடல் என்பதுதான் இந்த உணர்ச்சி பூர்வமான பாரத நாட்டின் எல்லைகள் என்பதைச் சற்று உணரவேண்டும். புறநானூறு கூறுகிறது—

“வடாது பனிபடு . . .”

இன்னொரு செய்யுள்

“வடாது பெருங்கல் . . .”

இவ்வாறு பல செய்யுள்கள் இருக்கின்றன. இலக்கிய வகையிலே பார்த்தாலும் நாம் நாடு என்று வழங்குவது உணர்ச்சி பூர்வமாக இந்த பாரத தேசத்தைத்தான் கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பெரிய நாட்டிலே ஓர் உறுப்பாக இருக்கின்ற தமிழ் மாநிலத்திற்குத் 'தமிழகம்' என்று வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளலாம். அந்தச் சொல் பெரிய உறுப்பிலே ஒரு சிறிய உறுப்பு அல்லது ஒரு அங்கம் என்ற கருத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகிறது.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: அதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா?

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்: நான் அதனை யோசனையாகத்தான் சொல்கிறேன். என்ன இருந்தாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதில் அவசியம் ஒன்றுமில்லை. அதை நான் வன்மையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் பிரிவினை உணர்ச்சி என்பதால்தான். நான் காங்கிரஸ் என்பதால் கூட அதனை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் 'பிரிவினை உணர்ச்சியின் காரணமாகத்தான் நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்' என்று சொன்னார்கள். நான் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் நான் தரவில்லை. ஆகவே, அதை ஏற்றுக் கொண்டு என்னுடைய தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா?

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்: இந்தத் தீர்மானத்திற்கே இப்போது அவசியமில்லை. நடைமுறையில் இப்போதே 'தமிழ் நாடு' என்று இருக்கிறது. தமிழில் சட்டப்படி எழுதப்படுகிறது.

23rd July 1964] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்]

ஆங்கிலத்தில் தமிழ் நாடு என்று சொல்வது, அப்படியே மொழி பெயர்ப்பது மிகமிக அபாயமானது. அப்போது தமிழ் நாடு என்று சொல்ல மாட்டான். “டமிள் நாட்” என்று சொல்வான், எழுதுவான். தீந்தமிழ் சொல்லாக இருக்கிறது திருச்சிராப்பள்ளி என்பது. திருஞானசம்பந்தர் அவர்களே பாடுகிறார் :

“திருச்சிராப்பள்ளிக் குன்றுடையானைக்
கடறஎன் உள்ளம் குளிருமே”

என்று. ஆனால், நாம் திருச்சிராப்பள்ளி என்று சொல்லாது, ட்ரிச்சி என்று சொல்கிறோம். இது தமிழா? தூத்துக்குடியை டீட்டுக்குரின் என்று சொல்கிறோம். இப்படி எழுதுவதால்தான் கெட்டது. திருச்சிராப்பள்ளி என்றோ அல்லது தூத்துக்குடி என்றோ நாமே உச்சரிக்க மாட்டோம் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. ட்ரிச்சி, டீட்டுக்கூரின் என்றுதான் எழுதுகிறோம், சொல்கிறோம். தூத்துக்குடி என்ற பெயரையே மறந்து விட்டோம். ஆகவே, தமிழ் சொல்லை ஆங்கிலத்தில் அப்படியே ஆங்கிலச் சொல்லாக மாற்றுவது அபாயமானது. மெட்ரஸ் பிராவினஸ் Madras Province அல்லது சென்னை மாநிலம் என்று இருப்பதே தமிழுக்கும், தமிழ் பண்பாட்டிற்கும் நல்லது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆங்கிலத்தில் எழுதினால் இந்த அவக்கேடு வரும் என்று தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆங்கிலத்தை அகற்றி விட்டு இந்தியைக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படி இந்தி வந்தால் எப்படி எழுதுவார்கள்?

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : இந்தியில் தமிழை அப்படியே எழுதினால் இப்படித்தான் இருக்கும். அது பொருந் தாது. தமிழ் வார்த்தைக்கு வேறு ஒரு மொழியும் வராது. அரசாங்க வழக்கில், இலக்கிய வழக்கில் அல்லது பேச்சு வழக்கில் தமிழ்நாடு என்றுதான் இருக்கிறது. தமிழ் நாடு சட்டசபை, தமிழ்நாடு அரசாங்கம் என்றுதான் இருக்கிறது. நாடு என்ற சொல்லுக்கு விரிவான அர்த்தம் கொடுக்கும் வகையில் இந்திய நாடு, பாரத நாடு என்று ஆக்கிவிட்டு, தமிழ் கூறும் நல்லுலகத் திற்கு தமிழகம் என்று பெயர் வைப்பது மிகவும் நல்லதாக யிருக்கும் என்று அரசாங்கத்தையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். இது என் சொந்தக் கருத்து. இந்திய நாடு என்று சொல்லும் வகையில்தான் ஒருமைப்பாடு உணர்ச்சி இருக்கிறது. அகம் என்று சொல்வது ஒரு சிறிய அங்கம். அந்த வகையில் தமிழகம் என்று வைத்துக்கொள்வது அவர்கள் இஷ்டம். வைத்துத்தானாக வேண்டுமென்று ஒன்றுமில்லை. நாடு என்ற சொல் பரந்த விரிவான பொருள் கொண்டதும், உணர்ச்சி பூர்வமாக அமைந்த ஒரு பெரிய நிலப்பரப்புமாகும். இமயம் முதல் குமரி, மேல் கடல், கீழ்கடல் இந்த எல்லைக்கு உட்பட்ட பரந்த நிலப்பரப்பிற்கு நாடு என்று அழைப்பதுதான் சாலப் பொருந்தும். என் ஊர் பெயர் முடக்குறிச்சி. அங்கு ஒரு குக் கிராமத்தில் ஒருவன் இறந்து விட்டால் அவன் அஸ்தியைத் தூக்கிக் கொண்டு கங்கைக்குப் போகிறோம். காசியில் உள்ள

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [23rd July 1964]

மகன் ராமேஸ்வரத்திற்கு யாத்திரை வருகிறான். இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தியா பல துண்டுகளாக இருந்திருக்கலாம். தமிழ்நாடு மட்டும் ஒன்றாக இருந்ததா? 900 பங்காக இருந்தது. சேர நாடு ஒன்றாக இருந்ததா? சோழ நாடு ஒன்றாக இருந்ததா? பாண்டிய நாடு ஒன்றாக இருந்ததா? சேலம், கோவை, திருச்சி மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளைக் கொண்டதாக இருந்தது கொங்கு நாடு. காங்கிரஸ் ஆட்சியில், காந்திஜியின் வழியில், நேரு ஆட்சியில், பின்னர் திரு. காமராஜ் அவர்களின் செல்வாக்கில் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்திருக்கிறது. இதற்கு ஊறு விளைவித்தால் இந்திய நாட்டிற்கு நம்மைப்போல் பாதகம் செய்தவர்கள் வேறு யார் இருக்க முடியும்? எந்தக் காலத்தில் இப்படி இணைந்து பெரிய உறுப்பாக இருந்தது? வடபுலம், தென்புறம் என்று பேசுகிறோம். இது பொருத்தமா? தார்மிக வகையில் திரு. காமராஜ் அவர்கள் தற்காலத்தில் செய்த தொண்டு காரணமாகத்தான் இந்தியா ஒன்றாக இருக்கிறது. இதை திரு. எஸ். கே. பட்டில் அவர்கள் சொன்னார்கள், கேட்டேன். ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் சொன்னார்கள், அசோக் மேத்தா அவர்கள் சொன்னார்கள், கேட்டேன். நாலாந்து நாட்களாக எல்லோர் சொன்னதையும் கேட்டேன். இந்தப் பச்சைத் தமிழன் இல்லை என்றால் இந்த ஒருமைப்பாடு இருக்கமுடியாது என்று அவர்களும் சொல்கிறார்கள். நம் செல்வாக்கு இன்று இமயத்தையும் கடந்து சென்றிருக்கிறது. நிலை இப்படியிருக்க தமிழ்நாடு என்று ஒரு சின்ன நிலப்பரப்பை சுட்டிக் காட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் அது எப்படி பொருந்தும்? இன்று தெலுங்கில் எவ்வளவோ தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். அண்ணாத்துரை அவர்கள் ஜனாதிபதியாக வேண்டுமென்று விரும்பினேன். அதில் என்ன தப்பு? திரு. காமராஜ் அவர்கள் இன்று ஒரு பெரிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யார் வேண்டுமானாலும் போகலாம். நாடு என்ற சொல்லை சின்ன நோக்கத்தோடு அதற்கு பொருள் கற்பிப்பதை விட்டு விட வேண்டும். உலகம் பூராவும் ஒன்று, உலக சர்க்கார் ஏற்பட வேண்டுமென்று நம் ஜனாதிபதி அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். உலகம் குறுகிய ஒரு நிலைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. முன்பு எல்லாம் அமெரிக்காவில் நடப்பது ஈரோட்டிற்கு எப்படி தெரிய முடியும்? இப்போது, கென்னடி அவர்கள் இறந்து விட்ட செய்தி அடுத்த நாளைக்கு தெரிந்துவிட்டது. எங்கள் கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் கேட்டார்கள், கென்னடி அவர்கள் இறந்து விட்டாராமே, ஏன் இறந்தார்கள் என்று கேட்கிற அளவு உலகம் சுருங்கி விட்டது. ஆகவே நமக்கு இந்தக் குறுகிய மனப்பான்மை வேண்டாம். பரந்த அடிப்படையில் இந்திய நாடு பாரத நாடு என்று வைத்துக்கொண்டு தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திற்கு வேண்டுமானால் தமிழகம் என்று பெயர் வைத்து அழைப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, அப்படி வா வேண்டும் என்றும் இல்லை.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: தமிழ் நாடு என்று சொல்வது குறுகிய மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் இந்த சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்படுகிற கேள்வித் தாள்

23rd July 1964]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

களில் தமிழ் நாடு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி யானால் அரசாங்கத்திற்கு குறுகிய மனப்பான்மை இருக்கிறது என்று கிண்டல் செய்கிறார்களா, அது முறைதானா?

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்: குறுகிய மனப் பான்மை யாருக்கு இருந்தாலும் கண்டிக்கத்தான் வேண்டும். நாடு என்ற சொல் பரந்த மனப்பான்மையில் விரிந்த பொருள் தருவதாக இருக்கவேண்டும். நான் நிறைய புத்தகங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவற்றை எல்லாம் படிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. நமக்கு வேண்டியது ஒருமைப்பாடு, ஒருமைப்பாடு உணர்ச்சி. அதைக் கொடுக்கிற வகையில் எதையும் செய்ய வேண்டாம். நாம் பரந்த மனப்பான்மையில், தமிழ்நாட்டுப் பண்பிற்கு ஏற்றபடி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: தமிழ் நாடு என்று சொல்வது குறுகிய மனப்பான்மை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சியே தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் குறுகிய மனப்பான்மையில் வைக்கப்பட்டது தானா?

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்: தமிழ்நாடு என்று சொல்லவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. நாடு என்ற சொல்லை பரந்த, விரிந்த பொருளைக் கொண்டதாக இந்திய நாடு, பாரத நாடு என்று வைத்துக்கொண்டு, தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திற்கு வேறு என்ன பெயர் வேண்டுமானாலும் வைத்து அழைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

* புலவர் கா. கோவிந்தன்: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நாம் பிறந்த மண்ணுக்கு, தமிழர்களாகிய நாம் வாழ்கின்ற இடத்திற்கு தமிழர்கள் சேர்ந்து தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டும் என்று தமிழ்நாடு சட்டசபையில் தீர்மானம் கொண்டு வந்து விவாதிப்பது என்கின்ற நிலை இருக்குமானால் அது எவ்வளவு தாழ்வானது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தமிழ்நாடு என்று இந்த நாட்டுக்கு பெயரிட வேண்டும் என்று தமிழர்கள் வாதாடுவதும், தமிழர்களாகவே இருக்கின்ற ஒருசிலர் தமிழ்நாடு என்று பெயரிடவேண்டாம் என்று பேசுவதும் ஆகிய இந்த நிலையைப் பார்த்து உலகமே எள்ளி நகையாடும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கருப்பையும் சிவப்பையும் பார்த்து காளைகள் மிரளுவதைப்போல், நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தைப்பார்த்து ஆளும் கட்சியினர் மிரளுகிறார்கள். நாடு என்பது மிகக் குறுகிய நிலமாகும் என்கிற பொருள்பட பெரியவர் (தட்சிணமூர்த்தி கவுண்டர்) அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் அப்படிச் கூறினார்கள் என்று தெரியவில்லை.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்: நான் கூறியது, நாடு என்பது பெரிய நிலப்பரப்பு என்றும் பொருள்படும், சிறிய நிலப் பரப்பையும் குறிக்கும். கொங்கு நாடு என்று சொல்லும்போது அதில் எத்தனையோ சிறிய நாடுகள் இருக்கின்றன. அது

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [23rd July 1964]

மட்டு, தேசம் என்று சொல்லுகிறோம், பெரிய நிலப்பரப்புத்தான் தேசம் என்று எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. பிரம்மதேசம் என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. அரை கிராம் அளவுக்குக்கூட வராது அந்த இடம். ஆகவே நாடு என்பது சிறிய பரப்புக்கும் பொருந்தும், என்பதைத்தான் நான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: நாடு என்று சொல்லும்போது, இமயம் முதல் குமரி வரைக்கும் இருக்கின்ற நாட்டைத்தான் நாடு என்று சொல்லமுடியும் என்ற கருத்தையும் பெரியவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டைப்பற்றி பாரதியார் அவர்கள் சொல்லும்போது,

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே—இன்பத்
தேன் வந்து பாயுது காதினிலே—எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே—ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே.”

என்று சொல்லிவிட்டு, மேலும் எல்லையைப்பற்றி சொல்லுகின்ற நோத்தில்,

“நிலத்திரைக்கட லோரத்திலே—நின்று
நித்தந் தவஞ் செய் குமரி யெல்லை—வட
மாவவன் சூன்றம் இவற்றிடையே புகழ்
மண்டிக் கிடக்குந் தமிழ் நாடு.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு நிலப்பரப்பும் தமிழ் நாட்டை சேர்ந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. தமிழுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்த தொல்காப்பியர் அவர்கள்.

“வடவேங்கடம் தென் குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறு
நல்லுலகத்து.”

என்று வடவேங்கடத்தையும் குமரியையும் எல்லையாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டைப்பற்றி பாரதியார் பாடியிருப்பதையும், நாட்டைப்பற்றியும் சொல்லியிருக்கின்ற இலக்கியங்களை பெரியவர் அவர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதோடு மொழி நூல்களில் தமிழ்நாட்டைப்பற்றி தமிழ் மொழியைப்பற்றி என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் அவர்கள் படித்திருக்கவேண்டும், படித்திருப்பார்கள் என்றால் நான் அதை வரவேற்கின்றேன். கால்டுவெல் என்கின்ற பேராசிரியர் எந்தெந்த நாட்டில் எந்தெந்த மொழி ஆட்சியில் இருந்தன, அம்மொழிகள் எவ்வாறு பிறந்தன என்பதைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் ஆங்கிலத்தில். அதை நான் மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன். அந்த நூலை வேண்டுமென்றால் நமது நூலகத்தில் கொண்டு வைக்கிறேன், இதுவரை அதை படிக்காத ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் அதை தயவு செய்து படிக்கவேண்டும் என்று மிக தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதராஸ் என்ற சொல்லைத் தமிழில் பேசும்போது சொல்லுகிறோமே தவிர

23rd July 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

ஆங்கிலேயர்கள் மதராஸ் என்று சொல்வதில்லை, மட்ராஸ் என்று தான் சொல்வார்கள். அதுபோல் தமிழ் நாட்டை ஆங்கிலேயர் “டமில் நாட்” என்பார்கள் என்பதற்காக தமிழ்நாடு என்ற நல்ல பெயர் இருக்கும்போது, அதை மட்ராஸ் என்று சொல்வது நமக்கு கேவலமாக தெரியவில்லையா என்று கேட்கிறேன். பழைய இலக்கியங்களைப் பார்த்தாலும் தமிழ்நாட்டைப்பற்றி பெருமையாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இராமாயணத்தில்கூட தமிழ் நாட்டைப்பற்றி பெருமையாகத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெரியார் அவர்கள் சொன்னார்கள், அகத்தியன்தான் இந்த நாட்டுக்கு தமிழைக் கற்றுக்கொடுத்தான் என்று. அதே அகத்தியன் வட நாட்டிலிருந்து தென்னாட்டை நோக்கி வருகின்ற நேரத்தில். . .

“விடைகொடு போவான் ஒன்றை வேண்டினன்;

தொடைபெறு தமிழ்நாடு என்று சொல்லும்;

அந்த நாட்டின்
இடையயில் மனித்தரெல்லாம் இன்தமிழ் ஆய்ந்து கேள்வி
உடையவர் என்ப; கேட்டார்க்கு உத்தரம் உரைத்தல்
வேண்டும்”

என்று சொல்லி, தமிழ்நாடு என்பதுதான் அப்போதும் இருந்தது என்று அப்போதே சொல்லியிருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல, அகத்தியனே ஆண்டவனிடமிருந்துதான் தமிழை கற்றுக் கொண்டான் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியவுடனேயே, எதிர்கட்சியினர் மண் வெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு போய், தமிழ்நாட்டை தனியாக வெட்டிவிடவேண்டும் என்று சொல்வார்கள் என்று நினைக்கின்றீர்களா?—தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சி என்று வைத்திருப்பது போல் தமிழ்நாடு சட்டசபை என்று நாம் வைத்திருப்பது போல் அரசாங்க ரீதியாக தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதால் என்ன கேடு வந்துவிடும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். மொழி சிதைந்திருக்கிறது மேலும் சிதைந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு கொங்கு நாட்டில் இருக்கின்றவர்கள் பேசுவதும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இருக்கின்றவர்கள் பேசுவதும் ஒன்றாக இருக்கிறதா? அந்த பேச்சுக்களில் உள்ள வார்த்தைகளில் கேடுபாடு இல்லையா? ஏதோ தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்துவிட்டால், ஆங்கிலேயர்கள் எல்லாம் பேசும்போது “டமில் நாட்” என்று சொல்லிவிடுவார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்கு சரியாக தமிழ்நாடு என்று சொல்லுங்கள் என்று நாம் கற்பித்துக்கொடுக்கவேண்டும். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் என்று என்னால் சரியாக சொல் முடியவில்லை என்றால் கே. டி. கவுண்டர் என்று சொல்லுகிறேன், என்பதால், தன் பெயர் தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் என வேண்டாம் எனச் சொல்ல முடியுமா?

[23rd July 1964]

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் இப்போது நாம் தமிழில் திருச்சி என்று தமிழில் மாற்றின பின்னால்தான் “ட்ரிச்சி” என்று தமிழர்களே சொல்ல ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். அதைத் தான் பொறுக்க முடியவில்லை. பொதுவாக திசைச்சொல் என்ற முறையில் சில வார்த்தைகள் வழக்கத்தில் வரும்போது மாற்ற வரலாம். . .

கனம் உதவி சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இரண்டாவது பேச்சாக நினைத்து இப்போது இதை பேசக் கூடாது.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: தமிழ்நாடு என்ற பெயர் பழைய காலத்திலிருந்தே வழங்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ரோமாபுரி யோடும், எகிப்து நாட்டோடும், வணிகம் செய்து கொண்டிருந்த காலத்திலேயே தமிழர்கள் பேராசை செலுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தமிழ் என்பதும், தமிழர்கள் என்பதும், தமிழ்நாடு என்பதும் பழைய காலத்திலிருந்தே தோன்றுகொட்டு பெருமையாக இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நம்மால் கண்டுகொள்ள முடியும். ஆகவே தமிழ்நாடு என்பது புதிய பெயர் அல்ல. அது மட்டுமல்ல, நம்முடைய நாட்டை வெள்ளைக்காரர்கள் ஆள்வதற்காக இங்கே வந்தபோது யாரிடமிருந்து இந்த நாட்டை வாங்கினார்களோ அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு சென்னைப்பட்டினம் என்றும், மதராஸ் என்றும் மட்ராஸ் என்றும் அவர்கள் தங்களுடைய வசதிக்காக வைத்துக்கொண்டார்கள். ஆகவே அதை ஒரு வழக்கமாக வந்த பெயர் என்று காரணம் காட்டுவது சரியல்ல. ஏதோ எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கொண்டு வந்து விட்டார்கள், ஆகவே இதில் பிரிவினை நோக்கம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு இதை மறுக்கவேண்டிய தேவையில்லை. பாராளுமன்றத்தில் இவ்விதமாக தமிழ்நாடு என்ற பெயர் வைக்கவேண்டும் என்று கேட்ட நேரத்தில் சென்னை சட்டமன்றத்தில் இவ்விதமாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி இங்கு வந்தால் நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன காரணத்தினால் தான் இப்போது இந்தத் தீர்மானம் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு எந்த விதமான பிரிவினை எண்ணத்திலும் அல்ல. இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த சட்டமன்றம் நிறைவேற்றி, அதை பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பி நாம் பிறந்த மண்ணுக்கு பெருமைத் தேடி தருகின்ற வகையில் இந்த நாட்டுக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க ஆளும் கட்சி இதுவரை தவிரிவிட்டது என்பதை நாங்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்ற முறையில்தான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் இதை ஏற்றுக்கொண்டு, தமிழர்களுடைய பண்பாட்டை பாதுகாக்கின்ற முறையில், தமிழர்களுடைய உணர்ச்சியைக் காட்டுகின்ற முறையில், தமிழர்களுக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் பெருமையைத் தேடிக்கொள்கின்ற முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆளுங்கட்சி ஏற்று செயலாற்ற வேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக கேட்டுக்கொண்டு நான் விடை பெற்றுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

23rd July 1964]

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து ஒருசில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கின்ற பெயரை மாற்றிவிட்டு தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள், கருப்பையும் சிவப்பையும் பார்த்து எப்படி காளைகள் மிரளுமோ அப்படி ஆளும் கட்சியினர் மிரளுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அஞ்சவேண்டியது காளையர்கள் அல்ல. காங்கிரஸ்காரர்கள் வெள்ளைக்காரர்களைக் கண்டே அந்த காலத்தில் அஞ்சவில்லை. அப்படி அஞ்சக்கூடிய மிரளக்கூடிய பழக்கமும் எங்களுக்கு இல்லை. அதே நேரத்தில் வள்ளுவர் சொல்லியிருப்பதுபோல் . . .

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவ

தஞ்சல் அறிவார் தொழில் . . .

என்ற வாக்கின்படி, அஞ்ச வேண்டிய இடத்தில் அஞ்சுவது தான் புத்திசாலித்தனம், ஆகவே வேறு எதையோ நினைத்துக்கொண்டு அஞ்சிவிட்டார்கள் என்று சொல்வது தவறு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டும். அது பிறப்புரிமை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். தமிழ்நாடு சட்டசபை என்று காங்கிரஸ் சர்க்கார் கொண்டு வந்தது. தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டு வந்தது காங்கிரஸ் சர்க்கார். தமிழை போதனா மொழியாகக் கொண்டு வந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே. அதற்கு மேலே கட்சியின் பெயருக்கு தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்ற பெயரை நிலை நாட்டி இருக்கிறது காங்கிரஸ் கட்சி. அப்படி இருக்கும்போது தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைக்கவேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் தீர்மானமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கொண்டு வருவாரேயானால் எனக்கு பாரதியார் பாடியப் பாட்டுத்தான் ஞாபகம் வருகிறது,

உப்பென்றும் சீனி யென்றும்
உள்நாட்டுச் சேலை யென்றும்
செப்பித் திரிவாரட—கிளியே
செய்வதறியாரட—

என்று பாரதியார் பாடியிருக்கிறார். இப்போது வேறு ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை. எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களே வெற்றி பெற்றுவிட்டார்கள். இப்போது தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை சட்ட சபையில் நிறைவேற்றியாலும் அடுத்த தேர்தலுக்கு இதைக் காட்டி எங்களை மெஜாரிட்டிக்குக் கொண்டு வாருங்கள் என்று பொது மக்களிடத்தில் கெஞ்சிக் கூத்தாடி செப்பித் திரிகிற கூட்டமாக இங்கு வார்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [23rd July 1964]

அடுத்தபடியாக நாம் கான்ஸ்டிடியூஷன் கொண்டு வந்த போது இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் 'மெட்ராஸ் ஸ்டேட்' என்று இருக்கிறது. அன்றைக்கே மாற்றி இருந்தால் மாற்றியிருக்கலாம். உலகம் முழுவதும் தெரிந்தது மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்றால். ஏன்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைப் பார்த்துக் கேட்கிறோம், "வடவேங்கடம் தென்குமரி தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்" என்று சொல்லும்போது, தென் குமரியிலிருந்து வடவேங்கடம் வரையில் உள்ள நான்கு மொழி நாடுகளிலும், கன்னட நாடு என்று வைத்திருக்கிறார்களா, தெலுங்கு நாடு என்று வைத்திருக்கிறார்களா, மலையாள நாடு என்று வைத்திருக்கிறார்களா? நீங்கள் மட்டும் மொழி அடிப்படையில் வைக்கவேண்டும் என்று ஏன் சொல்லவேண்டும்? அப்படிச் சொல்லுவார்களானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயரை தமிழ் முன்னேற்றக் கழகம் என்றோ, தமிழ்நாடு முன்னேற்றக் கழகம் என்றோ ஏன் மாற்றவில்லை? அதற்கான காரணம் சொல்லவில்லை. அந்த முறையில் மாற்றாமல் இருந்து 'ஊருக்கு உபதேசமடி கிளியே' என்ற முறையில் தங்களுடைய கட்சிக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று வைத்துக்கொண்டு, விந்தியம் முதல் குமரி வரையில் உள்ள பரந்த மாநிலத்தில் உள்ள மற்ற மாகாணங்களில் மொழி அடிப்படையில் செய்யாதபோது, இங்கு மட்டும் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லி இங்கு வலியுறுத்தப் படுவது ஆட்சேபிக்கத்தக்கதாகும்.

அடுத்தபடியாக, நம் மெட்ராஸ் ஸ்டேட்டோடு திருத்தணி வந்து சேர்ந்தது. மெட்ராஸ் ஸ்டேட்டோடு சேர்த்துக்கொள்கிறோம் என்று அன்றைக்குச் சொன்னோம். இந்தியாவானது பாகிஸ்தான், இந்தியா என்று பிரிந்தது. அன்றைக்கும் மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று இருந்தது. அப்புறம் மதராஸ் மனதே என்று ஆந்திரர்கள் போராடினார்கள். அப்போது மெட்ராஸ் எங்களது என்று நாங்கள் போராடி வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். இந்த முறையில் மெட்ராஸ் என்று இருக்கக் கூடிய குட்வில் இருக்கிறதே அதை விட்டுக்கொடுக்கவேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்லவேண்டுமென்று வந்திருக்கிறார்களேயொழிய வேறு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானம் சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்து தோன்றுகிறது. காங்கிரஸ் கட்சியானது, தமிழ்நாடு சட்ட சபை, தமிழ் போதனா மொழி, தமிழ் ஆட்சி மொழி என்று படிப்படியாக எல்லாத் துறையிலும் புகுத்தும் நோத்திலே, ஏதோ ஒருவன் வழக்கமாக 6 மணிக்கு சூரியன் உதயம் ஆகும்போது 5 மணிக்கே எழுந்து நின்று 'சூரியனே, எழுந்திரு; சூரியனே, எழுந்திரு' என்று சொல்லி, எப்போதும் போல சூரியன் எழுந்ததும் 'பார், நான் எழுந்திரு என்று சொன்னேன். சூரியன் எழுந்து விட்டது" என்று சொன்னது போல எல்லாவற்றையும் காங்கிரஸ் கட்சியே முந்திக் கொண்டு செய்துவிடுகிறார்களே, ஆகையால் அதற்கு முன்னால் இந்த

23rd July 1964] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தாவது ரெக்கார்டுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இப்போது இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தினால் நாட்டு மக்களுக்கு எந்த வித பிரயோசனமும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்துவிட்டால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்குமா? எல்லோரும் படித்து விடுவார்களா? எல்லோருடைய உறுமையும் நீங்குமா? வீடு வருமா? சம சந்தர்ப்பம் வருமா? இது ஒரு சாதாரணப் பிரச்சனை. உண்மையான பிரச்சனைகள் நாட்டிலே பல இருக்கின்றன. அதைக் குறித்து போராடுங்கள் பார்ப்போம். வெற்றி பெறுங்கள் பார்ப்போம்.

இன்னொன்று மெட்ராஸ், மெட்ராஸ் என்று சொல்லுவதை மாற்றவேண்டும், ஹிந்தியை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால் பெருங்காயம் வைத்த பாளைக்கு வாசனை இருக்கிற மாதிரி ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி என்ற பெயரில் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இருந்து வெள்ளைய ஏகாதிபத்தியத்தை காங்கிரஸ் கட்சி எதிர்த்த காலத்தில் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தை நிலை நாட்ட வேண்டுமென்று சொன்னவர்கள், ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டியின் அடிச் சுவட்டில் வந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று இருக்கிறவர்கள் மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று வைக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஆங்கிலமே இருக்கவேண்டும், ஹிந்தி போக வேண்டும் என்ற கொள்கையை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதோடு எதிர்க்கிறேன்.

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை மாநிலம் என்பதை தமிழ்நாடு என்று பெயரிட இன்றைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று வலியுறுத்துமாறு பரிந்துரைக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது இவ்வளவு பேர்கள் கலந்து கொண்டு விவாதம் நடைபெறுவதே கூட உண்மையிலேயே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் அரங்கண்ணல் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை நியாயமாக இந்த மாமன்றத்தில் நெடு நாளுக்கு முன்னரே ஆளுகிற கட்சியார், இன்றைக்கு அரசாங்கத்திலே பொறுப்பு ஏற்று இருக்கிறவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். இதைப் பற்றி நெடு நேரம் எதிர் கட்சியினர் விவாதம் செய்வதும் தங்கள் புலமையையெல்லாம் காட்டி எல்லா உறுப்பினர்களும் பேசுவதும், உலகத்தின் முன்னாலே நம்மைப் பார்த்து அவ்வளவு கவுரவம் ஏற்படாத சூழ்நிலை ஏற்படுமோ என்று இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றி அஞ்சுகிறேன். இன்றைய தினத்தில் கூட நம் அமைச்சர் அவர்கள் தீர்மானத்தைப் பற்றிச் சொல்லுவார்கள், நம் நாட்டிலே அந்தப் பெயர் இருக்கிறது, அந்தப் பெயரில் அழைத்துக்கொள்ள இந்த விவா

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[23rd July 1964]

தம் தேவையில்லை என்று. இன்றைய தினத்திலே ஒரு சர்க்கார் உத்திரவு மூலமாக ஆங்கிலத்திலே மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று இருக்கட்டும், தமிழிலே தமிழ்நாடு என்று அழைக்கப்படும் என்று உத்திரவு போட்டார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே, சட்ட அமைச்சருக்குத் தங்கள் மூலமாகச் சமர்ப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன், உண்மையிலே இன்றைக்கு என்னுடைய நண்பர் அரங்கண்ணல் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானத்திற்கு காரணமே பாராளுமன்றத்தில் அப்படி சட்டம் செய்தால்தான் தமிழ்நாடு என்ற பெயர் செல்லுபடி ஆகும், அப்படிச் சட்டம் செய்யாமல் கனம் அமைச்சர்கள், தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தார் இன்றைக்குச் செய்கின்ற காரியங்கள், இருக்கின்றனவே, அரசாங்க உத்திரவு, மோழிச் சட்டம் என்று சொல்லுகிற சட்டங்கள் இன்றைக்கு அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது, செல்லுபடியாகாது. அரசியல் சட்டத்தின் பேரில் செய்யப்பட்ட மோசடி இன்றைக்கு யாராவது வழக்கு மன்றத்தில்

கனம் உதவி சபாநாயகர் : மோசடி என்று சொல்லுவது சரி அல்ல.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மோசடி என்று சொல்லுவதில் தவறு இல்லை என்று எண்ணுகிறேன். ஆங்கிலத்திலே லீப்ரட் என்று சொல்லுவது தவறு இல்லை. நான் இது லீப்ரட் ஆன் தி கான்ஸ்டிடியூஷன் என்று தான் சொல்லுகிறேன். தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் உத்திரவு போட்டதன் மூலமாக ஒரு மோசடி செய்திருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தின் மீது மோசடி செய்திருக்கிறது. யாரும் துணிந்து செய்ய மாட்டான், இருந்தாலும் யாராவது ஒரு குடிமகன் தமிழ்நாடு என்று வழங்குகிறார்களே, அது தவறு, செல்லுபடியாகாது, முரணானது சட்ட விரோதமானது, சென்னை ராஜ்யம் என்று தான் சொல்லவேண்டும் என்று வழக்குத் தொடர்ந்தால் கண்டிப்பாக அவனுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பளிக்கப்படும். அத்தகைய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் நமது அரசியல் சட்டத்தில்

“ 3 (a) Parliament may be law—

(d) alter the name of any State; provided that no Bill for the purpose shall be introduced in either House of Parliament except on the recommendation of the President and unless, where the proposal contained in the Bill affects the area, boundaries or name of any of the States, . . . the Bill has been referred by the President to the Legislature of that State for expressing its views thereon within such period as may be specified in the reference or within such further period as the President may allow and the period so specified or allowed has expired.”

என்ற விதி முறை இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் மூன்றாவது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி பாராளுமன்றம் ஒன்றுதான் ஒரு மாநிலத்தின் பெயரை மாற்றவேண்டுமென்றால் சட்டம் செய்யலாம். அந்தச் சட்டம்கூட ஜனாதிபதி சிபாரிசை

23rd July 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் மசோதா வரலாம். அந்த மசோதாக்கூட ஜனாதிபதி சிபாரிசு செய்வதற்கு முன்னால் மாநிலத்திலே இருக்கிற சட்ட மன்ற கருத்துறையைக் கேட்டுக்கொண்டு அதன் பின்தான் வரலாம் என்று தெளிவாக வரையறுத்து மூன்றாவது விதி கூறுகிறது. இதன்படி நம்முடைய மாநில சர்க்கார் ஒரு உத்தரவோ, அல்லது ஒரு சட்டமோ போட்டால், அந்தச் சட்டம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருந்தால், அது உண்மையிலேயே மோசடி என்பதைத் தவிர வேறு என்ன அர்த்தம் என்று நான் கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்கிறேன். இதை நான் எடுத்துக்காட்டுவதற்குக் காரணம் மோசடி செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்வதற்காக அல்ல. எவ்வளவோ பெரிய மோசடிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்தில் மட்டும் மோசடி என்பது அல்ல. மாமேதை உலகத் தலைவர்களில் ஒருவராகிய பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் அஸ்தி சம்பந்தமாக, எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் திருமதி குழந்தையம்மாளுடைய தொகுதியான, கோவை மாவட்டத்தில், 'இதுதான் நேருவினுடைய அஸ்தி' என்று மோசடி செய்திருக்கிறார்கள். அதனால் இந்த மோசடியைப் பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை . . .

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : அது திரு. மதியழகன் வந்த மாவட்டம்கூட என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கோவை மாவட்டம் நான் பிறந்த மாவட்டம் என்று சொல்லிக் கொள்வதிலே நான் பெருமைப்படுகிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தில் இப்படி நடந்த அபகீர்த்திக்கு, அவமானத்திற்கு நான் தலை குனிகிறேன். வெட்கப்படுகிறேன். நான் இதுபற்றி குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் உண்டு. அவருடைய தொகுதியைச் சேர்ந்தவர், சூலார் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர், ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவருடைய தலைமையில்தான் இந்த மோசடி நடைபெற்றது. அதைத்தான் சொன்னேன். இப்படிப்பட்ட மோசடிகள் நடைபெறுகின்றன.

SRI R. PONNAPPA NADAR : On a point of order. The hon. Member refers to matters which are not relevant to the discussion. The President of the D.C.C. is not in the House.

MR. DEPUTY SPEAKER : I have already called the hon. Member to order.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் சர்க்காரை குறை கூறவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. நம் எல்லோருக்கும் வெட்கமாகவும், வருத்தமாகவும் இருக்கிறது. நம்முடைய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுதுதான் பர்மாவி லிருந்து வந்தவர்களை வரவேற்றுவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். தமிழர்கள் என்றால் உலகத்தில் புகழ்கொடி பறக்கிறது. ஆனால் அங்கிருந்து எல்லோரும் விரட்டியடிக்கப்படுகிறார்கள். இலங்கையை ஆளும் அம்மாள் இவர்களைக்கூட எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்று சொன்னார்கள். தமிழர்கள், தமிழ்நாடு என்ற பெயர்கூட

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[23rd July 1964]

வைப்பதற்கு ஏன் தயங்கவேண்டும்? இலங்கையிலிருந்து வேறு இங்கே அனுப்பலாம். பர்மாவிலிருந்து இங்கே அனுப்புகிறார்கள். அவர்களை இங்கு வரவேற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம், இதனால் ஒரு பெரிய நெருக்கடிகூட ஏற்படலாம். இதையெல்லாம் சர்க்கார் உணரவேண்டும். அவர்களைக் குற்றம் சொல்வதற்கு நான் சொல்ல வில்லை. இவ்வளவு பெரிய மோசடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். யாராவது வழக்கு போட்டுவிடுகிறார்களோ என்றுதான் சொன்னேன். அந்தப் பெருமையை திருமதி குழந்தையம்மாள் வகிக்க வேண்டுமென்றால் வகிக்கட்டும். நாங்கள் அந்தப் பெருமையை அடையவேண்டுமென்பதில்லை. யார் மூலமாகவாவது வந்து தமிழ்நாடு என்று பெயர்வைத்தால் சரி. என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. அரங்கண்ணல் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால், சட்ட அமைச்சரேகூட இம்மாதிரி ஒரு தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாம். நாங்கள் அந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் சிரம் காழ்த்தி ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். அந்தப் பெருமையை இந்த மாமன்றம் பெறட்டும் என்று கூறி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இது புலவர்கள் தினம் என்று நினைத்து ரசித்துக்கொண்டிருந்தேன் நண்பர் கவுண்டர் அவர்கள் அவர்களுடைய புலமையையும், பாண்டியத்தையும் காட்டிப் பேசினார்கள். அவ்வாறே நண்பர் அரங்கண்ணல், புலவர் கோவிந்தன் போன்றவர்கள் பேசினார்கள் திருமதி குழந்தையம்மாளும் ஒரு புலவர்தான். அவர்களும் பேசினார்கள். ஆனால், எனக்கு ஒன்றே ஒன்று தோன்றுகிறது. இன்று நாட்டில் இம்மாதிரி ஒரு மொழி, ஒரு பெயர் இதையெல்லாம் வைத்து மக்களை ஏமாற்றலாம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைத்தாலும் அல்லது எந்த அரசியல் கட்சி நினைத்தாலும், வெகு காலத்திற்கு மக்களை அவ்வாறு ஏமாற்ற முடியாது என்பதை மாத்திரம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். நாட்டில் பொருளாதார புரட்சி வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அதை அழுக்குவதற்காக மொழியின் பெயரால், ஐாதியின் பெயரால் எப்படி முதலாளித்துவம் வலை போட்டு பிடிக்கின்றார்களோ, அப்படி அதற்கு ஆளாக வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திரு. மதியழகன் பேசினார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். 'நீங்கள் தயவு செய்து கோர்ட்டில் உடனே வழக்குப் போடுங்கள். இந்த அரசாங்கம் மோசடி செய்தது. அரசியல் அமைப்புக்கு விரோதமாக ஒரு உத்தரவு போட்டு தமிழ்நாடு என்று இந்த அரசாங்கம் பெயர் வைத்து இருக்கிறது என்று நீங்கள் வழக்குப் போட வேண்டும். நீங்கள் சொல்லுவது உண்மையானால், தமிழ்நாடு என்று உண்மையாக நினைத்து பேசியிருந்தால், இப்பொழுது இந்த அரசாங்கம் மோசடி செய்தது என்ற குற்றச்சாட்டு உண்மையாக இருக்குமானால், நீங்கள் ஒரு வழக்குப் போடுங்கள்'. நண்பர் மதியழகன் ஒரு வழக்கறிஞர். (ஒரு குரல் : இல்லை.) 'ஐ ஆம் ஸாரி.' . . .

23rd July 1964]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் திரு. மதியழகன் ஒரு வழக்கறிஞராக இல்லாததினால்தான் இதையெல்லாம் சொல்லுகிறார்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : அவர் அட்வகேட் என்று நினைத்துக் கொண்டு சொன்னேன். இல்லையென்றால், நானும் தவறாக நினைக்க மாட்டேன். அவரும் தவறாக நினைக்கமாட்டார்கள்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : 'பெர்ஸனலாக' ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : அம்மாதிரி தமிழ்நாடு அரசாங்கம் மோசடி செய்திருக்கிறது என்று வழக்குப் போட்டுவிட்டு அவர்கள் பொது மக்கள் மத்தியிலே வந்தார்களேயானால் அவர்கள் என்ன ஆவார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 'ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன்' லார். சர்க்கார் இந்த மோசடி செய்திருக்கிறார்கள். அட்வகேட் சொல்லுவதெல்லாம் சட்டத்திற்கு உகந்தது என்று அர்த்தமில்லை. அட்வகேட் இல்லாதவர் சொல்லுவதெல்லாம் சட்டத்திற்கு புறம்பானது என்று அர்த்தமில்லை. சென்னை உயர் நீதி மன்றம் இதைப்பற்றி இது தவறுதலாக இருக்கிறது என்று தஸ்தாவேஜுகளை அனுப்பியிருக்கிறார்களா, இல்லையா என்பதை அவர்கள் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்பதற்கு கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு வேறு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. 'பெர்ஸனல் க்ளாரிபிகேஷன்' என்னிடம் கேட்டிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். நீங்கள் கோர்ட்டில் வழக்குப் போடுங்கள். தமிழ் நாடு அரசாங்கம் மோசடி செய்தது என்று வழக்குப் போடுங்கள். அப்பொழுது நாம் பேசிப் பார்ப்போம். இங்கு பேசி ஒரு குழப்பம் பண்ணவேண்டாம் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். சில இடங்களில் நெடுங்காலமாக பழக்க வழக்கத்தில் இருப்பது சட்ட பூர்வமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு மட்டுமல்ல. நெடு நாளாக தொன்று தொட்டு அது நடந்து வருகிறது. தமிழ்நாடு அரசாங்கம் என்று இந்த அரசாங்கமே பெயர் வைத்து, தமிழ்நாடு சட்ட சபை என்று அச்சிட்டிருக்கிறது. நாமெல்லாம் எழுதுகிறோம். தமிழ்நாட்டு அமைச்சர் திரு. பூவராகன், தமிழ் நாட்டு முதல் அமைச்சர் என்றெல்லாம் நீங்களும் நாங்களும் எழுதுகிறோம், பேசுகிறோம். பழக்க வழக்கத்தில் தமிழ் நாடு என்று வந்துவிட்டது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். ஆனால், இந்த ஊரை விட்டு, பிற மாகாணங்களுக்கோ, தேசத்திற்கோ போகும் பொழுது 'மெட்ரஸ் ஸ்டேட்' என்று சொல்லுங்கள் என்றுதான் சொல்லுகிறோம். ஜஸ்டிஸ் கட்சி இருக்கிறதே அந்தக் கட்சி பல நல்ல காரியங்களையும் செய்திருக்கிறது. தொன்று தொட்டு தமிழ்

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] 23rd July 1964]

நாட்டிலுள்ள மேதைகள் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். உலகம் முழுமைக்கும் 'மெட்ராஸ் ஸ்டேட்' என்றால் தெரிகிறது. மெட்ராஸ் என்றால் தெரியுமே தவிர, தமிழ் நாடு என்றால், அப்படி ஒரு ஊர் இருக்கிறதா, இந்தியாவில் எங்கு இருக்கிறது என்று கேட்பார்கள். அதை உணராமல் இருக்க முடியாது. மைசூர் ஸ்டேட்டின் பெயரை 'கர்நாடக் ஸ்டேட்' என்று வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மைசூர் என்றால் உலகம் அறிந்த பெயர், அதை எப்படி விட்டுவிடுவோம் என்று மக்கள் போராடினார்கள். ஏதோ ஒருவர் 'நாம் தமிழர்' என்று சொல்லுகிறார். இப்பொழுதுதான் அவருக்கு தமிழர் என்று புரிந்திருக்கிறது. இம்மாதிரி ஊரை ஏமாற்றுவதற்கு சில பேர் செய்கிறார்கள். அம்மாதிரி செய்யவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மெட்ராஸ் என்ற பெயருக்கு உலகத்தில் 'ரெப்யுடேஷன்' இருக்கிறது. அந்த 'ரெப்யுடேஷன்' மூலமாக தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு லாபம் வரலாம் என்று நினைக்கிறோம். தமிழ் நாட்டு மக்களும் லாபம் உண்டு பொருளாதாரத் துறையிலே மெட்ராஸ் என்பதற்கு அந்த 'ரெப்யுடேஷன்' இருக்கிறது.

இந்திய தேசத்தில்கூட மெட்ராஸ் நிர்வாகத்தைப்பற்றி புகழாதவர்கள் யாரும் இல்லை. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் வேண்டுமானால் அதை மேடையில் சொல்லாமல் இருக்கலாம். 'கம்பாரடிவ் ஸ்டடியாக' எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்குத் தெரியும் தமிழ் நாடு அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகம் மற்ற அரசாங்கங்களின் நிர்வாகத்தைவிட பெரும் அளவிற்கு நன்றாக இருக்கிறது என்பது. நமக்குள் தவறு இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்வோம். உங்களைவிட நான் அதிகமாகப் பேசுவேன். நிர்வாகத்தில் கோளாறு, கோளாறு, அதைத் திருத்தவேண்டுமென்று உங்களைவிட நான் அதிகமாகப் பேசுவேன். அதில் உங்களைவிட குறைந்து பேசுவன் அல்ல நான். ஆனால், 'கம்பாரடிவ்' ஆக எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தின் நிர்வாகம் நல்ல நிர்வாகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறோம். அதே மாதிரி 'மெட்ராஸ் ஸ்டேட்' என்று சொன்னால் உலகத்திலே ஒரு கன்யம் இருக்கிறது, உலகத்திலே ஒரு மரியாதை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பெயரை வைத்துக் கொண்டிருப்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? சம்பிரதாயத்திற்கு "தமிழ் நாடு" என்று எல்லாவற்றிலும் போட்டு விட்டோமே. இது தமிழ் நாடு இல்லை என்று யார் சொல்ல முடியும்? மார்வாரியோ, வேறு யாரோ இங்கே வரவில்லை. இங்கே எல்லோரும் தமிழர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாடு சட்ட சபைதான் இது. "தமிழ் நாடு" என்று எல்லா யாதாஸ்துகளிலும் இருக்கிறது. ஆகவே தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்பது ஒரு பொலிதிகல் ஸ்டன்ட். இதன் மூலமாக மக்களை ஏமாற்றலாம் என்று நினைப்பதைவிட, ஜனநாயக சோஷலிசத்தை எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறீர்கள், அதற்கு இதுவா திட்டம், என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பார்களேயானால், அவர்கள் மக்களுக்கு சேவை செய்தவர்களாவார்கள்.

23rd July 1964] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

ஆகவே மொழிப் பிரச்சனையை வைத்துக் கொண்டு, நாட்டை குழப்பவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. இராசாங்கம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, “தமிழ் நாடு” என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தின் மீது இவ்வளவு பெரிய விவாதம் நடக்கும் என்று நான் எண்ணவில்லை. இதிலே பெரும் புலவர்களும், சட்ட நிபுணர்களும் கலந்து கொள்வார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. கிரேட் பிரிட்டனில் நான்கு ஜீவுகள் அடங்கியிருக்கின்றன. நான்கும் ஒரே ராஜ்யத்தில் அடங்கி இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஒரு மொழி உண்டு. அந்த மொழிப் பிரகாரம்தான் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள் இந்தியாவை எடுத்துக்கொண்டால், பல ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் அதன் மொழியைப் பொருத்து பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரிஸா, வங்காளம், கேரளம் என்றெல்லாம் மொழி அடிப்படையில் பெயரிட்டு அழைக்கப்படுகிறது. நம் மொழியிலும் ஒரு நாடு இருக்க வேண்டுமென்பது தான் இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம். இதனால் பிரிவினை ஏற்படும் என்று சில புலவர்களும், இதை வைத்து அரசியல் நடத்த வேண்டாம் என்று சில புலவர்களும் இங்கே பேசினார்கள். தமிழ் நாடு தமிழர்கள் வாழ்கிற இடம், அதனால் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமே தவிர, இதிலே பிரிவினை எண்ணம் ஒன்றும் எங்களுக்குக் கிடையாது. “திராவிட நாடு” என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே பயப்பட வேண்டியதுதான். திராவிட நாடு கோரிக்கை இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்று அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். (சிரிப்பு.) இதிலே சிரிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. பகிரங்கமாகச் சொல்லுகிறேன், எங்களால் நாடு கெடக்கூடாது என்று முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். அதை சட்டசபையிலும் நிறுபிக்கிறோம். இது தமிழர்கள் வாழும் நாடு. ஆகவே தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். இதிலே பிரிவினைக்கு எங்கே இடமிருக்கிறது, அப்படி பெயர் வைக்க அவசியமில்லை என்று வாதாடலாமே தவிர, பிரிவினைக்காக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றால், அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிலே மக்களுக்கு நல்லது, கெட்டது புரிகிறது. எதிர்க் கட்சிகள் வரத்தான் செய்யும். ஒரு ஆட்சியில் குறை கண்டவர்கள்—எவ்வளவுதான் சோஷலிசம் பேசினாலும்—உரிய ஆட்களைத் தேர்தெடுக்கத்தான் செய்வார்கள். தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைத்தால், உலகத்திலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியாது, “மெட்ராஸ்” என்று பெயர் இருந்தால்தான் தெரியும் என்று சொல்லப்பட்டது. இது தேவை இல்லாத ஒரு வாதம். அது ஒரு பெயர் பெற்ற பெயர் என்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில்கூட, “இந்தியா கவர்ன்மென்ட்” என்றுதான் சொன்னார்கள். இப்பொழுது பாரதம் என்று மாற்றியிருக்கிறதே, அது எப்படி உலகத்திற்குத் தெரிகிறது? “லேர்க் சபா” போன்ற பெயர்கள் உலகத்திற்குத் தெரியும்போது, “தமிழ் நாடு” என்று

[திரு. நா. இராசாங்கம்] [23rd July 1964]

பெயரிட்டால், அது மட்டும் தெரியாமல் போகுமா? அப்படிச் செய்தால், “தமிழ்” என்பது, “டமின்” என்று ஆகிவிடும் என்று சொன்னார்கள். ஏன், “Tamizh” என்று எழுதக் கூடாதா? அப்படி எழுதினால் ஒன்றும் கெட்டு விடாது. இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் எதிர்த்தால் பரவாயில்லை. இதைக் காட்டி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளர்ந்து விடப்போவதில்லை. ஆளும் கட்சியினர் இதை எதிர்ப் பதனால், அவர்களும் வளர்ந்துவிடப் போவதில்லை. யாருக்கும் கெடுதல் இல்லாத ஒரு பெயர். தமிழ்ப் புலவர்களே இதை எதிர்த்தால், வேறு யார்தான் எதிர்க்க மாட்டார்கள்? அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நானும் படித்தவன். இப்படி ஒரு அரசியல் சூழ்நிலை இருக்குமென்று நான் நினைக்கவில்லை. இந்த நாடு செய்த ஒரு துரப்பாகியும். ஆகவே தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று வலியுத்தி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, புலவர்கள் பேசிய இந்த அரசாங்கிலே, புலவர் அல்லாதவர் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்காது என்றாலும், ஒரு சிறு உண்மையைச் சொல்ல நான் எழுந்திருக்கிறேன். புலவர்கள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். தமிழ் ஆட்சி நடந்த இடத்தைப் பற்றிப் பேசவில்லை. வட வேங்கடம் முதல் தென் குமரி வரை தமிழ் பேசுகிறார்கள், தமிழ் பேசும் நல்லுலகம் என்று சொன்னார்களே தவிர, தமிழ் அரசாங்கம் உள்ள இடம் என்று சொல்லவில்லை. தமிழ் அரசாங்கம் எப்படி இருந்தது என்றால், தமிழை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டால், “கன்னடமும், கனி தெலுங்கும், கவித் மலையாளமும் துருவும் உள் உதிர்ந்து உதித்து எழுந்ததெல்லாம்” என்று தமிழ் நாட்டைப் பற்றிப் பேசும் காலத்தில், மற்றவை எல்லாம் மிளிந்து போய் விட்டன. பின்னர் இருந்த தமிழ் உலகம் கொங்கு நாடு, தொண்டை நாடு, சேரநாடு, சோழ நாடு, பாண்டியநாடு என்று இருந்து தமிழ் பேசினார்களே தவிர, தமிழ் அரசாங்கம் என்று இருந்ததில்லை. வட நாட்டில் சமஸ்கிருதம் பேசினவர்கள் 56 தேசங்களை வைத்திருந்தது போல, தமிழ் பேசுகிறவர்கள் பல ராஜ்யங்களை வைத்திருந்தார்கள். தமிழ் அரசாங்கம் என்று ஏற்பட்டது வட நாட்டினர் தென்னாட்டிற்குப் படை எடுத்து வந்த பின்தான். அதுவும் போயிற்று. அந்தப் பரம்பரையில் வந்த சென்னப்பன் ஆண்டார். அப்பொழுதுதான் அந்நியர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் சென்னப்பனிடம் வாங்கிய சென்னையிலிருந்து ஆட்சி செய்ய விரும்பினதால், சென்னைக்கு “மெட்ராஸ்” என்று பெயர் வைத்தார்கள். தமிழ் நாடு என்று ஒரு அரசாங்கம் இருந்தது என்றால், அது சென்னப்பன் கடைசியாக இருந்த காலத்தைத்தான் குறிக்கும். இன்றைக்கும் “மெட்ராஸ் அரசாங்கம்” என்று அழைத்தாலும், தமிழ் நாடு அரசாங்கம் என்றுதான் எடுத்துக் கொள்கிறோம். தமிழர்கள் ஒன்றாக இந்த தமிழ் பேசும் நல்லுலகத்தை ஒரு குடையின்கீழ்க் கொண்டு வந்து ஆண்டார்

23rd July 1964] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

கள் என்பது ஒரு நேரத்திலும் இல்லை. எந்த நேரத்திலும் சண்டை போடுவது, படை எடுப்பது, பகை அரசனுடைய கோட்டையை இடிப்பது, கழுதை ஏர் கட்டி கொட்டைமுத்து விதைப்பது, இது போன்ற காரியங்களைத்தான் தமிழ் அரசர்கள் செய்து வந்தார்கள். கடைசியாக அந்த அரசாங்கம் தெலுங்கு அரசாங்கம் அதற்குப் பிறகு முகம்மதிய அரசாங்கம் வந்து, அவர்கள் ஓரளவுக்கு ஆட்சி புரிந்தனர். தெலுங்கு அரசாங்கத்தின் கடைசிப் பகுதியில் இருந்தவர் சென்னப்பன். அந்நியர்களான வெள்ளையர்தான் அவர்கள் பாஷையிலே “மெட்ராஸ் அரசாங்கம்” என்று வைத்துக் கொண்டார்கள். அதற்காக நாம் இப்பொழுது சண்டை போட வேண்டிய அவசியமில்லை. இன்றைக்கும் தமிழகம் ஒன்றாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிற நேரத்திலும் பல மொழிகள் பேசுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அப்படி பல மொழிகள் இருந்தும், தமிழ் நாட்டிற்குத் தனி அரசாகவும் இல்லை என்றால், எவ்வளவு வேற்றுமைகள் வளரக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. தமிழ் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையைப் பார்த்தால், “மழை பெய்து ஆற்றிலே வெள்ளம் வருகிறது” என்று சொல்லக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. கல்யாணம் செய்து கொண்ட புருஷன் மனைவிகூட ஒருவரை ஒருவர் பெயர் சொல்லிக் கொள்வதில்லை. இந்த அம்மையார் யார் என்று கேட்டால், “என்னுடைய வீட்டுக் காரி” என்று சொல்லுவார். இந்த ஐயா யார் என்று கேட்டால் “என்னுடைய வீட்டுக்காரர்” என்று அந்த அம்மையார் சொல்லுவார். திரு. கோசல்ராம் சொன்னதுபோல, ரஸ்தா வழிகளில் எல்லாம் “தமிழ் நாடு அரசாங்கம், பொதுப்பணித் துறை, தமிழ் நாடு அரசாங்கம், நெடுஞ்சாலைத் துறை” என்ற பலகைகளை நாம் காண்கிறோம். வாஸ்தவத்திலே, “தமிழ் நாடு” என்பதைக் கையாண்டு வருகிறோம். சென்னை என்று இருந்தால், இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே அடங்கியிருக்கும் சேர, சோழ, பாண்டிய, கொங்க, தொண்டை நாடுகளுக்கெல்லாம் சமாதானம் ஏற்படும். தமிழ் நாடு என்று வைத்துக்கொண்டால், மற்ற மொழி பேசுபவர்களை குறைப்படுத்துவதாக இருக்கும். “சென்னை அரசாங்கம்” என்ற பெயர் தமிழிலே இருக்கலாம். ஆங்கிலத்தில் எழுதும் பொழுது “மெட்ராஸ் அரசாங்கம்” என்றிருக்கலாம். இப்பொழுது சட்டசபையில் நாம் எல்லோரும் தமிழில்தான் பேசுகிறோம். வரும் பத்திரிகைகள் அத்தனையும் தமிழிலேதான் வருகின்றன. ஆகவே தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் என்று இருக்க வேண்டும் என்று நாம் நிர்ப்பந்தப் படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்திலே வைக்க விரும்புகிறேன். இது மிகமிக அவசரமானதும், அவசியமானதும் ஆன தீர்மானம் என்றால் அது மிகையாகாது. இந்த மாமன்றத்திலே தமிழ் நாடு என்று வைக்க

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [23rd July 1964]

ஆட்சேபனை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே தமிழ்த் தாய் கண்ணீர் வடிப்பான். தமிழ் நாடு நெடுஞ் சாலைத்துறை, பொதுப் பணித்துறை என்று எல்லாம் போடும் நாம் இந்தியாவின் மற்ற பாகங்களுக்கும் அன்னிய நாட்டுக்கும் தெரிவிக்கும் வகையில் தமிழ் நாடு என்ற வாசகத்தை என் போட முடியாது, என்பதற்கு அமைச்சர் அவையில் இருப்பவர்கள் என்ன பதில் சொல்வார்களோ நான் அறியேன். கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டு அரசாங்க அலுவலகங்களில் எல்லாம் இந்தியாவுக்குள்ளேயும் அன்னிய நாட்டுடனும் நடக்கும் கடிதப் போக்கு வரத்துக்களை தமிழ் நாட்டில் இருந்து போகின்றன என்று ஏன் காட்டமுடியாது. தமிழ் நாடு என்று போட்டு, மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்பதை பிராக்டிக் ஆக்கி கடிதங்கள் சென்றால் மற்றவர்கள் மெட்ராஸ் ஸ்டேட்டான் தமிழ் நாடு என்பதை தெரிந்து கொள்ள மாட்டார்களா என்று அறிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஒத்துக் கொள்வதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இருக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தத்தினால் யாரோ அரசியல் லாபம் அடைய வேண்டும் என்றே அல்லது விளம்பரம் அடைய வேண்டும் என்றே கொண்டு வந்த தீர்மானம் அல்ல. நாம் தமிழ் நாட்டிலே பிறந்தோம், வளர்ந்து வருகிறோம். ஆகவே நிச்சயமாக நம் நாட்டை தமிழ் நாடு என்று அழைப்பதே நமக்கு உகந்தது. அப்படிச் செய்வதால் எந்தக் கெடுதலும் வராது. இன்றைக்கு அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவராக இருக்கிறவர் ஒரு தமிழர். ஆகவே இந்தத் தருணத்திலே இந்த மாநிலத்தை தமிழ் நாடு என்று பெயரிட்டு அந்தத் தலைவர் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர் பச்சைத் தமிழனாக இருந்தவர் என்று மற்றவர்களுக்கு அறிவிப்பது நமது கடமை. தமிழகம் என்று பெயரிட்டு அந்தத் தலைவர் ஒங்கு புகழ் எய்தியிருக்கும் காமராஜர் காலத்திலேயே தமிழ் நாடு என்று மாற்றி அமைத்து விட்டால் ஒரே ஆண்டில் அந்தப் பெயர் விளம்பரமாக எல்லோருக்கும் நன்றாக தெரிந்து விடும். ஆகவே இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் இதை ஆதரிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மெட்ராஸ் என்ற பெயரை அரசியல் சட்டத்திலே தமிழ் நாடு என்று திருத்த வேண்டும் என்று கோருகிற தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது. இது பழைய கருப்பன். மூன்று வருஷத்துக்கு முன்பு இசே மன்றத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழ் நாடு என்ற பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று அன்றைக்குக் கேட்டார்கள். அன்றைக்கு நிதி அமைச்சராக இருந்த கனம் சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள், ஆங்கிலத்தில் எழுதும்போது மெட்ராஸ் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம், தமிழிலே எழுதும்போது தமிழ் நாடு என்று வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக்கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர், அன்று எதிர் கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. அண்ணாத்தாரையும் அதை ஒப்புக் கொண்டதன்

23rd July 1961] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

பேரில் அந்தத் தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேறியது. அந்தத் தீர்மானத்திற்குப் பிறகு இன்றைக்கு மிகமிக அவசரமாகிவிட்டது என்று திரு. அரங்கண்ணல் அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பிடுவது எவ்வளவு பொருத்தமோ தெரியவில்லை. ஒரு கட்சியின் தலைவர் ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே பேசி முடிவு எடுத்த ஒன்றை மறுபடியும் கொண்டு வர அவசியம் என்ன என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்குக் காரணம் அங்கே ஒரே குழப்பம்தான். அவர்களுக்கு யார் தலைவர், யார் தொண்டர் என்றே புரியமாட்டேன் என்கிறது. ஆதலினாலே ஒரே விஷயத்தை இந்த மன்றத்திலே திருப்பிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அன்றைக்கிருந்த ஆட்சியேதான் இன்றைக்கும், காங்கிரஸ் ஆட்சிதான். இதனுடைய பலாபலன் என்ன? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நாடு பிரிக்கும் கொள்கையை விட்டு விட்டு மக்களிடம் சென்று நாங்கள் காங்கிரஸ்காரர்களை தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பார்கள் என்று சொன்னோம். ஆனால் அவர்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று பிரசாரம் செய்ய இது உதவும். வேறு ஒன்றுக்கும் உதவாது. சட்ட மன்றத்திலே மோசடி செய்து விட்டார்கள் என்று சொன்னதற்காக மிகமிக வருந்துகிறேன். வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம். இது ஏற்கனவே தமிழ் நாடாக இருந்தது. மெட்ராஸ் என்று ஆங்கிலேயர்கள் வைத்துவிட்டார்கள். தட்சிணமூர்த்தி கவுண்டரை கருப்பையா என்று கூப்பிட்டால் ஒப்புக் கொள்வார்களா என்று கேட்டார்கள். அதே நேரத்திலே நான் ஒன்று கேட்கிறேன். நண்பர் மதியழகன் இதற்கு முன்பு சோமசுந்தரம் என்று இருந்தார். அதை மதியழகன் என்று மாற்றவில்லையா? எதிர் கட்சித் தலைவர் நாராயணசாமி என்ற பெயரை நெடுஞ்செழியன் என்று மாற்றவில்லையா? அது மோசடி இல்லையா? அது மோசடி என்றால் இது மோசடி இல்லையா? பெயரை மாற்றும்போது . . .

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆன் எ பரயின்ட் ஆப் பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் சார். தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரை மாற்றியது சட்டப்படி கெஜட்டில் வெளியிட்டு செய்யப்பட்டது. மோசடியாக பெயரை மாற்றவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : என்னுடைய பெயரும் அப்படித்தான் செய்யப்பட்டது, என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மோசடியைப்பற்றி அவர்களே சொல்வதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. (சிரிப்பு).

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : மோசடி செய்து விட்டார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த மாமன்றத்திலேயே தமிழ் நாடு என்ற பெயரை எப்படி உபயோகிக்கலாம் என்பது பற்றி அத்தனை பேரும் எதிர் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், அத்தனை பேரும் ஒப்புக் கொண்டு சட்டம் செய்தபிறகு இப்பொழுது மோசடியாகச் செய்து விட்டார்கள் என்று சொல்வது எவ்வளவு தவறு என்பதை எடுத்துக்காட்ட வாதத்திற்காகச் சொன்னேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [23rd July 1964]

மெட்ராஸ் என்பது வெகு நாட்களாக அயல் நாடுகளில் எல்லாம் பழக்கத்தில் வந்து விட்டது. அதை நாம் மாற்றிவிட முடியாது, அப்படி தமிழ்நாடு என்று மாற்றுவதினால் அதனால் பல சிக்கல்கள் குழப்பங்கள் ஏற்படும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அயல் நாடுகளில் அப்படி நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். தமிழ் நாடு என்று வைத்து விட்டால் என்ன வந்து விடும்? அதிகமான விளைச்சல் வந்து விடுமா? நாம் முன்னேற்றப் பாதையில் போக முடியுமா? அதிகமான தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுவிடுமா? இன்றைக்கு நம் நாட்டின்மீது படையெடுத்து வரும் சைனாக்காரன் கூட பார்ட்ரில் உள்ள இடங்களின் பெயர்களை வைத்துக் கொண்டு, அவை எல்லாம் சினைவைச் சேர்ந்தது என்று வாதாடிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் பழமையான மெட்ராஸ் என்ற பெயரை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று தெரியவில்லை. ஏதோ திருத்தத்தைக் கொடுத்தோம், காங்கிரஸ்காரர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்கள் தமிழை வெறுக்கிறார்கள், என்று எல்லாம் வெளியிலே பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமானால் இது உபயோகிக்கப்படும். இப்பொழுது 2½ வருஷம் ஆகிவிட்டது இல்லையா? 1967-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் வரப் போகிறது, அதற்காக இப்பொழுதே பிரசாரம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் அல்லவா, அதற்கு ஒன்றும் கிடைக்கவில்லையே என்பதற்காக, “நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் ‘தமிழ்நாடு’ என்று பெயரை மாற்றிவைப்போம், ஆகவே, எங்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள்” என்று வோட்டுக் கேட்பதற்காக வேண்டுமானால் இது பயன்படுமே அல்லாமல், மக்களை ஏமாற்றி வோட்டு வாங்கப் பயன்படுமே அல்லாமல், வேறு நேர்மையான முறையில், “நாட்டுக்குச் சேவை செய்கிறோம், நாட்டின் அபிவிருத்திக்காகப் பாடுபட்டிருக்கிறோம், இன்ன இன்ன தீர்மானம் கொண்டு போயிருக்கிறோம், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மெஜாரிட்டி பலம் இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக எங்களுடைய தீர்மானங்களைப் புறக்கணித்துவிட்டார்கள்” என்ற வார்த்தை மக்கள் முன்னால் வைத்திருக்கிறார்களா என்றால் ஒன்றுமே இல்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆகைப்படுகிறேன். ஆகவே, அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை, பெயரை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை, தீர்ப்பந்தமும் இல்லை என்று சொல்லி, சபை முன் உள்ள தீர்மானத்தை எதிர்த்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மா. இராசாங்கம் : மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவந்திருக்கும், ‘தமிழ்நாடு’ என்று ஆங்கிலத்திலும் இந்த மாநிலத்திற்குப் பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று கோரும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அன்னியன் இந்த நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருந்தபோது, கேரளம், ஆந்திரம் இவைகளை அடிமை நுகர்த்தடியில் மாட்டி அப்பொழுது ‘மெட்ராஸ் ஸ்டேட்’ என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

23rd July 1964] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

இப்பொழுது அந்த அடிமைத் தனே அறுந்து விட்டது. இப்பொழுது நாமே சுயேச்சையாகத் 'தமிழ்நாடு' என்று நம் நாட்டுக்குப் பெயர் வைத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. சிக்கல் ஏதும் இல்லை. தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் வற்புறுத்துகிற இந்தத் தீர்மானம் எல்லோருக்கும் பொதுவான தீர்மானம் என்பதை நான் முன்கூட்டியே சொல்லிக் கொள்கின்றேன். இதில் எந்தவிதமான சிக்கலும் இல்லை.

நேற்று முன்தினம், தமிழ்நாடு என்கிற பெயர்ப் பலகையைப் பற்றி டில்லியிலே உள்ள Madras State House க்கும் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்ட உபகேள்வி ஒன்றுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, 'இது பல காலமாக இருந்து வருகிற பெயர், பல நாடுகளில் பழக்கமான பெயர், இதை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால், அதே சமயத்தில் நான் மற்றொன்று சொல்லிக் கொள்கின்றேன். முன்பு, 'தமிழ்நாடு' என்று இருந்ததைத்தான் வெளிக்காரன் இந்த நாட்டுக்கு வந்தவுடன், 'மெட்ராஸ் ஸ்டேட்' என்று பெயர் வைத்து பல காலமாக இருந்த பெயரை மாற்றி இருக்கிறான். அப்படி ஏன் நாம் இந்தப் பெயரை, 'மெட்ராஸ் ஸ்டேட்' என்றிருப்பதைத் 'தமிழ் நாடு' என்று மாற்றிக்கொள்ளக்கூடாது?

'இந்தியா' என்கிற பெயர் இண்டஸ் நதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு வந்தது. இந்தியா என்று தொடர்ந்து இருந்து வந்ததை எப்படி மாற்றினார்கள்? பாகிஸ்தான் பிரிந்த நேரத்தில், இண்டஸ் நதிப் பிராந்தியம் நம் பகுதியில் இல்லை என்ற காரணத்தால்தான் 'பாரதம்' என்ற பெயர் வந்தது. நாம் ஏன் அதேபோல் நம் நாட்டின் பெயரை இப்பொழுது மாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது? ஆனால், "பல காலமாகப் பழகிவிட்டது, மேலை நாடுகளில் 'மெட்ராஸ்' என்று சொன்னால்தான் தெரியும்" என்கிற பழைய வாதத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பது பொருந்தாத வாதம் என்பதை இன்று உங்கள் மூலமாக நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கின்றேன். 'மெட்ராஸ் ஸ்டேட்' என்று இருப்பதை 'தமிழ்நாடு' என்று மாற்றியமைத்து, தமிழ் நாட்டிற்கு தமிழ்நாடு என்று வெளி நாட்டிலும் பெயர் வரவேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் நோக்கம், எங்கள் தீர்மானம்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் வேறொன்றும் சொல்வேன். நாங்கள் எல்லோருமே, நம் நாட்டிற்குத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று ஒருமுகமாகக் கோரும்போது, அரசாங்கத் தரப்பில் இருக்கிறவர்கள் மட்டும் ஏன் 'மெட்ராஸ்' என்கிற பெயர் தான் வழங்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று ஒற்றைக் காலில் நிற்கவேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. பழைய ஸ்பார்ட்டன் நாட்டிலே ஒரு அடிமைப் பழக்கம் ஏற்பட்டிருந்ததாம். அந்த நாட்டின் அடிமைப் பழக்கம் என்ன வென்றால், யார் அடிமையாகியிருந்தாலும், அந்த அடிமைகள் வெளியே வரும்போது முக்காடிட்டு வரவேண்டும் என்ற வழக்கம்.

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [23rd July 1964]

பின்னர் மக்கள் வேண்டுகோளுக்குப்பின் மன்னரால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரப் பிரசாதம், வீட்டுக்குள்ளே வேண்டுமென்றால் முக்காடு இல்லாமல் இருக்கலாம், வீட்டை விட்டு வெளியே வரும்போது முக்காடிட்டு வரவேண்டும் என்று அதற்கான உத்தரவு பிறப்பித்தானாம். அது போல், “தமிழ்நாட்டிற்குள் தமிழில் எழுதும்போது ‘தமிழ்நாடு’ என்று நீங்கள் எழுதிக் கொள்ளுங்கள், ஆங்கிலத்தில் எழுதும்போது நீங்கள் ‘மெட்ராஸ் ஸ்டேட்’ என்றுதான் எழுத வேண்டும்” என்றிருப்பது அந்தப் பழைய கால அடிமை முக்காட்டை ஞாபகமூட்டுவதாக நான் கருதுகிறேன் என்று உங்கள் மூலமாக நான் ஆட்சியாளர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கின்றேன்.

மேலும், இங்கு கவிஞர் பெருமக்களும், புலவர் பெருமக்களும் பல ஆதாரங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் நான் அவர்களுக்குப் புராணத்திலிருந்து ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். ஈசுவரன் மன்மதனை எரித்துவிட்டான். மன்மதன் எரிக்கப்பட்டவுடன், மன்மதனைத் தனக்குத் திருப்பி தர வேண்டுமென்று ஈசுவரன் காலில் விழுந்து வரப்பிரசாதம் கேட்டாளாம் ரதி. அதற்கு ஈசுவரன் என்ன வரப்பிரசாதம் தந்தாராம் ‘உன்கணவன் உன் கண்ணுக்கு மாத்திரம் தான் தெரிவான்; மற்றவர்கள் கண்ணுக்கு தெரியமாட்டான்’ என்று சொன்னாராம். அது போல், தமிழில் மட்டும் ‘தமிழ்நாடு’ என்று எழுதிக்கொள்ளலாம் ஆங்கிலத்தில் Madras State என்றுதான் எழுத வேண்டும்’ என்பது அரைகுறை சாபவிமோசனமல்லவா.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் எரிந்த கட்சியா? எரியாத கட்சியா?

திரு. மா. இராசாங்கம் : நான் எரிக்கிற கட்சி என்று தெரிவாகச் சொல்லிக்கொள்கின்றேன். (கை தட்டல்.)

‘தமிழ்நாடு’ என்று சொல்லிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்வார்களானால், அது வருந்துதற்குரியது. இதை ஏன் சொல்லவேண்டும் என்று விட்டு விடுகிறேன். தமிழ்நாட்டுச் சட்ட மன்றத்தில், தமிழ் அவையில் நம் நாட்டுக்குத் ‘தமிழ்நாடு’ என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதை இவ்வளவு எதிர்ப்பதற்குத் தமிழ் புலவர்களே கூட முன்வருகிறார்கள் என்றால், தமிழ்நாடு இப்படிப் பிற்போக்கான நிலைமைக்குப் போய்விட்டதே என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கின்றேன். எம்மொழியில் எழுதினாலும், தமிழ் நாட்டைத் தமிழ்நாடு என்று எழுதும்படி முழு விமோசனம் தர வேண்டுமே தவிர, இப்படி அரை குறை விமோசனம் தரக்கூடாது என்று சொல்லி இந்தத் தீர்மானத்தை மீண்டும் வற்புறுத்தி, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை யார் கொண்டுவந்தார்கள் என்பது அல்ல பிரச்சனை. இந்தச் சபையின் ஏகோபித்த அங்கீகாரத்தை

23rd July 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

ஏற்கெனவே பெற்ற தீர்மானம் இது. இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் ஆவேசத்தினால் பேசியதனாலோ என்னவோ, 'அரசியல் சட்டத்தை மோசடி செய்துவிட்டோம்' என்று சொன்னார்கள். அப்படி மோசடி செய்திருந்தால், அவர் சார்ந்திருக்கக்கூடிய கழகத்தினரும் சேர்ந்து தான் இந்தச் சபையிலே செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லவேண்டும். அப்பொழுதே இந்தப் பிரச்சனை வந்தது. அன்று, "அரசியல் சட்டத்தில் 'மெட்ராஸ்' என்று போட்டுவிட்டு, நாம் மட்டும் 'தமிழ்நாடு' என்று போடுவோமானால் அது சட்டப் பிரச்சனை ஆகாதா?" என்று எல்லோரும் ஆராய்ந்தபோது, எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கும் பிரச்சனையாக இருக்கும் காரணத்தால், 'தமிழ்நாடு' என்று சொல்வது அரசியல் சட்டத்திற்கே முரணாகும், அரசியல் சட்டப்படி அது செல்லத் தகாதது' என்று யாரும் கோர்ட்டுக்குப் போய் வழக்குத் தொடரமாட்டார்கள், வழக்குகளுக்கெல்லாம் ஆங்கிலமே பயன்படக்கூடிய காரணத்தால் ஆங்கிலத்தை உபயோகிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் எல்லாம் 'மெட்ராஸ்' என்றே அமைக்கப்படும் காரணத்தால், சட்டப்படி தகராறு வந்துவிடாது என்று இந்தச் சபையிலே காரணம் விளக்கப்பட்டுத்தான் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டோம். அந்தச் சூழ்நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

அதே சமயத்தில், இது ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மட்டும் சொந்தமான ஒரு பிரச்சனை அல்ல, ஒரு ராஜ்யத்திற்குப் பெயர் இடுவது பற்றி நம்முடைய சகோதரி கனம் அங்கத்தினர் திருமதி குழந்தையம்மாள் அவர்கள் மிக வேகமாகச் சொன்னார்கள். அதைச் சொல்ல அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. காங்கிரசும் ஒப்புக்கொண்ட பிரச்சனைதான் இது. காங்கிரசும் ஒப்புக்கொண்டுதான் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயரிட்டோம். தமிழில் சொல்கிறபோது "தமிழ்நாடு" என்று அழைப்பது என்ற முடிவுக்கு அப்பொழுதே வந்தோம். நியாயம் இருந்து தானே ஒப்புக்கொண்டோம் அப்போதே? நாடு விடுதலை அடைவதற்கு முன்பே, மொழி வழி ராஜ்யம் அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற லட்சியத்திற்காக அன்றைக்கே நாம் போராடியிருக்கிறோம். நாங்களெல்லாம் காங்கிரசில் இருந்தபோதே, மொழிவழி ராஜ்யம் அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற கொள்கை அன்றைக்கே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்ற அமைப்பெல்லாம் அன்று ஏற்பட்டதுதான். மொழிவழி ராஜ்யம் அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற கொள்கை இன்றைக்கு ஒப்புக்கொள்வதற்கு முன்பு அன்றைக்கே, மொழி வழி அடிப்படையிலே காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டன. சென்னையிலே அன்றைக்கு மலையாளிகள், தமிழர்கள், தெலுங்கர்கள் இருந்தார்கள் என்றாலும், காங்கிரஸ் கமிட்டி மொழிவழியாகத்தான் தனித்தனியாக அமைக்கப்பட்டது என்பது நமக்குத் தெரியும். அதுபோல்தான், நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகு, மொழிவழியாக ராஜ்யங்கள் அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, ஸ்டேட் ரீயர்களைஸேஷன் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது.

[23rd July 1964]

(திரு. ப. உ. சண்முகம் எழுந்தார்)

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is not yielding.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: மொழி வழியாக இராஜ்யங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்கிற கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு ஸ்டேட் ரீயர்களைலேஷன் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு, அதனுடைய சிபார்சுகளும் ஏறத்தாழ மொழிவழியாக இராஜ்யங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் அமைந்தன. ஒரு சில ராஜ்யங்களில் அந்தக் கொள்கை முதலில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல் இருந்தது, பல மொழி பேசக்கூடிய மக்கள் இருந்த காரணத்தால். என்றாலும்கூட, மீண்டும் கிளர்ச்சிகள் நடந்து, அநேகமாக இன்றைக்கு மொழியின் அடிப்படையில்தான் ராஜ்யங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இது ஒரு கட்சிப் பிரச்சனை அல்ல. சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, நம்முடைய நாட்டிலே ஜனநாயகம் வளருவதற்கு எப்படி ஜனநாயக அமைப்பைத் திருத்தியமைப்பதிலே என்ன முறை இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றிய ஒரு பொதுவான பிரச்சனை எழுந்தது. மொழி வழி ராஜ்யமாக இருந்தால் ஜனங்கள் பங்கெடுப்பதற்கு முடியும்; பல மொழி பேசுகிறபோது ஜனங்கள் பங்கெடுப்பது குறைகிறது. கார்பொலிட் ஸ்டேட் இருந்த காலத்தில், எத்தனையோ பேர் தமிழில் பேசும்போது தெலுங்கு பேசுகிறவர்களுக்குத் தெரியாது. தெலுங்கில் பேசுகிறவர்களைத் தமிழ் பேசுகிறவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலை இருந்தது. அப்படியிருந்த கஷ்டத்தை 1952-லிருந்து 1953 வரையில் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு நமக்கு ஒரே மொழி பேசக்கூடிய நிலையில் இந்தச் சபையில் தமிழிலே நடவடிக்கைகளை நடத்துவதற்குச் சலபமாக இருக்கிறது. இன்னும் வேகமாகவும் நடத்த முடிகிறது. ஆகவே அவரவர்களுடைய பிரதேச மொழியில் ஆட்சி அமைவது அந்த அந்த பிரதேச வளர்ச்சிக்கு மிகவும் சாதகமாக அமையும். அந்த நோக்கத்தோடு மொழிவழி ராஜ்யம் அமைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். இது ஒரு கட்சிப் பிரச்சனை அல்ல. இப்பொழுதே தமிழ்நாடு என்ற சப்ஸ் டென்ஸ் கிடைத்திருக்கிறது. ஷாடோ வேண்டும். தவிர நம் அண்டை ராஜ்யங்களோடு எல்லைத் தகராறும் இருக்கப்போவதில்லை. வரப்போவதும் இல்லை. ஆந்திராவோடு சேர்ந்திருந்த தமிழ்ப் பகுதிகள்கூட இப்போது தமிழ்நாடோடு சேர்ந்துவிட்டது. அப்படி இருக்க இதற்குத் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. 1957-ல் இருந்து 1962 வரை இருந்த சட்டசபை உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அரசியல் அமைப்பில் மெட்ராஸ் என்று இருப்பதை தமிழ்நாடு என்று திருத்தாமல் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு மட்டும் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பது சட்டப் பிரச்சனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டால் என்ன ஆகும் என்பது பற்றியும், அப்பொழுது ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. அவ்வாறு ஆலோசிக்க வேண்டிய கவலை அரசாங்கத்திற்கு அப்போது ஏற்பட்டது. நன்றாகப் பரி

23rd July 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

சீலனை செய்து நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எழுதுகின்றபோதும், பேசுகின்றபோதும் தமிழ்நாடு என்றே உபயோகிக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். இங்குள்ள யாரும் கனம் அங்கத்தினர் மதியுழ்கன் உள்பட இது விஷயத்தை நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டு போகும் உத்தேசத்தில் பேசவில்லை, என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் இத்தகைய ஒரு பிரச்சனை இருந்து கொண்டிருப்பதை நாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இது பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் ஒரு தனி நபர் மசோதா கொண்டு வந்து, அதன் மீது நடந்த விவாதத்தின் மீது சென்னை அரசாங்கம் இதுபற்றி ஆலோசனை கூறினால் நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை, என்று சொன்னார்கள். ஆக அரசியல் அமைப்பில் மெட்ராஸ் என்று இருப்பதை தமிழ்நாடு என்று மாற்றுவதற்கு இன்றைய தினம் இந்த அரசாங்கம்தான் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது போலத் தோன்றுகிறது. அரசியல் அமைப்பிலும் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதில் என்ன கஷ்டம் என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. நாம் எவ்வளவோ பிரச்சனைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. சிக்கல் நிறைந்த பல பிரச்சனைகளை நாம் பரிசீலனை செய்து கொண்டு இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் தீர்க்கக்கூடிய எவ்வித சிக்கலும் இல்லாத இந்த விஷயத்தை ஏன் ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக நீடிக்க விட வேண்டும், என்று கேட்க விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் பிரச்சனை மட்டும் அல்ல இது. ஆகவேதான் அவர்களோடு பல கருத்துக்களில் நான் முரண்பாடுடையவன் ஆக இருந்தாலும் கூட அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த தீர்மானத்தை இது நாட்டினுடைய பொதுப் பிரச்சனை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சொந்த பிரச்சனை அல்ல, என்கின்ற காரணத்தினால் இதற்கு என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாநிலத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் அதற்கு இப்படியெல்லாம் ஒரு எதிர்ப்பு வரும் என்று கனவில்கூட கருதவில்லை. ஏற்றுக் கொள்ளாமல் மறுத்து இருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். எல்லோரும் தமிழ் படித்தவர்கள். இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட சிலரை புலவர்கள், புலவர்கள் என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். மரியாதையாக சொன்னார்களோ, அல்லது வேறு எப்படி சொன்னார்களோ என்பது கொஞ்சம் சந்தேகப்பட வேண்டிய விஷயம்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.

என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள். ஒரு விஷயத்தை அதன் தன்மை என்ன என்று ஆராய்ந்து பார்ப்பதைவிட அதை யார் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். யார் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு முக்கியத்துவம்

[திரு. சா. கணேசன்]

[23rd July 1964]

இல்லை. சொல்லப்படுகிற விஷயம் எத்தகையது என்று பார்க்க வேண்டும். நல்லதாக இருந்தால் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். கடியத் தக்கன என்றால் தள்ளிவிட்டும். விஷயத்தை விட்டு விட்டு ஆள் மீது பாய்வதிலே அலாதி யான இன்பத்தை இங்கே உள்ள ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது அவசியமற்றது. நல்லதொரு மரபை நாம் ஏற்படுத்துவதற்கு இனியாவது முயல்வேண்டும் என்று முதலாவதாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதற்கு பல காரணங்களை பல உள் நோக்குகளை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். உள்நோக்கு கற்பிப்பது சலபமாக இருக்கலாம். அனால் விஷயத்தை யார் சொன்னால் என்ன? அதை ஏற்றுக் கொண்டால் என்ன? தமிழ் நாடு என்ற பெயர் உலகம் எல்லாம் வழங்கி வந்த பெயர். அதை வைப்பது உலகத்தினருக்கு தெரியாது என்று சொல்கிற வாதம் ஊற்றுக்கு நிற்காத வாதம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு என்று இந்த மாநில சர்க்கார் பெயர் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதற்குப் பொருள் என்ன? ஓரளவுக்கு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற நாம் முழு அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்வது தவறு என்று சொல்வதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியாது. “ஒரேயடியாக எப்படிப் போவது? படிப்படியாகத்தானே போகவேண்டும் என்று சொல்வார்கள். அல்லது வேறு காரணம்கூடச் சொல்லலாம். மெட்ராஸ் என்று இருப்பதை தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றுவதனால் அங்கங்கே உள்ள பெயர்களை மாற்றி எழுதுவதற்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவாகலாம் என்கூடச் சொல்லக் கூடும். அப்படிச் சொன்னால்கூட ஓரளவு புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் மொழி அடிப்படையில் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்தால் உலகத்தவர்களுக்குப் புரியாது என்கிற வாதம் தான் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. அதுவும் காங்கிரஸ் கட்சி பல நாட்களாக இந்தக் கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டே செயல்பட்டு வந்திருக்கிறபோது இந்த வாதம் தான் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மொழிவழி ஆட்சி அமையவேண்டுமென்ற கொள்கை மகாத்மா காந்தி நமக்குக் கொடுத்த கொள்கைகளில் ஒன்று. மொழிவழியாக மாநிலம் அமைந்தால்தான் அந்த அந்த மொழியில் அந்த அந்த மாநில நிர்வாகம் செயல்பட்டு, நிர்வாக விஷயங்களை மக்களுக்கு எடுத்து நன்றாக உணர்த்த முடியும் என்பது அவரது கருத்து. அந்த அடிப்படையில்தான் மெட்ராஸ் மாநிலத்தில் கேரளா, ஆந்திரா, கன்னடப் பகுதியில் ஒரு பாகம். தமிழ்நாடு எல்லாம் இணைந்திருந்தபோதே, இந்த ராஜ்யத்தில் காங்கிரஸ் கமிட்டிகளை நிறுவியபோது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி, ஆந்திர காங்கிரஸ் கமிட்டி, கர்னாடக காங்கிரஸ் கமிட்டி கேரள காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று மொழி அடிப்படையில் வகுத்தார். அதுமட்டுமல்ல. ஆகி நாளில் இருந்து பார்த்து வந்திருந்தால் கூட பல்வேறு மாநிலங்களுக்கும் கூட பஞ்சாப், குஜராத், மகா

23rd July 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

ராஷ்டிரா, பெங்கால், ஒரிசா என்பதாக மொழியின் முதலைக் கொண்டே மாநிலங்களின் பெயர்கள் அமைந்திருப்பதை அறியலாம். இதை மறந்துவிடக் கூடாது. என்னுடைய பழைய மாஜி என்ற பொருளில் இல்லை—நீண்ட கால நண்பராகிய திரு. ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் தமிழ்நாடு என்று இதற்கு என்றைக்குப் பெயர், அப்படிப் பார்த்தாலும், சோழநாடு, சேரநாடு, பாண்டிய நாடு, தொண்டைநாடு என்ற பெயர்கள்தானே வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்று சொன்னார். தமிழ்ப்புலவர் என்று சொல்லிக் கொண்டே சொன்னார்கள். அவர் வரலாற்றுத் துறையில் கைவரப் பெற்றவர். சேர சோழ பாண்டியர் காலத்தில் இந்தாட்டுக்கு வந்த மெகஸ்தனிஸ், டிஷியான், பாஷியான் முதலியவர்கள் இந்தப் பகுதி நிர்வாகத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், டமில் லாண்டு, டமில் (Tamil Land, Tamil) என்று குறிப்புக்கள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிட முடியாது. சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் என்று சொல்லவில்லை. தமிழ்நாடு என்று சொன்னால் 13 ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன. 13 ஜில்லா என்று பெயர் சொல்லலாமே. இந்தியாவில் 56 ராஜ்யங்கள் இருந்திருக்கின்றன. இப்பொழுது 56 ராஜ்யங்களின் பெயரா இருக்கிறது? இதையெல்லாம் மனத்தில் கொள்கிறபோது தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதை ஆட்சேபிப்பது தர்மம் அல்ல, ஏதோ எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதற்காக எதிர்ப்பது நியாயமும் அல்ல. ஜனநாயகப் பண்பும் ஆகாது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் பல கேள்விகளை எல்லாம் கேட்டார்கள். தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்தால் வயிற்றுக்குச் சோறு கிடைத்து விடுமா என்று கேட்டார்கள். எதைச் செய்தால்தான் வயிற்றுக்குச் சோறு கிடைத்துவிடும். இதை நன்றாகச் சிந்திக்கவேண்டும். உடம்பு முக்கியம். நெற்றியில் பொட்டு வைத்தால் என்ன, வைக்கா விட்டால் என்ன? உடம்பு சுத்தமாக இருந்தால் போதாதா? பொட்டு வைத்தால்தான் அழகு வருமா? ஏன் பொட்டு வைத்துக் கொள்கிறோம்? அந்த முறையில், தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்தால் உணவு கிடைத்துவிடுமா என்று கேட்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன்—தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்தால் உணவுப் பஞ்சம் வந்து விடுமா? தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்தால் என்ன கெட்டுப் போகிறது? இதைக் கொஞ்சம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவரால் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதற்காக எதிர்ப்புச் சொல்லக்கூடாது. கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ரொம்ப கணக்காகச் சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினை ரொம்பக் காலமாக ஒவ்வொருவருடைய மனதிலும் தோன்றிக் கொண்டிருக்கிற பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினையை முதல் முதலாகக் கிளப்பி மறியல் செய்தது தமிழரசுக் கழகம். “நாட்டுக்குப் பெயர் வைக்கச் சொன்னேன்; ஊட்டியில் இருக்கும் வீட்டுக்குத் ‘தமிழகம்’ என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள்” என்று தமாஷாகப் பேசினார் அந்தக் கழகத்தின் தலைவர் ம. பொ. சி. இந்தச்

[திரு. சா. கணேசன்]

[23rd July 1964]

சபைக்குள்ளே அந்தக் கட்சி ஆட்கள் இல்லை. அப்படி இந்தச் சபையிலே இல்லாதவர்கள் முயன்ற ஒன்றை இந்தச் சபையிலே நிறைவேற்றுகிறோம் என்று எண்ணிக் கொள்ளுங்களேன். எல்லோருக்கும் சலபமான முறையில் இப்படிக் கொள்ளுவது பயனுடையதாக இருக்கும். இந்தியாவை 'பாரத்' என்று ஸ்டாம்பில், நாணயத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். அது சட்ட முறையாக வந்திருக்கிறது. 'தமிழ்நாடு' என்பது சட்ட முறையாக வரவில்லை என்பதற்காகப் பல வார்த்தைகளை எல்லாம் சொன்னார்கள். இது சட்ட முறையில் வரவிட்டாலும்கூட, மத்திய ஆட்சியிலே இது நிறைவேற்றப் பெறவிட்டாலும்கூட, இதை ஒரு மோசடி என்றோ, 'ஃப்ராடு' என்றோ சொல்லக்கூடாது. இதை ஒரு சட்ட ரீதியான வழி என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். இலக்கணத்தில்கூட வழி அமைதி உண்டு. வழுவமைதியை ஏற்றுக்கொண்டு டிஃபெக்ட் ஆக வைத்துக் கொண்டிருப்பதைவிட சட்டரீதியாக ஆக்கி பர்ஃபெக்ட் ஆக வைத்துக் கொள்வது தவறு காது. தமிழ்நாடு என்று ஆக்குவது நியாயமாகும்; தர்மமாகும்; இதிலே கட்சிக் கருத்து ஒன்றுமில்லை; ஒவ்வொருவரும் இந்தப் பிரச்சினையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அவரவர் மன சாட்சிப்படி சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களேயானால்—அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாயினும், சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாயினும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயினும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாயினும் அவர்களை மனசாட்சிப்படி முடிவு செய்யுங்கள் என்று சொன்னால்—நிச்சயமாக நமக்கு 'தமிழ்நாடு' என்பதை மறுப்பதற்குத் துணிச்சல்கூட வராது. அதனாலே—இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றில்லை—இதை ஏற்றுக் கொள்ள விட்டாலும் 'இதற்கு ஆவன செய்கிறோம்; நாங்களே இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம்' என்ற அளவுக்கு ஆட்சியாளர்கள் உறுதி தந்து விடுவார்களேயானால் அதுகூடப் போதும். இது போன்ற ஒரு தீர்மானத்தை அவர்களே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி விடுவார்களானால் மத்திய அரசிலேயும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள். அங்கே 'உங்களுக்கும் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள்' என்று சொல்லி தட்டிக் கழிக்கக்கூடாது. இங்கே பண்ணுகிற மாதிரி அங்கேயும் பண்ணமாட்டார்களா? எங்களுடைய பிரதிநிதிகள் சில பேர்தான். அவர்களுக்கோ 200; கை தாக்குகிற பலாபலத்தில்தானே இருக்கிறது. இதனை உங்களுடைய பிரதிநிதிகள் மூலமாகக் கொண்டு வருவதிலே என்ன தவறு, என்ன நஷ்டம், என்ன கஷ்டம் வந்து விடும்? அதனைச் செய்வதற்கு நீங்கள் முழுக்க முழுக்க ஆதரவு தரவேண்டும் என்று ஆளும்கட்சியைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மனசாட்சிப்படி எல்லோரும் இதற்கு வாக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு இதை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: 'ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன்'. கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தியாவை 'பாரத்' என்று எழுதியிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். நாண

23rd July 1964] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

யத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் ஆங்கிலத்தில் 'இந்தியா' என்று தான் இருக்கிறது; இந்தியில்தான் 'பாரத்' என்று இருக்கிறது. அதே போன்றுதான் ஆங்கிலத்தில் 'மெட்ராஸ்' என்று சொல்லப் போகிறோம்; தமிழில் 'தமிழ்நாடு' என்று சொல்லப் போகிறோம். ஆகவே, இந்தியா பாரத் என்று ஆகிவிட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல.

திரு. சா. கணேசன் : நாணயத்தைச் சொன்னதை மட்டும் வக்கில் வாத ரீதியிலே பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்—அரசியல் சட்டத்தில் இரண்டு மொழியிலும் 'பாரத்' என்றுதான் இருக்கிறது.

* **திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் :** மதிப்புக்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் இராம. அரங்கண்ணல் அவர்கள், தமிழக மாநிலத்தினுடைய பெயர் எப்படி தமிழிலே 'தமிழ்நாடு' என்று அழைக்கப்படுகின்றதோ அப்படியே ஆங்கிலத்திலும் அழைக்கப்பட வேண்டும்; அப்படி அழைக்கப்படுவதற்கு எப்படி சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமோ, அந்தத் திருத்துகின்ற அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிற இந்திய அரசுக்கு இந்த அரசு தன்னுடைய சிபாரிசை செய்ய வேண்டுமென்கிற கருத்தை முடிவு செய்கின்ற வகையிலேதான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய முக்கிய நோக்கத்தை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. பல்வேறு கட்டடங்களைத் தாண்டி இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற எல்லா அதிகாரிகளும் ஒருமித்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். மூன்றரைக் கோடி தமிழ் மக்கள் வாழுகின்ற பரப்பைத் 'தமிழகம்' என்றும் 'தமிழ்நாடு' என்றும் அழைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்திலே ஆளும் கட்சியினருக்கும் எதிர்க்கட்சியினருக்கும் மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. இப்போது தமிழிலே 'தமிழ்நாடு' என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதை இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்திலே அழைக்கப்படுகின்ற போது வேறு ஒரு பெயராலே அழைக்கப்படுகின்றது. எல்லோரும் விரும்புகிற 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயராலேயே ஆங்கிலத்திலும் அழைக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் இப்போது இருக்கிற பிரச்சினை யாகும். இந்தப் பிரச்சினையை ஒட்டித்தான் இந்தப் பெயரை நாம் சட்டப்படி கொண்டு வரும் முயற்சியிலேதான் இப்போது ஈடுபட்டிருக்கிறோமே தவிர, 'தமிழ்நாடு' என்று அழைத்தால் நல்லதா, சென்னை மாநிலம் என்று அழைப்பது நல்லதா, என்பது போன்ற விவாத கட்டடங்களை எல்லாம் நாம் தாண்டி வந்துவிட்டோம். ஆளும் கட்சியினர் உள்ளபடியே இந்தப் பரப்பைத் 'தமிழகம்' என்று அழைப்பதை ஒப்புக் கொண்டு விட்டார்கள். அதற்கான காரண காரிய விளக்கங்கள் எல்லாம் ஏற்கெனவே விவாதிக்கப்பட்டு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகும். இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் இந்த நாடு செழிக்கும் என்ற நோக்கத்தில் கொண்டு வரப்படவில்லை; ஆங்கிலத்தில் தமிழ்நாடு என்று போட்டு விடுவோமானால் அதனால் சோறு கிடைத்து விடும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd July 1964]

என்ற நோக்கந்தான் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு என்று சொல்ல வில்லை. இதனுடைய நோக்கம் பொருளாதார ஏற்றம் ஏற்பட்டு விடும் என்றே, தொழிற்சாலைகள் பெருகி விடும் என்றே, சோறு கிடைத்து விடும் என்றே கூறவில்லை. இதனுடைய அடிப்படை நோக்கம் உணர்வு பூர்வமான ஒன்று. இந்தியா என்பதை 'பாரத்' என்று அழைப்பதால் என்ன உணர்வு பூர்வமான அகமகிழ்ச்சியை எதிர்பார்க்கிறோமோ; சைனா பசார் ரோடை நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ் ரோடு என்று மாற்றுவதன் மூலம் எப்படிப்பட்ட உள்ள உயர்வை எதிர்பார்க்கிறோமோ அதையேதான் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரால் அழைக்கப்படும்போது பெறுகிறோம். ஒரு பெயரை மற்றொரு பெயராக மாற்றுவதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். 'தமிழ் நாடு' என்று சொல்லும்போது அதனுடைய தொன்மையான நாகரிகம், பண்பாடு, வரலாற்றுச் சிறப்புக்கள் ஆகியன எல்லாம் மனத்திலே தோன்றுகின்றன. ஆனால் சென்னை என்பது ஒரு நகருடைய பெயர்; அந்தப் பெயர் இந்த மாகாணத் தினுடைய பெயராக சமீப காலத்திலே மாறியிருக்கிறது. சென்னை என்ற பெயர் இடைக்காலத்தில் வந்தது. 'தமிழ் நாடு' என்ற பெயர் இலக்கிய ஆதாரங்கள் கொண்டது; தொன்மை வாய்ந்தது. அது புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பெயரல்ல. 'தமிழ் நாடு' என்று சொல்லும்போது உணர்ச்சி பூர்வமான அக மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது; இதை சுப்பிரமணிய பாரதி தெளிவுபட எடுத்துக் கூறுகிறார். "செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே; இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே" என்ற அந்த இன்பத்தைப் பெறுகின்ற நோக்கந்தான் பெயர் மாற்றத்திலே இருக்கிறதே தவிர, தொழில் கிடைக்கும், சோறு கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையிலே இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படவில்லை. தமிழிலே 'தமிழ் நாடு' என்று போடுவதற்கான முடிவை ஏற்கெனவே எடுத்து விட்டோம். ஆங்கிலத்திலும் தமிழ்நாடு என்று போட்டால்தான் அதன் வரலாறு தெரியும்; நாகரிகம் தெரியும்; பண்பாடு தெரியும்; தமிழர்களுக்கே உரிய தனிச் சிறப்பியல்புகள் தெரியும். அந்தக் காரணத்தினாலே தான் ஆங்கிலத்திலும் 'தமிழ் நாடு' என்று அழைக்கப்பட வேண்டுமென்பதை நாங்கள் வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

பம்பாய் மாநிலம் என்றிருந்தது. மொழி வழி மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டபோது மகா குஜராத் மாநிலம் என்று பிரிந்தது. மற்ற பகுதி மகாராஷ்டிரம் என்று பிரிந்தது. சென்னையைப் போலவே அகில உலகத் தொடர்பு பெற்றிருந்த பம்பாய் மாநிலம், வாணிபத் துறையில் சென்னையை விட அதிகத் தொடர்பு அகில உலகத்தில் கொண்டிருந்த பம்பாய் மாநிலம் மகாராஷ்டிரா மாநிலம் என்று திருத்தியமைக்கப்பட்டது. அதனால் அந்த மாநிலத்தின் பெயர் அகில உலகில் குறைந்து விட்டதா? குறைந்து விட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. காங்கோ என்று ஏன் வந்தது? லெனின்கிராட் என்று ஏன் வந்தது? பெட்ரோகிராட் ஸ்டாலின் கிராடாக ஏன் மாறியது என்று கேட்கும்போது அதன் பின்னால் உள்ள வரலாற்றை, உணர்ச்சியை, சீரான தன்மையைக் காண முடியும்.

23rd July 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவக்குந் தன் மகனைச்
சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்”

என வன்னுவர் கூறியிருக்கிறார். மற்றவர்கள் தன் பிள்ளையைப் பாராட்டி பேசும்போது அதில் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி குறித்துத் தான் “கேட்ட தாய்” என்ற சொல்லை வைத்தார் என்று பரிமேலழகர் தெளிவுபடுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். உலகத்தில் உள்ளவர்கள் தமிழ் நாடு என்று அழைக்கும்போது நமக்கு ஒரு பெருமை, பூரிப்பு ஏற்படுகிறது. ஒரு தனி மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. நாம் அழைக்கும்போது தமிழ் நாடு என்று அழைப்போம், மற்றவர்கள் அழைக்கும்போது மட்ரஸ் என்று அழைக்கவேண்டுமென்று சொல்வதில் பிரச்சனை எதுவும் இல்லை. தமிழ் நாடு என்று அழைக்க வேண்டும் என்ற முடிவிற்கு, ஏகோபித்த முடிவிற்கு எல்லோரும் வந்திருக்கிறார்கள். மற்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தது போல் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் என்றுதான் பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம் மாநிலத்திற்கு தமிழ் நாடு என்ற பெயர் பொருந்தும் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்றுதான் தமிழிலும் வைத்திருக்கிறார்கள், ஆங்கிலத்திலும் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று தான் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் எழுதும் போது மதரஸ் காங்கிரஸ் கமிட்டி என்ற அளவில் அழைக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே ஆங்கிலத்தில் தமிழ்நாடு என்று போடுவதில் தகராறே அல்லது எந்தவிதக் கஷ்டமோ இல்லை.

இந்தத் தீர்மானத்தை பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்தபோது மத்திய அமைச்சர்கள் சொன்ன கருத்து எல்லாம், இத்தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மத்திய அரசுக்கு தகராறு எதுவும் இல்லை, சென்னை மாநில அரசு விரும்பினால் அந்த மன்றம் விரும்பி பெயர் மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டால் அப்படி மாற்றுவதற்கு எவ்வித ஆட்சேபணையும் இல்லை என்ற கருத்தை மத்திய அமைச்சரவையைச் சேர்ந்தவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். பாராளுமன்ற மேல் அவையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. புபேஷ் குப்தா அவர்கள் நம் மாநிலத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்றும் அதற்கேற்றபடி அரசியல் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்றும் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து, அதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆதரித்து பேச அதற்குப் பதில் உரைத்த அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை மாநிலம் விரும்புமானால் இதை மாற்றுவதில் எங்களுக்கு தகராறு எதுவும் இல்லை, சென்னை மாநிலம் எடுத்துச் சொல்லட்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாடு என்று பெயரை மாற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது, அதற்காக அரசியல் சட்டத்தை திருத்த வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும்போது அவை முதல்வர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமிழில் எழுதுகிறபோது தமிழ் நாடு என்று குறிப்பிட

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd July 1964]

லாம் என்றும் ஆங்கிலத்தில் எழுதும்போது இப்போது இருப்பது போல் இருக்கட்டும் என்று கூறி அரசாங்கக் கட்டளை என்ற அளவில் அது நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டதே தவிர தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிய அளவிற்கில்லை. திருமாதா கவுடர் அவர்கள், இந்த அவையில் தீர்மானம் கொண்டு வந்து ஆங்கிலத்தில் எழுதும்போது மதராஸ் என்றிருக்கலாம், தமிழில் எழுதும்போது தமிழ் நாடு என்றிருக்கலாம் என்று தீர்மானம் வந்து அதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்ற கருத்துப் பட எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும் போது நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமிழில் எழுதும்போது தமிழ் நாடு என்று அழைக்கலாம் என்று கூறியதுடன், அரசுக் கட்டளைப்படி நடைமுறைக்கு அது கொண்டு வரப்பட்டது. ஆங்கிலத்தில் எழுதும்போது மதராஸ் என்று இருக்கலாம் என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒப்புக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. நாங்கள் சொல்வது, தமிழில் அழைக்கப்படுவதைப் போன்று ஆங்கிலத்திலும் அழைக்கப்பட வேண்டும். இதன் காரணமாக பெருமை ஏற்படுமே தவிர, இதன் காரணமாக அமைச்சரவைக்கு பெருமை ஏற்படுமே தவிர பொருளாதார நஷ்டம் எதுவும் ஏற்படப் போவதில்லை. தொகுதிகளை மாற்றுகிறோம், தொகுதிகளின் பெயர்களை மாற்றுகிறோம், தாலுகாக்களின் பெயர்களை மாற்றுகிறோம், அதன் காரணமாக ரிக்கார்டுகளும் மாறவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. திருவிதாங்கூர்—கொச்சி என்றிருந்தது கேரளா என்று மாற்றப்பட்டது. அது இன்று அகில இந்திய தொடர்பில், அகில உலகத் தொடர்பில் கேரளம் என்றே வழங்கப்படுகிறது. என் பெயரை நான் நெடுஞ்செழியன் என்று மாற்றிக் கொண்டேன். என் காதிற்கு இனிமையாக இருக்கட்டும் என்று மாற்றிக் கொண்டேன். அப்பெயரைச் சொல்லும்போது ஏற்படும் பெருமை, பூரிப்பு இருக்கட்டும் என்று கருதித்தான் செய்தேன். பெயரை மாற்றுவதினால் எனக்கு முழு வயிறு சோறு கிடைக்கும் என்றே இல்லாவிடில் அரை வயிறு சோறுதான் கிடைக்கும் என்றே செய்யவில்லை. அப்பெயர் என் காதில் விழும்போது ஒருவித பூரிப்பு ஏற்படுவதைக் கண்டேன். மோசடிக்காக மாற்றவில்லை. அரசிதழ் பதிவேட்டில் போட்டுத் தான் பெயரை மாற்றினேன். நான் தமிழிலும் நெடுஞ்செழியன் என்றுதான் எழுதுகிறேன். ஆங்கிலத்திலும் நெடுஞ்செழியன் என்றுதான் எழுதுகிறேன். ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதற்கு என்று நான் தனிப் பெயரை வைத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆக, தமிழ் நாடு என்று மாற்றுவதில் ஆளும் கட்சியினருக்கும், எதிர்க்கட்சியினருக்கும் எந்த வேறுபாடும் இருக்க நியாயம் இல்லை. ஆகவே இதை பெருந்தன்மையோடு தமிழக அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மாநில அரசு சிபார்சு செய்தால் மத்திய அரசுக்கு எவ்விதத் தடையும் இல்லை என்ற கருத்தைக் காண்கிறோம். ஆகவே இதில் எவ்விதக் கஷ்டமும் இல்லை. தமிழ் நாடு என்று மாற்றுவதில் வரலாறு படிந்து இருக்கிறது. ஆகவே இத் தீர்மானத்தை

23rd July 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும், இந்த அடிப்படையில் பெயரை மாற்றுவதற்கு தக்க முயற்சிகளை அரசு செய்யும் என்று வாக்குறுதி தந்தால் மகிழ்ச்சிகரமாக இருக்கும். இதில் ஒருவித ஏமாற்றமும் இல்லை. மொழி வழி மாகாணம் அமைக்கவேண்டுமென்று நீண்ட காலத்திற்கு முன்னதாகவே தமிழ் நாடு என்று வைத்தார்கள். ஏமாற்றுவதற்காக வைத்தார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. தமிழ் நாடு என்று சொல்வதால் ஏற்படுகிற பெருமை, மகிழ்ச்சி, பூரிப்பு, வரலாறு இவற்றின் காரணமாக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்கிறோமே தவிர வேறு எந்தவித நோக்கமும் இல்லை. இதை மாநில அரசே பெருந்தன்மையோடு கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாம். திருவள்ளுவரின் படத்தை திறந்து வைத்து அதன் மூலம் இம்மன்ற அங்கத்தினர்கள் அனைவரது பாராட்டுதல்களையும் பெறும் நிலை அரசுக்கு ஏற்பட்டது. தமிழ் நாடு என்று எழுதலாம் என்று திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னபோது அத்தனை பேர்களும் அதை ஆரவாரத்தோடு வரவேற்றார்கள். பெருமகிழ்ச்சியோடு வரவேற்க வேண்டிய ஒன்றுதான், அது தமிழ் நாடு என்று ஆங்கிலத்திலும் பெயர் மாற்றுவதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க இடமில்லை. அப்படிச் செய்வதினால் மக்களுக்கும் திருப்தி ஏற்படும். தமிழ் நாடு ஸ்டேட் என்று சொல்லும்போது வரலாறு படித்தவர்கள் அல்லது வெளி நாடுகளில் இருந்து வருபவர்கள் சிலகாலம் வரை தெரிந்து கொள்ள கஷ்டம் இருந்தாலும் பின்னர் அது பழகிப் போய் விடும். ஆகவே இதை மனதில் வைத்து இதை ஏற்று நடைமுறைக்கு கொண்டு வர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறி, இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதம் அங்கத்தினர்களுடைய பேச்சுத் திறமையை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாக விளங்கிற்று. ஏதோ சட்டப் பிரச்சனையாக இருந்தால் செக்ஷன் 13, 16 என்ன சொல்கிறது என்று துணுக்கமாக துருவிப் பார்த்து படித்து பேச வேண்டும். இது நல்ல, பொதுவான விவாதம். எல்லோரும் பேசக்கூடியது. எல்லோரும் சிறப்பாகவும், திறமையாகவும் பேசக் கூடிய ஒரு விஷயம். அதிலும் நம் சட்டசபையில் நிறைய தமிழ் படித்தவர்கள், இலக்கியம் படித்தவர்கள், சரித்திரம் படித்தவர்கள், புராணம் இதிகாசங்கள் எல்லாம் படித்தவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்கள் திறமைக்கு ஏதாவது ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டாமா? அந்த முறையில்தான் இது நடந்திருக்கிறது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், இந்த சர்க்காரைப் பொறுத்த அளவில், இது முடிந்து போன விஷயம். இது எல்லோரும் அங்கீகரித்த விஷயம். இதில் எல்லோரும் ஓரளவுக்கு சேர்ந்து முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அப்போது எடுக்கப்பட்ட முடிவுதான் பொருத்தமாக இருக்கிறது என்று இரண்டு

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [23rd July 1964]

முன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நினைத்த விஷயம். அன்றைக்கு என்ன நடந்தது என்று சொன்னால், திரு. சின்னதுரை அவர்கள் தமிழ்நாடு என்று இந்த ராஜ்யத்திற்கு பெயர் வைக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். ராஜ்ய நிர்வாகம் முழுவதும் தமிழில்தான் நடத்தவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பல இலாகாக்களிலும் தமிழ் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. வெளியிலும் தமிழ்நாடு சட்டசபை, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் என்றெல்லாம் தான் நாம் பேசுகிறோம். இந்த அளவுக்கு நம்முடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும் என்ற முறையில் தான் அன்றைக்கு இவ்விஷயத்தைப்பற்றி பரிசீலனை செய்தார்கள். பரிசீலனை செய்து பார்த்துத்தான் தமிழ்மொழி ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதற்காக பல கமிட்டிகளை நியமித்திருக்கிறோம். 1956-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றிய 'அலிபிஷியல் லாங்க்வேஜ்' சட்டப்படி தமிழை நாம் நம்முடைய ராஜ்ய மொழி என்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதன் அடிப்படையில் ஆங்கில பதங்களை ஒவ்வொரு துறையில் என்னென்ன தமிழ் பதங்கள் மூலமாக பயன்படுத்தலாம் என்பதைப்பற்றி நிர்ணயம் செய்வதற்காக கமிட்டிகளை நியமித்திருக்கிறோம். அதற்கான வேலைகளும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி பார்க்கும்போது, தமிழில் மட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று வருகின்ற இடத்தில் எல்லாம் தமிழ்நாடு என்றுதான் இப்போதும் உபயோகித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். இதற்காக நாம் (ஜி.ஓ.) அரசாங்க உத்தரவையும் போட்டிருக்கிறோம். இதைப் பற்றி பேசும்போது கனம் மதியழகன் அவர்கள் ஃப்ரான்ட் ஆன் கான்ஸ்டிடியூஷன்” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இவ்விதம் பேசுவது சரியான முறையில் சட்டத்தை தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. (இச்சமயத்தில்—திரு. கே. ஏ. மதியழகன் பேசுவதற்கு எழுந்தார்.) I am not yielding; the hon. Member may please sit down. பொதுவாக சபையில் இம்மாதிரி விஷயங்களைப்பற்றி பேசும்போது, கொஞ்சம் அடக்கமாக வார்த்தைகளை உபயோகிப்பது நல்லது. நியாயமான அடிப்படையில் இயற்றி வைத்திருக்கின்ற சட்டத்தை, கான்ஸ்டிடியூஷனை—ஏதோ “ஃப்ரான்ட் ஆன் கான்ஸ்டிடியூஷன்” என்கின்ற முறையில் ஒரு ஜி. ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது கொஞ்சமும் நியாயமல்ல. கான்ஸ்டிடியூஷன் அடிப்படையில் தான் நம்முடைய நிர்வாகத்தில், மட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று வருகிற இடங்களில் தமிழ்நாடு என்று போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று தீர்மானித்து, அதை எல்லோரும் நாம் ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால், அதன் அடிப்படையில் இன்றைக்கு சட்டசபை காரியங்களிலும் சரி, மசோதாக்களை வெளியிடுவதிலும் சரி, மேஜைமீது வைக்கப்படுகின்ற குறிப்புகளாக இருந்தாலும் சரி, பத்திரிகை செய்திகளாக இருந்தாலும் சரி இவைகளை எல்லாம் நாம் தமிழில் வெளியிடுகிறோம். அவ்விதம் இருக்கும்போது, இதில் “ஃப்ரான்ட் ஆன் கான்ஸ்டிடியூஷன்” என்று சொன்னது—நான் கடுமையாக சொல்ல விரும்பவில்லை—இது தகாது என்று மட்டும் நான்

23rd July 1964] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு இந்த முடிவு எடுத்தபோது திரு. கல்யாணசுந்தரம் ஒருவர் தான் “இந்த தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வதை நான் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் இந்த முடிவை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை . . . ” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் செய்திருக்கின்ற முடிவு அன்றைக்கு இருந்த சட்டசபையில் இருந்த எல்லாக் கட்சியினருக்கும் ஓரளவு திருப்தி அளித்தது—முழு அளவும் என்று நான் சொல்லவில்லை—ஓரளவுக்கு திருப்தி அளித்தது. அந்த நிலைமையில்தான், அன்றைக்கு எடுத்த முடிவின் அடிப்படையில் தான் நாம் காரியங்களை செய்துகொண்டு வருகிறோம். மறுபடியும் இப்போது தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்கின்ற பிரச்சனை ஏன் ஏற்பட்டது? அப்போது எடுத்த முடிவை மாற்றிக் கொள்வதற்கு என்ன காரணம் இருக்கிறது என்பதை சொன்னால் தான் சரியாக இருக்கும். அவ்விதம் ஒன்றுமில்லாமல் மீண்டும் மீண்டும் இதை எடுத்துக் கொண்டு இந்த தீர்மானத்தின் மூலமாக அரசியல் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்வது வாதம் இல்லாத ஒரு விவாதமாகத்தான் இருக்கும் என்று தான் நான் சொல்ல முடியும். அப்படியிருக்கும் நிலைமையில் திடீரென்று தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டிய காரணம் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது, கான்ஸ்டிடியூஷனில் மாற்றக்கூடிய அளவுக்கு என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது இதனால் பல நன்மைகள் இருக்கின்றன என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். தமிழ்நாடு என்று சொல்லுவதனால் எல்லோருக்கும் சந்தோஷமாகத்தான் இருக்கிறது. அதே மாதிரி மட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று சொல்லும் போதும் சந்தோஷமாகத்தான் இருக்கிறது. உலகத்தில் எங்கு போய் பார்த்தாலும் சரி, சர்வதேச விவகாரங்கள் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து மட்ராஸ் ஸ்டேட்-க்கு எப்போதும் நல்ல பெயர்—பெரிய சூட்டில்—தான் ஏற்பட்டுவருகிறது. அப்படி இருந்து வருவதை எதற்காக இப்போது போய் கெடுக்கவேண்டும். கான்ஸ்டிடியூஷனில் இருக்கிறபடி இருக்கட்டும், இங்கு மட்டும் தமிழில் போய்க் கொண்டிருக்கிறபடி போய்க்கொண்டிருக்கட்டும். வழக்கத்தில் எல்லாம் தமிழ்நாடு என்று தான் இருக்கும். கான்ஸ்டிடியூஷனில் மட்டும் தான் மட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று இருக்கும். வெளியார்கள் இப்போது வைத்திருப்பது போலவே மட்ராஸ் ஸ்டேட் என்றே வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆகவே நாம் எடுத்திருக்கின்ற முடிவு மிகவும் நியாயமானது, எல்லா தரப்பினரும் ஒத்துக்கொண்டது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், தமிழ்நாடு என்று மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற அங்கத்தினர்கள் பல வாதங்களை சொன்னார்கள். மாற்றினால் சாப்பாடு வருமா மாற்றுவீட்டால் சாப்பாடு வராதா என்றெல்லாம் கேட்கப்பட்டது. சாப்பாடு வருமா என்று கேட்டதிலும் அர்த்தமில்லை, சாப்பாடு வராதா என்று கேட்டதிலும் அர்த்தமில்லை. இவ்விதம் அர்த்தமற்ற வாதங்களுக்குப் பின்னால் ஒன்றும் சொல்வதற்கு இல்லை. இங்கு நடைபெறுகின்ற வாதங்களில் என்னவெல்லாம் அர்த்தமற்ற வாதங்களாக இருக்கின்றன

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [23rd July 1964]

என்பதை பின்னால் நாம் படித்துப் பார்க்கும்போதுதான் தெரிகிறது. காமன் பண்டிகைப்பற்றி பேசப்பட்டது. அதைப்பற்றி பேசும்போது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நாங்கள் எரிக்கிற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதில் எரிக்கிற கட்சி என்று ஒன்று கிடையாது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த வாதம் எல்லாம் நமக்கு பயன் அளிக்காது. முக்கியமாக பார்க்க வேண்டியது என்ன சொன்னார்கள் என்பதைத்தான். நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதில் தொடர்ந்து மட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று இருப்பதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை, தனிச் சிறப்பாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது இருப்பது போலவே இருக்கட்டும், நம்மைப் பொறுத்தளவில் இப்போது நாம் எப்படி தமிழ்நாடு என்பதை எல்லா துறைகளிலும் உபயோகித்துக்கொண்டிருக்கிறோமோ அதைப்போன்று மேலும் உபயோகித்துக்கொண்டிருக்கலாம். இதனால் எந்தவிதமான கஷ்டமும் ஏற்பட்டு விடாது. அதற்காக இரண்டு பெயர் வைக்கவேண்டாம் என்று சொல்லவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி முன்னால் விவாதம் நடந்த போது, திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களிடம் கூட அப்போது சொன்னேன். அதாவது இரண்டு பெயர் வைத்திருப்பது புதிது ஒன்றுமில்லை. ஜெர்மனியை எடுத்துக்கொள்வோம். வெளியில் தான் ஜெர்மனி என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் அங்கேயுள்ளவர்கள் ஷேலன்ட் என்றுதான் அழைப்பார்கள். இவ்விதம் உள் நாட்டில் வேறு பெயரில் அழைப்பதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. ஆகவே நாம் வைத்திருப்பது புதிது ஒன்றுமில்லை. உலகத்திலேயே இம்மாதிரி ஒரு இடத்திலும் இல்லை, அப்படியிருக்கும்போது நீங்கள் மட்டும் ஏன் இப்படி ஏற்படுத்துகிறீர்கள் என்று கேட்டால், அப்போது வேண்டுமென்றால் யோசித்துப்பார்க்கலாம். அம்மாதிரி தவறு ஒன்றும் இங்கு இல்லை. இந்த முறையில் பல இடங்களில் இருக்கிறது. ஆகவேதான் இப்போது இருப்பதையே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், இங்கே நடந்த பல விவாதத்திற்கும் பதில் சொன்னால் வீணாக மனக்கசப்புத்தான் ஏற்படும். மனக்கசப்பு இல்லாமல் விவாதம் நடைபெற வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அடிப்படையான குறிக்கோள். ஆகவே இப்போது நாம் வைத்துக் கொண்டிருப்பது, அல்லது நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது நல்ல முடிவு, நமக்கு உகந்த முடிவு, இதை மாற்றவேண்டிய தேவையில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன், இல்லாவிட்டால் இதை எதிர்க்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள், மட்ராஸ் ஸ்டேட்-க்கு தமிழ்நாடு என்று நாம் மட்டும் வைத்திருப்பது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று நான் குறிப்பிட்டதை மறுத்துப் பேசினார்கள். நிச்சயமாக அரசாங்கம் போட்ட

23rd July 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

உத்தரவானது, அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது என்பதை, நான் எந்த இடத்தில் வேண்டுமானாலும் நிரூபிக்கத் தயார். அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் இதைப்பற்றி தனக்கு சிரத்தை இல்லை என்று சொல்லட்டும். ஆனால் இதை தவறானது அல்ல என்று மட்டும் சொல்லவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய வாதத்தை நான் நீதிபதிகள் கொண்ட கமிட்டியின் முன்பு வேண்டுமானாலும் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மனியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : மேதகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வந்ததற்கு காரணத்தை நான் சிறிது விளக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் அரசியல் நோக்கத்தோடு இந்த தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் என்ற கருத்துப்பட இங்கு பேசப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா காரியங்களிலும் அரசியல் நோக்கம் கொண்டுதான் செய்யவேண்டும் என்கின்ற அவசியமில்லை. நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த நேரத்தில், இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஏகோபித்த ஆதரவு கிடைக்கும், எப்படியாவது இந்த ஆண்டு தமிழ்நாடு என்று நமது மாநிலத்திற்கு பெயர் வந்து விடும் என்ற ஆவலோடுதான் கொண்டு வந்தேன். நான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வந்ததற்கு முதற் காரணம் இன்றைய தினம் அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவராக இருக்கின்ற திருவாளர் காமராஜ் அவர்கள் செல்லுகின்ற இடங்களில் எல்லாம் நமது அருமையான தமிழில்தான் பேசி, வங்காளத்து சிக்கலானாலும் சரி, பஞ்சாப் சிக்கலானாலும் சரி, இவ்விதம் எந்த சிக்கல்கள் வந்தாலும் சரி, தமிழில் பேசித்தான் தீர்த்து வருகிறார் என்கின்ற பெருமை நமது தமிழ்நாட்டுக்கு கிடைத்திருக்கிறது. அந்தப் பெருமை கிடைத்திருக்கிற நேரத்தில் அவரும் நாமும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற இந்த அருமையான மண்ணுக்கு தமிழ்நாடு என்ற பழைய பெயர் வரவேண்டுமென்ற ஆசையினாலேதான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தேன். அது ஒரு காரணம்.

இரண்டாவது காரணம் பாராளுமன்ற மேலவையில் இப்படி ஒரு தனிப்பட்ட தீர்மானம் திரு. பூபேஷ் குப்தா அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில் அதற்கு பதிலளித்த உள் நாட்டு மந்திரி திரு. ஹஜர்நாவீஸ் அவர்கள் "It at any time, the State Government expressed their opinion in favour of any change in the name, it would receive due consideration of the Centre" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதே பதிலை 1961-ல் சட்ட அமைச்சராக இருந்த திரு. ஏ. கே. சென் அவர்களும் மாநில அரசிடமிருந்து ஒரு கோரிக்கை வருமானால் அந்த கோரிக்கையை நாங்கள் கவனிக்கிறோம் என்று 1961-லே பார்லிமெண்டிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே பதிலை 1963-லே மத்திய அமைச்சிலே இருக்கிற அமைச்சர் அளித்திருக்கிறார். இந்தக் கோரிக்கைக்கு மத்திய அரசில் இருக்கிறவர்களுக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபமும் இல்லை. டில்லியில்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] 23rd July 1964]

இருக்கிற அரசுதான் இங்கே இருக்கிற நம்முடைய அமைச்சர்களுடைய வாயையும் கையையும் கட்டிப் போட்டிருக்கிறது என்ற எண்ணம் எங்களுக்குக்கல்லாம் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் தங்களுக்கு இல்லை என்று மத்திய அரசு சொன்ன பிறகு, அந்தப் பழி நமது அருமையான அமைச்சர்களுக்கு, தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்களுக்கு வராமல் இருக்க வேண்டும், அதற்கு நாம் ஆண்டு கோலாக இருப்போம் என்று இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தேன். அரசியல் நோக்கத்தோடு அல்லவென்றால், தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைப்பதற்கு காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் ஒருப்படவில்லை என்று மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருப்பீர்களா என்று கேட்டால், நிச்சயமாக இந்த நிமிஷம் முதல் சொல்லுகிறேன், தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற மக்களுக்கு உங்களைப்போக்கை எடுத்துச் சொல்லக் கடமை பட்டிருக்கிறோம். எனவே, இனிமேல் இது அரசியல் பிரச்சனை ஆகத் தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஏனென்றால், சபையின் முதல்வர் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்க வேண்டிய அவசியம் வந்து விடுமோ என்று அவர்கள் மிகவும் மெல்லிய குரலில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சுருங்கச் சொன்னால் டில்லியில் அமைச்சராக இருக்கிற திரு. சுப்பிரமணியம் இங்கே நிதி அமைச்சராக இருந்த காலம் எவ்வளவோ நல்ல காலம் போல இருக்கிறது தமிழுக்கு! இந்த மாநிலத்தில் கல்வி அமைச்சராக அவர் இருந்த காலத்தில் உதகையில் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு வீடு வாங்கியபோது அதற்கு 'தமிழகம்' என்ற அருமையான பெயரை சூட்டினார். இன்றைய தினம் இருக்கிற அமைச்சர் டில்லியில், ஒரு வீட்டை வாங்கி அதற்கு 'மெட்ராஸ் ஹவுஸ்' என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்! அன்றைய தினம் அவர் தமிழில் வரவுசெலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து தமிழில் பேசினார்.

நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததற்கு மூன்றாவது காரணம், இதே விவாதம் இதே சபையில் 1961-ம் ஆண்டு, பிப்ரவரி மாதம் 24-ம் தேதி நடைபெற்றபோது, எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் பேசிய நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது 'இரண்டு ஆண்டுகள் பேசாமல் இருந்தால் நான் அதைப் பற்றி யோசிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். உடனே ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகள் பூர்த்தி ஆகும் வரையில் அப்படியே பேசாமல் இருந்த போதிலும், நாட்டிற்குப் பெயரை வைக்கிற நல்ல மனமும் குணமும். " என்று இப்படிப் பேசிக்கொண்டு சென்ற நேரத்தில் குறுக்கிட்டு கனம் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் "இரண்டு ஆண்டுகள் முடியவில்லையே" என்று சொல்ல, உடனே திரு. சண்முகம் "முடிந்துவிட்டது என்று கருதுகிறேன்" என்று சொல்ல, திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் "நான் கணக்குப் பார்த்தேன். இன்னும் முடியவில்லை" என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்ன காரணம், இரண்டு ஆண்டுகள் முடியட்டும், அல்லது ஐந்து ஆண்டுகள் போகட்டும், இன்றைய தினம் தமிழரசுக் கழகம் கிளர்ச்சி செய்து

23rd July 1964] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

கொண்டிருக்கிறார்கள், அந்தக் கிளர்ச்சிக்கு அரசாங்கம் அடிபணிந்து விட்டது என்று கருத்து ஏற்படும், அப்படி இல்லாமல் இருக்க போகப் போக ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம் என்ற காரணத்தினால்தான் சொன்னார்கள். சொன்னது மட்டுமல்ல உள்ளத்தில் அந்தக் கருத்தினைக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் “போகப் போக நம் ஆட்சி மொழி மேலும் மேலும் வளரும்போது, ஆங்கிலம் மாற்றப்பட்டு தமிழே நிர்வாகத்தில் வரும்போது, மெட்ராஸ் என்று ஆங்கிலத்தில் மற்றவர்களுக்கு எழுதக்கூடிய இடத்தில் தான் குறிப்பிடப்படுமே தவிர வேறு எல்லா இடங்களிலும் தமிழ் நாடு என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் அமைந்து விடும்” என்ற முறையிலே சொன்னதுமட்டுமல்லாமல் எதிர் காலத்தில் தமிழ்நாடு என்று அமையும் என்று உற்சாகத்தையும் ஊக்கத்தையும் தந்தார்கள். இன்றைய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் ஆளுகின்ற அமைச்சர்களும் எதை எடுத்து வைத்தாலும் கட்சிப் பிரச்சனையாகக் கருதி இதைச் செய்தால் இப்படி வருமா, அதைச் செய்தால் அப்படி வருமா என்று கருதுகிறார்களேயொழிய, கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட பொதுப்பிரச்சனையாக எத்தனையோ பிரச்சனைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அத்தகைய பொதுப் பிரச்சனையில் ஒன்றுதான் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கிற பிரச்சனை. தமிழ்ப் புலமை வாய்ந்த பெரியார்கள் கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்தார்கள். கம்யூனிஸ்டுத் தலைவர் என் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் பேசினார்கள். சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் நல்ல முறையில் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள். எங்கள் கட்சித் தலைவர் தேவையான விளக்கங்களைத் ‘தேன் வந்து பாயுது காதினிலே’ என்ற அளவுக்கு பாரதியார் வார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்லி என் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கக்கூடாது, ஏன் அந்த இனிய பெயரை நாமெல்லாம் கேட்கக்கூடாது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். பதில் அளிக்கும் நேரத்தில் கனம் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் ‘மெட்ராஸ் என்று சொன்னால் சர்வதேச அரங்கில் கேட்கிற நேரத்தில் பெருமையாக இருக்கிறது’ என்று சொன்னார்கள். ஒரு விஷயத்தைக் கேட்டால் பெருமை, இனிமை ஏற்படுவது கேட்பவருடைய தன்மையையும் சுபாவத்தையும் பொறுத்திருக்கிறது. ஒரு வேளை அயல் நாடுகளில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினாலோ என்னவோ தொழில் அமைச்சருக்கு அந்த வார்த்தையைக் கேட்க ஆனந்தமாக இருக்கலாம். அவரை மிக மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் சிறந்த பண்பாளர். பல கலைகளை நல்ல முறையில் கற்றவர். நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வது, சர்வதேச அரங்கில் ‘நான் தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்தவன், நான் இருப்பது தமிழ்நாடு’ என்று சொல்லி தமிழ்நாடு என்ற பெயருக்கு அவர்கள் பெருமையைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று அவர்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில், சொந்த முறையில், தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலையை உருவாக்கக்கூடாதா? இனிய தமிழ் முழங்கக்கூடாதா?

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [23rd July 1964]

சென்னையை விட எவ்வளவோ சிறந்து விளங்கியது பம்பாய் மாநிலம். பம்பாயில் 112 ஆலைகள் இருந்தபோது இங்கே ஒரு ஆலை கூட இல்லாத காலம்கூட உண்டு! அவ்வளவு தொழில் வளம் பெற்றிருந்தது பம்பாய் மாநிலம். 'இந்தியாவின் வாசல்' என்பார்கள் பம்பாய்ப்பட்டினத்தை! அத்தகைய பம்பாய் இன்றைய தினம் இருக்கிறதா? பம்பாய் பிரிக்கப்பட்டு குஜராத் ஒரு பகுதியாகப் போய்விட்டது. ஒரு பகுதி மராட்டியமாக அமைந்து விட்டது. பம்பாய் என்று இன்றைய தினம் அழைக்கப்படுவது கிடையாது. எங்கள் தலைவர் சொன்னது போல பெயர் மாற்றம் உள்ள நிறைவைக் குறிக்கும் விஷயமே தவிர, விவாதத்திற்கு வேண்டுமானால் எது வேண்டுமானாலும் பேசிக்கொண்டு போகலாம்.

இன்னும் ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. தமிழ்நாடு என்ற சொல்லைக் கொண்டு வருகிற காரணத்தினால், இந்த வார்த்தையை வைக்கிற காரணத்தினால் சோறு வருமா வீடு கிடைக்குமா, எந்தத் திட்டங்கள் ஆகி விடும் என்று கனம் அங்கத்தினர் மாதா கவுடர் கேட்டார்கள். அவர் சொன்னதைப்பற்றி நான் பொருட்படுத்தவில்லை, கவலைப்படவில்லை. தமிழ் படித்து பல்லாயிரக் கணக்கான மானாவர்களுக்கு தமிழ் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற தமிழால் வாழ்கிற சகோதரி குழந்தையம்மாள் இதே வார்த்தையைக் கேட்டார்கள். பாரதியார் பாடலிலிருந்து சான்று எடுத்து காட்டினார்கள். அதே பாரதியார் பாடி இருக்கிறார்—

மானம் சிறிதென் றெண்ணி

வாழ்வு பெரிதென் றெண்ணும்

ஈனர்க் குலகந்தனில் (நான் சொல்லவில்லை, பாரதியார்!)

இருக்க நிலைமை யுண்டோ?

—கிளியே

என்று பாடியிருக்கிறார். அவரே பாடியிருக்கிறார்—

சிந்தையிற் கள் விரும்பிச்

சிவ சிவ வென்பது போல்

வந்தே மாதர மென்பார்—கிளியே

மனதி லதனைக் கொள்ளார்

என்று பாடியிருக்கிறார். வந்தே மாதரம் என்று சொல்லுவதானது, தாயை வணங்குகிறேன் என்று பொருள். பாரதியார் அவர்கள் இந்தப் பாட்டுக்களை 'நடிப்புச் சதேசிகள்' என்ற தலைப்பில் பாடியிருக்கிறார்கள்.

இதைத் தவிர நான் அதற்கு எந்தவித பதிலையும் சொல்லவில்லை. திருமதி குழந்தையம்மாள் பேசிய நேரத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தொடர்பை பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் ஒரு சிறு விளக்கத்தை தர ஆசைப்படுகிறேன். இது பல தடவை இந்த மன்றத்தில் பேசப்பட்ட விஷயம். இருந்தும் அந்த ஜஸ்டிஸ்

23rd July 1964] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

கட்சியை இழுத்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் பல ஜஸ்டிஸ் கட்சியினர் புருந்து விட்டார்கள் என்ற கோபம் குழந்தையம்மாளுக்கு இருந்தால், உங்கள் சத்தியமூர்த்தி பவனில் அதைப்பற்றிப் பேசி தீர்த்துக் கொள்ளலாம். நாங்கள் இருக்கிற இடத்தில் அதைப்பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். வினா இங்கே அமர்ந்து இருப்பவர்களுடைய மனது புண்படும். அதோ உங்கள் கட்சியிலிருக்கும் திரு. என். எஸ். ராமலிங்கம் யார்? மேல்சபைத் தலைவர் திரு. மாணிக்கவேலர் யார்? . . . (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தயவு செய்து பெயரைக் குறிக்காமல் பேசவேண்டும்). மத்திய அரசின் நிதி அமைச்சராக இன்றிருப்பவர் யார்? இதே மன்றத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்தவர்கள்தான். அந்தப் பிரச்சனைக்கு ஏன் போகிறீர்கள்? ஜஸ்டிஸ் கட்சி இருந்த நேரத்தில் நாங்கள் அந்தக் கட்சியில் இல்லை. அதை நீங்கள் உணரவேண்டும். எதற்காக நாங்கள் இம்மாதிரி இந்தப் பெயர் மாற்றக் கோரிக்கையை வைக்கிறோம்? எந்த நோக்கத்தோடு வைக்கிறோம்? ஏதாவது சிக்கலை உருவாக்க வைக்கிறோமா? அல்லது அரசாங்கத்தின் வரவு செலவு திட்டத்தில் நஷ்டம் உண்டாக்க வைக்கிறோமா? என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி பெயர் மாற்றம் செய்வதிலே எந்தவிதமான செலவும் இல்லை. லாபம் உண்டா என்று கேட்டால், நிச்சயமாக நமக்கு லாபம் இருக்கிறது. இத்தனை நாட்களாக இல்லாத ஒரு நல்ல பெயரை நாம் கொண்டு வருவதற்கு முனைந்து அதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்ற நல்ல பெயர் நமக்கு வரும். ஆனால், இன்று காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களும் ஆளும் கட்சியினரும் தமிழ் நாடு என்ற பெயர் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்களுடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல, தமிழ்நாடு வேண்டுமென்று ஒரு பாதி ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னொரு பாதி மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று இருக்கட்டும் என்று சொல்லுகிறோம். ஏன் இந்தப் பிடிவாதம்? இதை விட்டுவிட்டு தமிழ் நாடு தான் என்று சொல்லி விட்டால் என்ன நமக்கு பெருமை இல்லையா? அதில் என்ன பிரச்சனை வந்துவிடப்போகிறது? நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தேனே ஒழிய, அப்படி அரசாங்கம் ஒரு உறுதிமொழி தருமானால், நான் தயாராக இருக்கிறேன், தீர்மானத்தைத் திரும்பிப்பெற! எல்லோருமே சேர்ந்து இந்த மன்றத்தில் தமிழ்நாடு என்ற பெயர் நம்முடைய நாட்டிற்கு விளங்கும் என்று வைத்து விடலாம்.

தமிழ் நாடு இருந்ததா, நாடு என்றால் என்ன, ஊர் என்றால் என்ன நகரம் என்றால் என்ன என்ற பிரச்சனைகளைப்பற்றி ஈரோடு திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றியெல்லாம் நான் விளக்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. தமிழ் நாடு என்ற பெயர் பொருத்தமில்லை, அந்தப்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [23rd July 1964]

பெயர் வேண்டாம் என்றால், தமிழகம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய தட்சிணமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் தமிழ் நாடு என்ற பெயர் பிடிக்காத, அல்லது பொருந்தாத பெயர் என்று குறிப்பிட்டார்கள். “தமிழகம்” என்ற பெயரை சூட்டுங்கள். தமிழ் எங்கே குடிகொண்டிருக்கிறதோ அந்த இடத்திற்கு தமிழகம் என்ற பெயரை சூட்டுங்கள் என்று கனம் தட்சிணமூர்த்தி சொன்னார். ஆனால் தமிழ்ப் புலவர் நான் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை எதிர்த்தார்கள். ஆனால், ‘தமிழகம்’ என்று பெயர் வைப்பதை ஆதரித்தார்கள். அதே நேரத்தில் ஈரோட்டுப் பெரியாரைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஈரோட்டுப் பெரியாருக்கு நாங்கள் என்றைய தினமும், எங்களை ஆளாக்கியவர் என்பதால், நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைய தினம் ஈரோட்டில் இருக்கிற எங்கள் பழைய தலைவர் இரண்டுங்கட்டாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதே பாதையில்தான் நம்முடைய தட்சிணமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் பதிலும் இங்கே இருந்தது. தமிழகம் வேண்டுமென்றும் சொன்னார் அதே சமயம் என் தீர்மானத்தையும் எதிர்த்தார்.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : ஈரோட்டுத் தலைவர் இன்று இரண்டுங்கட்டாக இருக்கவில்லை. அவர் ஒருமுகமாக இப்பொழுது இருக்கிறார். நானும் அந்த வகையில் ஒருமுகமாகத் தான் பேசினேன்.

திரு. இரா. அரங்கண்ணல் : நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். இதில் எந்த விதத்திலும் அரசியல் நோக்கம் கிடையாது. ஒரு சமயத்தில் ஆட்சி மன்றத்தில் அமைச்சராக இருந்தவர் வாக்குறுதி கொடுத்ததை வைத்தும், மத்திய அரசில் இருப்பவர்கள் நாம் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினால் அதை கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லியதை வைத்தும், இங்கே நல்ல இளம் துடிப்பு வாய்ந்த தமிழ் இளைஞர்கள் உலா வருகிற அந்தக் காட்சி இருப்பதன் காரணமாகவும் எல்லோரும் இதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தேன். தமிழ் நாட்டிற்கு தமிழ் நாடு என்ற சொந்தப் பெயர் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தீர்மானம். அது ஆளும் கட்சியினரால் வரவேற்கப்படமாட்டாது என்ற அறிகுறி தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வரவேண்டாம். நான் இதைக் கட்சிப் பிரச்சனையாகச் சொல்ல வில்லை. உங்களுடைய உள்ளத்தை தொட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தேன் என்பதற்காக அல்ல. உங்களுடைய உள்ளத்தை, இருதயத்தை ஒரு தடவை நீங்கள் அத்தனை பேர்களும் தொடவேண்டும், தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டு இதற்கான முடிவை எடுங்கள் என்று சொல்லி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

23rd July 1964]

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே. எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களும், மற்றவர்களும் காரண காரிய விளக்கங்களை மிக வினயமாக எடுத்துச் சொல்லியும், பல முறை வேண்டுகோள் விடுத்தும், வற்புறுத்திக் கூறியும், அமைச்சர் அவையும், ஆளும் கட்சியினரும் திட்டவாட்டமாக இதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று குறிப்பிட்ட காரணத்தினால், நாங்கள் எங்களுடைய அதிருப்தியை தெரிவிக்கும் முறையிலும், ஆளும் கட்சியின் போக்கை கண்டிக்கும் முறையிலும் வெளிநடப்பு செய்வதைத் தவிர வேறு முடிவுக்கு வருவதற்கு வழி இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, நாங்கள் வெளி நடக்கிறோம்.

(Then Members belonging to the D.M.K. Party walked out of the house).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The House may also be adjourned along with that.

SRI KALYANASUNDARAM : No, No. I object to it. The House need not be adjourned, there is still time.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அதே காரணத்திற்காக நாங்களும் வெளி நடப்பு செய்கிறோம்.

(Then Members belonging to the Swatantra party walked out of the House).

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : The mover of the Resolution is not in his seat.

MR. DEPUTY SPEAKER : As the mover of the Resolution is not in his seat, the Resolution is deemed to have been withdrawn.

As the hon. member, Sri N. P. Shengottuvelu is not in his seat, the Resolution standing in his name is also deemed to have been withdrawn.

(2) INCLUSION OF TAMIL AS ONE OF THE MEDIA FOR U.P.S.G. EXAMINATIONS.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மிஸ்டர் டெப்யூடி ஸ்பீக்கர் சார், என்னுடைய பெயரில் இருக்கிற கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

" This House recommends to the Government to urge on the Government of India the need to include Tamil also as one of the media for writing the various competitive examinations conducted by the Union Public Service Commission. "

SRI V. R. NEDUNCHEZHIAN : Sir, I second the Resolution.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தத் தீர்மானத்தின் விவாதத்தில் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிற காரணத்தினால், அவர் சீக்கிரம் திடகாத்திரம் பெறவேண்டும்,

[23rd July 1964 [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

விரைவில் குணமடைந்து திரும்பவேண்டும் என்று வாழ்த்தி, அடுத்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் இதை விவாதிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் கூறிய ஆலோசனைக்கு இணங்க, இந்தத் தீர்மானத்தை அடுத்த கூட்டத்திற்கு ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

IV.—ANNOUNCEMENTS—cont.

(2) BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. DEPUTY SPEAKER: I have to announce to the House that the Business Advisory Committee has decided the following list of business on the 25th, 27th and 28th July 1964 :—

25th July 1964.—Consideration and passing of—

(1) The Madras Hackney Carriage (Amendment) Bill, 1964.

(2) The Madras Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1964.

(3) The Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1964.

(4) The Madras Maternity Benefit (Repeal) Bill, 1964.

(5) The Madras Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1964.

(6) The Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Amendment Bill, 1964.

27th July 1964.—Consideration and passing of—

(1) The Madras Public Buildings (Licensing) Bill, 1964 (Bill to be introduced on 24th July 1964).

(2) The Madras Public Trusts (Regulations of Administration of Agricultural Lands Amendment) Bill, 1964.

(3) The Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964.

(4) The Madras Rinderpest (Amendment) Bill, 1964.

(5) The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1964.

28th July 1964.—Consideration and passing of—

(1) The Madras City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1964.

(2) Any other Bills left over.

23rd July 1964]

VIII.—NON-OFFICIAL BUSINESS—RESOLUTIONS—*cont.*

(2) INCLUSION OF TAMIL AS ONE OF THE MEDIA FOR U.P.S.C. EXAMINATIONS.

SRI M. KALYANASUNDARAM : If the Resolution moved by Sri K. A. Mathialagan is to be adjourned, I request that my Resolution may be taken up.

MR. DEPUTY SPEAKER : If there is time, it will be taken up.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the discussion on the Resolution moved by Sri K. A. Mathialagan be adjourned and taken up at the next non-official day of the meeting of the Legislative Assembly.”

The motion was put and carried.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Rose—

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is now time.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I agreed with the Leader of the House on several occasions. I request that I may be permitted to move the resolution standing in my name.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am willing to accommodate. Technically the time is over. Particularly non-official business must be finished within the time allotted. However, I have no objection.

(3) APPOINTMENT OF A COMMITTEE TO ENQUIRE INTO THE WORKING OF THE STATE TRANSPORT SYSTEM.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ That this House recommends to the Government that a Committee of enquiry be appointed to enquire and report on the working of the State Transport System with a view to secure—

- (a) reduction in fare in the City Service;
- (b) improvement in the efficiency of service;
- (c) economy in working expenditure; and
- (d) prevention of wasteful expenditure and other avoidable wastages in the use of spare parts, tyres, etc.”

SRI SAW. GANESAN : I second the Resolution, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IX.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and other papers.

* 193. *The Madras Maternity Benefit (Amendment) Bill, 1964*
(L.A. Bill No. 22 of 1964).

* 194. *The Madras Cinemas (Regulation) Amendment Bill, 1964*
(L.A. Bill No. 20 of 1964).

* 195. *Annexure to the Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1964.*

* Sent to Members on 21st July 1964.

